

निर्गम

मिसरमधील याकोबाचे कुटुंब

1 याकोब (इझ्राएल) आपली मुले व त्यांची कुटुंबे यांच्या बरोबर मिसरला गेला. इझ्राएलची मिसरला गेलेली मुले ही; ²रुबेन, शिमोन, लेवी, यहुदा ³इस्साखार, जबुलून, बन्यामीन; ⁴दान, नफताली, गाद व आशेर. ⁵त्यांच्या वंशाचे हे एकूण सत्तरजण होते. (त्याच्या बारा मुलांपैकी योसेफ हा अगोदरच मिसरमध्ये होता.)

⁶काही काळानंतर योसेफ, त्याचे भाऊ व त्या पिढीतील सर्व लोक मरण पावले. ⁷परंतु इझ्राएल लोकांना पुष्कळ मुले झाली आणि त्यांची संख्या वाढत वाढत गेली; ते लोक महाप्रबल झाले आणि सर्व मिसर देश त्यांनी भरून गेला.

इझ्राएल लोकांना त्रास

⁸नंतर मिसर देशावर नवीन राजा राज्य करू लागला. योसेफ व त्याची कर्तबगारी याची त्याला माहिती नव्हती. ⁹तो आपल्या लोकांना म्हणाला, "ह्या इझ्राएल लोकांकडे पाहा; देशात ते फार झाले आहेत! आणि ते आपल्यापेक्षा संख्येने अधिक आहेत व शक्तीमानही झाले आहेत; ¹⁰त्यांची वाढ थांबवावी म्हणून आपण काहीतरी उपाय योजना केलीच पाहिजे. जर एखादा युद्धाचा प्रसंग आला तर हे इझ्राएल लोक आपल्या शत्रुला जाऊन मिळतील; आणि मग ते आपला पराभव करून आपणापासून निसटून जातील."

¹¹तेव्हा इझ्राएल लोकांस त्रास देऊन त्यांचे जीवन कष्टमय व कठीण करावयाचे असे मिसरच्या लोकांनी ठरविले. म्हणून त्यांनी, गुलामाकडून बिगार कामे करून घेण्यासाठी जसे मुकादम नेमतात तसे इझ्राएल लोकांवर मुकादम नेमले. त्या मुकादमांनी राजाकरिता पिथोम व रामसेस ही दोन शहरे जबरदस्तीने इझ्राएल लोकांकडून बांधून घेतली; राजाने या दोन शहरांचा धान्य व इतर वस्तू साठवून ठेवण्यासाठी उपयोग केला.

¹²मिसरवासीयांनी इझ्राएल लोकांवर अधिक कठीण व कष्टाची कामे लादली; परंतु जसजसे ते त्यांच्यावर अधिक कष्टाची कामे लादू लागले तसतसे इझ्राएल लोक अधिकच संख्येने वाढत गेले व अधिकच पसरले; ¹³आणि मग मिसरवासीयांना त्यांची अधिकच भीती वाटू लागली; म्हणून त्यांनी त्यांच्यावर अधिक कष्टाची कामे लादली.

¹⁴अशा प्रकारे मिसरवासीयांनी इझ्राएल लोकांचे जीवन फारच कठीण काबाडकष्टांचे व हालअपेष्टांचे केले; त्यांनी त्यांना विटा बनविण्याची, घाण्याची तसेच शेतीची व इतर अतिशय कठीण व कष्टाची कामे बळजबरीने करायला लावली.

देवाच्या आज्ञा पाळणाऱ्या सुइणी

¹⁵इझ्राएली स्त्रिया बाळंत होतांना त्यांना मदत करणाऱ्या शिप्रा व पुवा नावांच्या दोन इब्री म्हणजे इझ्राएली सुइणी होत्या. मिसरच्या राजाने त्यांना आज्ञा केली. ¹⁶तो म्हणाला, "तुम्ही इब्री स्त्रियांना बाळंतपणात सहाय्य करण्याचे काम चालू ठेवा. त्या स्त्रियांना मुलगी झाली तर तिला जिवंत ठेवा; परंतु त्यांना मुलगा झाला तर त्याला अवश्य मारून टाका."

¹⁷परंतु त्या सुइणा देवाचे भय व आदर धरून त्यांच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या होत्या म्हणून त्यांनी राजाची आज्ञा मानली नाही; त्यांनी जन्मणाऱ्या मुलांनाही जिवंत ठेवले.

¹⁸तेव्हा मिसरच्या राजाने त्या सुइणींना बोलावून विचारले, "तुम्ही असे का केले? तुम्ही जन्मलेल्या मुलांना का जिवंत ठेवले?"

¹⁹सुइणी म्हणाल्या, "ह्या इब्री म्हणजे इझ्राएली स्त्रिया मिसरच्या स्त्रियांपेक्षा फार ताकदवान आहेत; आम्ही सुइणी त्यांच्याकडे जाऊन पोहोचण्यापूर्वीच त्या बाळंत होतात."

²⁰त्या सुइणींच्या कामाबद्दल देवाला आनंद झाला; त्याबद्दल देवाने त्यांचे कल्याण केले व त्यांची घराणी स्थापित केली; ²¹इझ्राएल लोकांना अधिक मुले होत राहिली; ते संख्येने फार वाढले व फार बलवान झाले.

²²तेव्हा फारोने आपल्या सर्व लोकांना आज्ञा दिली, "त्या लोकांपैकी ज्यांना मुलगा होईल तो प्रत्येक मुलगा नाईल नदीत फेकून द्या पण मुलगी मात्र जिवंत ठेवा."

मोशे बाळ

2 लेवी वंशातील एक माणूस होता. त्याने लेवी वंशातीलच मुलगी बायको केली. ²ती गरोदर राहिली व तिला मुलगा झाला; तो मुलगा फार सुंदर व देखणा आहे असे पाहून त्याच्या आईने त्याला तीन महिने लपवून ठेवले. ³तो बाळ मुलगा असल्यामुळे सापडला जाईल व

मारला जाईल अशी त्याच्या आईला भीती वाटली. तीन महिन्यांनंतर तिने एक लव्हाळ्याची पेटी तयार केली; ती पाण्यावर तरंगावी म्हणून तिने तिला आतून व बाहेरून डांबणं लावले. तिने त्या तान्ह्या बाळाला पेटीत ठेवले; नंतर तिने ती पेटी नदीत उंच लव्हाळ्यात ठेवली. ⁴त्या बाळ्याची बहीण, त्याचे पुढे काय होते ते पाहण्यासाठी तेथून दूर बाजूला उभी राहिली.

⁵त्याच वेळी फारोची मुलगी (राजकन्या) आंधोळ करण्यासाठी नदीवर गेली. तिच्या दासी नदीच्या किनाऱ्यावर फिरत होत्या. राजकन्येने उंच लव्हाळ्यात ती पेटी पाहिली; आणि एका दासीला तिकडे जाऊन ती पेटी आणण्यास सांगितले.

⁶राजकन्येने ती पेटी उघडली तेव्हा तिला तिच्यात एक लहान बाळ दिसले, ते बाळ रडत होते, म्हणून तिला त्याच्याबद्दल फार वाईट वाटले! ती म्हणाली, "हा बाळ कोणातरी इब्री म्हणजे इझ्राएलाच्या कुटुंबात जन्मलेला मुलगा आहे."

⁷मग आतापर्यंत लपून बसलेली ती बाळ्याची बहीण राजकन्येकडे गेली व म्हणाली, "या बाळ्याची काळजी घेण्यासाठी मी जाऊन एखादी इब्रीदाई शोधून आणू का?"

⁸राजकन्येने उत्तर दिले, "होय कृपाकरून लवकर घेऊन ये."

तेव्हा ती मुलगी गेली व त्या बाळ्याच्या आईलाच घेऊन आली.

⁹राजकन्या त्या बाईला म्हणाली, "बाई, ह्या बाळाला घरी घेऊन जा, व माझ्याकरिता त्याला दूध पाज आणि त्याची चांगली काळजी घे; त्याबद्दल मी तुला मोबदला देईन."

तेव्हा त्या बाईने ते बाळ घेतले आणि त्याची योग्य काळजी घेतली. ¹⁰ते मूल वाढले. मग काही काळानंतर एके दिवशी ती बाई त्या बाळाला घेऊन राजकन्येकडे आली; तेव्हा राजकन्येने ते बाळ घेतले आणि त्याला आपला स्वतःचा मुलगा म्हणून स्वीकारले; तिने त्याचे नांव मोशे ठेवले कारण तिने त्याला पाण्यातून उचलून घेतले होते.

मोशे आपल्या लोकांस मदत करतो

¹¹मोशे वाढत जाऊन एक तरुण माणूस झाला. तेव्हा आपल्या इब्री लोकांस फार कष्टाची कामे करावयास भाग पाडले जात आहे हे त्याने पाहिले. एके दिवशी एक मिसरचा माणूस इब्री माणसास मारत असताना त्याने पाहिले. ¹²तेव्हा आपल्याकडे पाहणारा आजूबाजूला कोणीही नाही हे जाणून मोशेने त्या मिसरच्या माणसाला जिवे मारले व वाळूत पुरून टाकले.

¹³जुसऱ्या दिवशी दोन इब्री माणसे मारामारी करत होती. मोशेने पाहिले की त्यांच्यामधील एक दोषी आहे. मोशे

त्याला म्हणाला, "तू आपल्या शेजाऱ्याला का मारत आहेस?"

¹⁴त्या माणसाने उत्तर दिले, "तुला आम्हावर अधिकारी व न्यायाधीश कोणी नेमले? मला सांग! तू काल * जसे त्या मिसरच्या माणसाला जिवे मारलेस, तसे मला मारावयास पाहातोस काय?"

तेव्हा मोशे घाबरला. तो विचार करीत स्वतःशीच म्हणाला, "मी काय केले ते आता सर्वांना माहीत झाले आहे."

¹⁵मोशेने काय केले हे फारोला समजले तेव्हा त्याने त्याला जिवे मारावयाचे ठरवले. परंतु मोशे फारोपासून दूर पळून गेला. तो मिद्यान देशात गेला आणि तेथे एका विहिरीजवळ थांबला.

मिद्यान देशात मोशे

¹⁶मिद्यानात एक याजक होता. त्याला सात मुली होत्या; आपल्या बापाच्या शेरडामेंढरास पाणी पाजण्यासाठी त्या विहिरीवर आल्या. त्या डोणीत पाणी भरण्याचा प्रयत्न करीत होत्या; ¹⁷परंतु काही मेंढपाळ्यांनी त्यांना पाणी भरू न देता हुसकून लावले. तेव्हा मोशेने त्या मुलींना त्यांच्या शेरडामेंढरांस पाणी पाजण्यास मदत केली.

¹⁸मग त्या मुली आपला बाप रगुवेल याच्याकडे गेल्या; तेव्हा त्यांचा बाप त्यांना म्हणाला, "तुम्ही आज एवढ्या लवकर घरी कशा आला?"

¹⁹मुलींनी उत्तर दिले, "तेथील मेंढपाळ्यांनी आम्हाला हाकलून देण्याचा प्रयत्न केला. परंतु एका मिसरच्या माणसाने आम्हाला मदत केली. त्याने आम्हासाठी पाणी काढून आपल्या शेरडेमेंढरास पाजले."

²⁰तेव्हा रगुवेल आपल्या मुलींना म्हणाला, "तो माणूस कोठे आहे? तुम्ही त्याला सोडून का आला? त्याला आपल्या घरी जेवावयास बोलावून आणा."

²¹त्या माणसापाशी राहण्यास मोशेला आनंद वाटला. त्या माणसाने आपली मुलगी सिप्पोरा हिच्याबरोबर त्याचे लग्न करून दिले. ²²सिप्पोराला एक मुलगा झाला. मोशेने त्याचे नांव गर्शेम ठेवले.

देव इझ्राएल लोकांना मदत करण्याचे ठरवतो

²³बऱ्याच वर्षांनंतर मिसरचा राजा मरण पावला. अजूनही इझ्राएल लोकांना अतिशय कष्टाची कामे करावी लागत होती. त्यांनी मदतीकरिता हाका मारल्या व देवाने त्या ऐकल्या; ²⁴देवाने त्यांच्या प्रार्थना ऐकल्या आणि अब्राहाम, इसहाक व याकोब यांच्याशी केलेल्या कराराची त्याला आठवण झाली. ²⁵देवाने इझ्राएल लोकांचे हाल पाहिले आणि त्यांना लगेच मदत करावयाचे ठरवले.

काल या अर्थाचा शब्द प्राचीन ग्रीक भाषांतरात आढळतो; तो मूळ इब्री भाषेतील आवृत्तीत नाही.

जळते झुडूप

3 मोशेच्या सासऱ्याचे नांव इश्रो असे होते. मोशे त्याची शेरडेमेंढरे चारणारा मेंढपाळ होता. एके दिवशी मोशे वाळवंटाच्या पश्चिमेला हारेब डोंगर म्हणजे सिनाय डोंगर ह्या देवाच्या डोंगराकडे आपली मेंढरे घेऊन गेला. 2 त्या डोंगरावर त्याने एका जळत्या झुडुपात परमेश्वराच्या दूताला पाहिले. मोशेने असे पाहिले की झुडूप जळत होते परंतु ते जळून खाक होत नव्हते तर जसेच्या तसेच होते. 3 तेव्हा मोशे स्वतःशी म्हणाला, "हे झुडूप जळत असून जळून नष्ट का होत नाही हे मी जरा जवळ जाऊन पाहतो."

4 मोशे झुडूपाजवळ येत होता हे परमेश्वराने पाहिले. तेव्हा झुडूपातून देवाने मोशेला हाक मारून म्हटले, "मोशे मोशे!"

आणि मोशे म्हणाला, "मी इथे आहे"

5 तेव्हा परमेश्वर म्हणाला, "तू आहेस तेथून झुडूपाजवळ येऊ नकोस, तर तुझ्या पायातले पायतण काढ; कारण तू पवित्र भूमिवर उभा आहेस. 6 मी तुझ्या पूर्वाजांचा म्हणजे अब्राहाम, इसहाक व याकोब यांचा देव आहे."

देवाकडे पाहाण्यास मोशेला भीती वाटली म्हणून त्याने आपले तोंड झाकून घेतले.

7 परमेश्वर म्हणाला, "मिसरमध्ये माझ्या लोकांना कसा त्रास भोगावा लागत आहे; आणि मिसरच्या लोकांनी त्याचा कसा छळ चालविलेला आहे, हे मी पाहिले आहे; त्या लोकांच्या हाका मी ऐकल्या आहेत; लोकांचे हाल व दुःख मला समजले आहे. 8 आता मी खाली जाऊन माझ्या लोकांचा मिसरच्या लोकांपासून बचाव करीन; मी त्यांना ह्या देशातून काढून जेथे त्यांना कसलाही त्रास होणार नाही अशा चांगल्या देशात* जेथे कनानी, हिती, अमोरी, परिजी, हिक्वी व यबूसी असे विविध प्रकारचे लोक राहतात, तेथे घेऊन जाईन. 9 मी इझ्राएल लोकांचे आक्रोश ऐकले आहेत आणि मिसरच्या लोकांनी त्यांचे जीवन कसे कष्टमय व कठीण केले आहे तेही पाहिले आहे. 10 तेव्हा मी आता तुला फारोकडे पाठवीत आहे! तर तू आता त्याच्याकडे जा! आणि माझ्या लोकांना म्हणजे माझ्या इझ्राएल लोकांना मिसरमधून तुझ्या पुढाकाराने घेऊन ये!"

11 परंतु मोशे देवाला म्हणाला, "मी कोणी मोठा माणूस नाही! मी साधा माणूस आहे! तेव्हा फारोकडे जाऊन इझ्राएल लोकांना मिसरमधून घेऊन यावायच्या पात्रतेचा माणूस मी नाही, तर मग मी हे कसे करू शकेन?"

12 देव म्हणाला, "हे तू करू शकशील, कारण मी तुजबरोबर असेन मी तुला पाठवीत आहे याचा पुरावा असा असेल; तू इझ्राएल लोकांना मिसरमधून बाहेर आणल्यावर या डोंगरावर येऊन माझी उपासना करशील."

13 मग मोशे देवाला म्हणाला, "परंतु मी जर इझ्राएल लोकाकडे जाऊन म्हणालो, 'तुमच्या पूर्वाजांचा देव याने

मला तुमच्याकडे पाठवले आहे;' तर मग ते लोक विचारतील 'त्याचे नांव काय आहे?' मग मी त्यांना काय सांगू?" 14 मग देव मोशेला म्हणाला, "त्याचे नांव 'जो मी आहे तो मी आहे'* असे आहे, हे त्यांना सांग. तू इझ्राएल लोकांकडे जाशील तेव्हा 'मी आहे' ने मला पाठवले आहे असे त्यांना सांग. 15 देव मोशेला आणखी म्हणाला, याव्हे हा तुमच्या पूर्वाजांचा म्हणजे अब्राहामाचा देव, इसहाकाचा देव व याकोबाचा देव आहे असे तू त्यांना सांग. माझे नांव नेहमीच 'याव्हे' असेल. इझ्राएल लोक पिढ्यानुपिढ्या मला त्याच नांवाने ओळखतील; त्याच याव्हेने मला तुमच्याकडे पाठवले आहे' असे त्यांना सांग!"

16 आणखी परमेश्वर म्हणाला, "तू जाऊन इझ्राएल लोकांच्या वडीलधाऱ्यांना (पुढाऱ्यांना) एकत्र बोलव आणि त्यांना सांग की तुमच्या पूर्वाजांचा देव म्हणजे अब्राहाम, इसहाक व याकोब यांचा देव 'याव्हे' मला दर्शन देऊन माझ्याशी बोलला आहे. परमेश्वर म्हणतो मी तुमच्याविषयी व मिसरमध्ये तुम्हाला जे जे सोसावे लागले त्याविषयी विचार केला आहे. 17 आणि मी असे ठरवले आहे की मी तुम्हाला मिसरमध्ये भोगाव्या लागत असलेल्या त्रासापासून सोडवीन व आता कनानी, हिती, अमोरी, परिजी, हिक्वी व यबूसी अशा वेगवेगळ्या लोकांच्या ताब्यात असलेल्या देशात घेऊन जाईन. मी तुम्हाला दूधामधाचे प्रवाह वाहणाऱ्या देशात नेईन. 18 ते वडीलधारे (पुढारी) तुझे ऐकतील मग तू व ते वडीलधारे (पुढारी) मिळून तुम्ही मिसरच्या राजाकडे जा व त्याला सांगा, 'इब्री लोकांचा देव 'याव्हे' आम्हाकडे आला. व त्याने आम्हास वाळवंटात तीन दिवसांचा प्रवास करून जाण्यास व तेथे आमचा देव 'याव्हे' यासाठी बळी अर्पण करण्यास सांगितले आहे.'

19 परंतु मला माहीत आहे की मिसरचा राजा तुम्हाला जाऊ देणार नाही. केवळ महान सामर्थ्यच तुम्हाला जाऊ देण्यास त्याला भाग पाडील; 20 तेव्हा मग मीच माझे महान सामर्थ्य मिसरविरुद्ध वापरिन; मी त्या देशात महान चमत्कार करीन. मग ते केल्यावर तो तुम्हाला जाऊ देईल; 21 आणि मिसरचे लोक तुम्हा इझ्राएल लोकांवर दया करतील असे मी करीन. तेव्हा तुम्ही निघताना मिसरचे लोक तुम्हाला पुष्कळ बक्षिसे व भेट वस्तू देतील.

22 प्रत्येक इब्री स्त्री म्हणजे इझ्राएली स्त्री आपल्या मिसरमधील शेजारणीकडून व आपल्या घरात राहणाऱ्या मिसरच्या स्त्रीकडून भेट वस्तू मागून घेईल व ते लोक तिला भेट वस्तू देतील; तुम्हा लोकांना सोन्याचादीचे दागिने व उंची कापडे भेट म्हणून मिळतील. मिसरमधून निघताना त्या वस्तू तुम्ही आपल्या मुलांमुलीच्या अंगावर घालाल. अशा प्रकारे तुम्ही मिसरच्या लोकांची संपती घ्याल."

मी आहे "जो मी आहे तो मी आहे" यासाठी असलेल्या हिब्रू भाषेतील शब्द "याव्हे" असा आहे; त्याचा अर्थ "परमेश्वर," "तो आहे," किंवा तो "सर्वस अस्तित्व देणारा."

चांगल्या देशात म्हणजे जेथे दूध व मध वाहतात त्या देशात.

मोशेकरिता पुरावा

4 मग मोशे देवाला म्हणाला, “तू मला पाठवले आहेस असे मी झप्राएल लोकांना सांगेन तेव्हा ते माझ्यावर विश्वास ठेवणार नाहीत; ते म्हणतील, ‘परमेश्वराने तुला दर्शन दिले नाही.’”

2परंतु देव मोशेला म्हणाला, “तुझ्या हातात ते काय आहे?”

मोशेने उत्तर दिले, “ती माझी काठी आहे.”

3मग देव म्हणाला, “तुझ्या हातातली तुझी काठी जमिनीवर टाक.”

तेव्हा मोशेने तसे केले; आणि त्या काठीचा साप झाला. तेव्हा मोशे घाबरला व त्यापासून बाजूला पळाला. 4परंतु परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “तुझा हात पुढे कर व त्या सापाची शेपटी धर.”

तेव्हा मोशेने तसे केल्यावर त्या सापाची पुन्हा काठी झाली. 5मग देव म्हणाला, “ह्याप्रमाणे तुझ्या काठीचा उपयोग कर म्हणजे मग तू झप्राएली पूर्वजांच्या परमेश्वराला म्हणजेच अब्राहामाचा देव, इसहाकाचा देव व याकोबाचा देव, याला भेटलास असा ते लोक विश्वास धरतील.”

6मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “मी तुला आणखी एक चिन्ह किंवा पुरावा देतो. तू तुझा हात झग्याच्या आत तुझ्या छातीवर ठेव” तेव्हा मोशेने आपला हात झग्याच्या आत आपल्या छातीवर ठेवला; मग त्याने आपला हात बाहेर काढला तेव्हा त्यावर बर्फासारखे पांढरे डाग दिसले * ; असा त्याचा हात बदलून गेला.

7मग देव म्हणाला, “आता पुन्हा तुझा हात झग्याच्या आत तुझ्या छातीवर ठेव.” तेव्हा मोशेने तसे केले. मग त्याने आपला हात तेथून काढला तेव्हा त्याच्यात बदल होऊन तो पुन्हा पूर्वी सारखा चांगला झाला.

8मग देव बोलला, “तू तुझ्या काठीचा चमत्कार दाखवल्यावरही जर त्या लोकांनी तुझ्यावर विश्वास ठेवला नाही, तर मग हा हाताचा चमत्कार दाखवल्यावर ते तुझ्यावर विश्वास ठेवतील. 9हे दोन्ही चमत्कार दाखवल्यावरही त्यांनी जर तुझ्यावर विश्वास ठेवला नाही तर मग नाईल नदीचे थोडे पाणी घे आणि ते जमिनीवर ओत; ओतल्याबरोबर त्याचे रक्त होईल.”

10परंतु मोशे परमेश्वराला म्हणाला, “परंतु परमेश्वरा मी तुला खरे ते सांगतो; मी काही चांगला वक्ता नाही; मला लोकांसमोर कधीही नीट बोलता आलेले नाही. आणि आता तुझ्याबरोबर बोलल्यानंतरही नाही. तुला माहीत आहे की मी सावकाश व अडखळत बोलतो आणि बोलताना मला योग्य, परिणामकारक शब्द सापडत नाहीत;”

11मग परमेश्वर त्याला म्हणाला, “माणसाचे तोंड कोणी केले? माणसाला बहिरा, मुका, आंधळा किंवा डोळस

कोण करतो? मीच की नाही? मी ‘याव्हे’ आहे! होय ना? 12तेव्हा मी सांगतो, तू आता जा. तू बोलत असताना मी तुझ्याबरोबर असेन. मी योग्य शब्द तुझ्या मुखात घालीन.”

13परंतु मोशे म्हणाला, “माझ्या परमेश्वरा! मी तुला कळकळीची विनंती करतो की तू दुसऱ्या कोणाला पाठव मला नको.”

14परमेश्वर मोशेवर रागावला! परमेश्वर म्हणाला, “मी तुला आणखी मदत देतो. लेवी कुटुंबातील तुझा भाऊ अहरोन याचा मी उपयोग करतो. तो पटाईत वक्ता आहे. तो अगोदरच तुझ्याकडे येण्यास निघाला आहे. तुला भेटल्यावर त्याला आनंद होईल. 15तो तुझ्याबरोबर फारोकडे येईल. तू काय बोलोवस ते मी तुला सांगेन; मग ते तू अहरोनाला सांग, आणि मग अहरोन योग्य शब्दात फारोशी बोलेल. 16आणि अहरोन तुझ्या तर्फे लोकांशी बोलेल; तो तुझे मुख होईल आणि त्याने काय बोलवे हे सांगणारा तू त्याला देवासारखा होशील. 17तर आता जा! तुझी काठी तुझ्या सोबत घे. मी तुझ्याबरोबर आहे हे लोकांना दाखवण्यासाठी त्या काठीचा व इतर चमत्कारांचा उपयोग कर!”

मोशे मिसरला परत जातो

18मग मोशे आपला सासरा इश्रो याच्याकडे परत गेला. तो इश्रोला म्हणाला, “मला मिसरला माझ्या भाऊबंदाकडे जाऊ द्या. ते अद्याप जिवंत आहेत की नाहीत ते मला पाहू द्या.”

इश्रो म्हणाला, “तू शांततेने जा.”

19तेव्हा मोशे अद्याप मिद्यानात असताना देव त्याला म्हणाला, “आता मिसरला परत जाणे तुझ्यासाठी सुरक्षिततेचे आहे. जे लोक तुला ठार मारू पाहात होते ते आता मरण पावले आहेत.”

20तेव्हा मोशेने आपली बायको व आपल्या मुलांना गाढवांवर बसवले व त्यांना घेऊन तो मिसरला माघारी गेला. त्याने देवाच्या सामर्थ्याने भरलेली आपली काठी बरोबर नेली.

21मोशे मिसरचा प्रवास करत असताना देव त्याच्याबरोबर बोलला. देव म्हणाला, “तू फारोशी बोलताना मी तुला जे चमत्कार करण्याची शक्ती दिली आहे त्यायोगे ते चमत्कार त्याला दाखवण्याची आठवण ठेव. परंतु मी फारोचे मन अतिशय कठीण करीन; तो तुम्हाला जाऊ देणार नाही. 22मग तू फारोला सांग की 23परमेश्वर म्हणतो, ‘झप्राएल माझा मोठा मुलगा * आहे. आणि मी तुला सांगत आहे की तू माझ्या थोरल्या मुलाला माझी उपासना करण्याकरिता जाऊ दे! जर तू माझ्या प्रथम जन्मलेल्या मुलास म्हणजे माझ्या झप्राएल लोकांस जाऊ देण्याचे

मग ... डाग दिसले हाताला कोडसारखा काहीतरी कातडीचा रोग झाला होता.

मोठा मुलगा म्हणजे कुटुंबात जन्मलेले पहिले अपत्य पूर्वीच्या काळी मोठ्या मुलाला फार महत्त्व असे.

नाकारशील तर मी तुझ्या प्रथम जन्मलेल्या म्हणजे थोरल्या मुलास ठार मारिन.”

मोशेच्या मुलाची सुंता होते

²⁴मोशे मिसरच्या प्रवासात असताना एके ठिकाणी मुक्कामासाठी थांबला. तेव्हा परमेश्वराने मोशेला त्या ठिकाणी गाठून त्याला ठार मारण्याचा * प्रयत्न केला. ²⁵परंतु सिप्पोराने एक गारगोटीची धारदार सुरी घेतली व तिने आपल्या मुलाची सुंता केली. मग तिने मुलाची अग्रत्वाचा घेतली आणि ती मोशेच्या पायावर ठेवून ती त्याला म्हणाली, “तू माझा रक्ताने मिळवलेला नवरा आहेस.”

²⁶सिप्पोरा असे म्हणाली कारण तिला आपल्या मुलाची सुंता करावी लागली. तेव्हा देवाने मोशेला क्षमा केली व त्याला ठार मारले नाही.

देवासमोर मोशे व अहरोन

²⁷परमेश्वराने अहरोनाला सांगितले होते, “तू वाळवंटात जाऊन मोशेला भेट,” म्हणून अहरोन देवाच्या डोंगरावर म्हणजे होरेब किंवा सिनाय डोंगरावर जाऊन मोशेला भेटला. मोशे भेटल्यावर अहरोनाने त्याचे चुंबन घेतले. ²⁸परमेश्वराने मोशेला सांगितलेल्या सर्व गोष्टी मोशेने अहरोनाला सांगितल्या व देवाने त्याला का पाठवले तेही सांगितले; तसेच परमेश्वराने मोशेला जे चमत्कार करून दाखवावयाची आज्ञा दिली होती त्याविषयीही त्याने अहरोनाला सांगितले.

²⁹मग मोशे व अहरोन यांनी जाऊन इझ्राएली वंशजाचे सर्व वडीलधारी एकत्र जमवले.

³⁰नंतर परमेश्वराने मोशेला सांगितलेल्या सर्व गोष्टी अहरोनाने लोकांस कळवल्या; त्यानंतर मोशेने लोकांसमक्ष चमत्कार करून दाखवले. ³¹तेव्हा देवानेच मोशेला पाठवले असल्याबद्दल त्यांची खात्री झाली. देवाने त्यांच्या हालअपेष्टा पाहिल्या आहेत व तो त्यांना भेटण्यास आला आहे हे त्यांना माहीत झाले. तेव्हा त्यांनी नमन करून देवाची उपासना केली.

फारोसमोर मोशे व अहरोन

5 मोशे व अहरोन इझ्राएल लोकांशी बोलल्यानंतर फारोकडे गेले व त्याला म्हणाले, “इझ्राएल लोकांचा देव* म्हणतो, ‘माझ्या लोकांना माझ्या सन्मानाकरिता उत्सव करावयास रानात जाऊ द्यावे.’”

²परंतु फारो म्हणाला, “हा परमेश्वर कोण आहे? आणि मी त्याचे का ऐकावे? मी इझ्राएल लोकांना का जाऊ

द्यावे? तुम्ही परमेश्वर म्हणता तो कोण आहे हे मला माहीत नाही. म्हणून इझ्राएल लोकांस मी जाऊ देत नाही.” ³मग अहरोन व मोशे म्हणाले, “इझ्री लोकांचा म्हणजे इझ्राएल लोकांचा देव आम्हाशी बोलला आहे. म्हणून आम्हाला रानात तीन दिवसांच्या वाटेवर जाऊ द्यावे आणि तेथे आमचा देव परमेश्वर या करिता यज्ञार्पण करू द्यावे अशी आम्ही आपणाला विनंती करतो. आणि आम्ही जर असे केले नाही तर कदाचित् त्याला फार राग येईल व तो रोगराईने किंवा तलवारीने आमचा नाश करेल.”

⁴परंतु फारो त्यांना म्हणाला, “हे मोशे, हे अहरोन, तुम्ही त्रास निर्माण करून घेत आहात! तुम्ही लोकांना काम करू देत नाही; तुम्ही त्यांच्या कामात अडथळा आणीत आहात! त्या गुलामांना आपल्या कामावर माघारी जाण्यास सांगा! ⁵येथे खूप कामगार आहेत आणि त्यांना काम करण्यापासून तुम्ही रोखत आहात!”

फारो लोकांना शिक्षा देतो

⁶त्याच दिवशी इझ्राएल लोकांचे काम अधिक खडतर करण्यासाठी फारोने मुकादमांना व नायकांना आज्ञा दिली. ⁷तो त्यांना म्हणाला, “तुम्ही ह्या लोकांना विद्या बनविण्याकरिता आजपर्यंत सतत गवत दिलेले आहे. परंतु आता त्यांना लागणारे गवत त्यांना स्वतः शोधून आणण्यास सांगा. ⁸तर परंतु पूर्वी इतक्याच विद्या त्यांनी बनविल्या पाहिजेत. ते आळशी झाले आहेत आणि म्हणूनच त्यांच्या देवाला यज्ञ करण्यासाठी त्यांना जाऊ देण्याविषयी ते मला विचारत आहेत. ⁹तेव्हा त्यांच्यावर अधिक काम लादून त्यांना सतत कामात ठेवा, म्हणजे मग मोशेच्या खोट्या गोष्टी ऐकण्यास त्यांना वेळ मिळणार नाही.”

¹⁰म्हणून मिसरचे मुकादम व इझ्राएली किंवा इझ्री नायक इझ्राएल लोकांकडे जाऊन म्हणाले, “फारोने तुम्हाला विद्या बनविण्यासाठी लागणारे गवत न देण्याचे ठरवले आहे. ¹¹तेव्हा तुम्हाला लागणारे गवत तुम्ही स्वतःच आणले पाहिजे म्हणून आता जाऊन तुमच्यासाठी गवत आणा परंतु पूर्वी इतक्याच विद्या तुम्ही बनविल्या पाहिजेत.”

¹²म्हणून मग इझ्राएल लोक गवत शोधण्याकरिता सर्व मिसर देशभर पांगले. ¹³त्यांच्यावर नेमलेले मुकादम त्यांच्याकडून अधिक काम करवून घेऊन पूर्वी इतक्याच विद्या तयार करण्याकरिता त्यांच्या मागे सतत तगादा लावीत. ¹⁴मिसरच्या मुकादमांनी लोकांवर इझ्री म्हणजे इझ्राएली नायक नेमले होते. लोकांनी केलेल्या कामासाठी त्यांना जबाबदार धरले जाई. मिसरचे मुकादम इझ्राएली नायकांना मारीत व म्हणत, “तुम्ही पूर्वी जेवढ्या विद्या बनवित होता तेवढ्या आता का बनवित नाही? तुम्ही जर त्यावेळी तेवढ्या विद्या करित होता तर मग आताही तेवढ्याच विद्या करू शकला पाहिजे!”

¹⁵मग इझ्राएली नायक तक्रार घेऊन फारोकडे गेले व म्हणाले, “आम्ही जे तुमचे सेवक त्या आमच्याशी तुम्ही

ठार मारण्याचा किंवा याचा अर्थ बहुत करून “मोशेच्या सुंते विषयी असावा.”

देव म्हणजे ‘याव्हे.’

अशाप्रकारे का वागत आहा? ¹⁶तुम्ही आम्हाला गवत देत नाही परंतु पूर्वी इतक्याच विटा बनविण्याचा हुकूम करता. आणि आता आमचे मुकादम आम्हाला मारतात. अशा रीतीने तुमचे लोक जे करीत आहेत ते चुकीचे आहे.”

¹⁷फारोने उत्तर दिले, “तुम्ही लोक आळशी आहा. तुम्हाला काम करायला नको आणि म्हणूनच तुम्हाला जाऊ देण्याविषयी तुम्ही मला विचारता आणि त्या करिताच तुम्हाला येथून निघून जायला आणि तुमच्या परमेश्वराला यज्ञ करावयास पाहिजे. ¹⁸आता आपल्या कामावर माधारी जा. आम्ही तुम्हाला गवत देणार नाही परंतु पूर्वी इतक्याच विटा तुम्ही केल्या पाहिजेत.”

¹⁹आपण संकटात आहोत हे इझ्राएली नायकांना समजले, कारण पूर्वी इतक्याच विटा करून दे त्यांना शक्य नव्हते.

²⁰फारोच्या भेटीनंतर परत जाताना त्यांना मोशे व अहरोन भेटले; ते नायकांसाठीच थांबले होते. ²¹तेव्हा ते मोशे व अहरोनास म्हणाले, “आम्हाला जाऊ द्यावे असे फारोला विचारून तुम्ही मोठे वाईट केले. फारो व त्याचे अधिकारी यांच्या मनात आमच्या विरुद्ध द्वेष निर्माण केल्याबद्दल परमेश्वर तुम्हाला शिक्षा करो. आम्हास मारून टाकण्यास तुम्ही त्यांना चांगले निमित्त दिले आहे.”

मोशे देवाकडे तक्रार करतो

²²मग मोशे परमेश्वराची प्रार्थना करीत म्हणाला, “प्रभु तुझ्या लोकांसाठी ही वाईट गोष्ट तू का केलीस? तू मला इकडे का पाठवलेस? ²³मी फारोकडे जाऊन तू मला सांगितलेल्या गोष्टी त्याला सांगितल्या. परंतु त्या वेळेपासून तो लोकांशी अधिक कठोरपणे वागत आहे. आणि त्यांच्या मदतीकरिता तू काहीच केले नाहीस!”

6 तेव्हा परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “मी आता फारोचे काय करतो ते तू बघशील; मी माझ्या महान सामर्थ्याचा त्याच्या विरुद्ध उपयोग करीन; मग तो माझ्या लोकांना जाऊ देईल. तो त्यांना जाऊ देण्यास एवढा तयार होईल की तो त्यांना बळजबरीने घालवून देईल.”

²मग देव मोशेला म्हणाला, ³“मी परमेश्वर आहे मी अब्राहाम, इसहाक व याकोब यांना दर्शन दिले; त्यांनी मला ‘एल-शदाय’ असे नांव दिले; त्यांना ‘याव्हे’ (म्हणजे ‘परमेश्वर’) हे माझे नांव माहीत नव्हते. ⁴त्यांच्याशी पवित्र करार करून मी त्यांना कनान देश देण्याचे वचन दिले. ते त्या देशात राहिले परंतु तो देश त्यांचा स्वतःचा नव्हता; ते तेथे उभे होते. ⁵आता मला इझ्राएल लोकांच्या त्रासाविषयी, मिसरमधील त्यांच्या गुलामगिरी विषयी समजले आहे आणि त्यांच्याशी केलेल्या पवित्र कराराची मला आठवण आहे. ⁶तेव्हा त्यांना सांग, मी म्हणतो, ‘मी तुमचा परमेश्वर आहे; मी तुम्हास वाचवीन व तुम्हांस स्वतंत्र करीन; तुम्ही मिसरच्या लोकांचे गुलाम राहणार नाही. मी माझ्या महान सामर्थ्याचा उपयोग करून मिसरच्या लोकांना भयंकर शिक्षा करीन व मग तुम्हाला सोडवीन.

⁷तुम्ही माझे लोक व्हाल व मी तुमचा देव होईन. मी तुमचा देव परमेश्वर आहे आणि मी तुम्हाला मिसरमधून सोडविले आहे हे तुम्हाला समजेल.

⁸मी अब्राहाम, इसहाक व याकोब यांच्याशी मोठा करार करून त्यांना वचन दिले की मी त्यांना एक विशेष देश देईन; तेव्हा त्या देशात मी तुम्हाला नेईन व तो देश तुम्हाला कायमचे वतन करून देईन. मी परमेश्वर आहे.”

⁹तेव्हा मोशेने हे सर्व इझ्राएल लोकांना सांगितले. परंतु लोकांना एवढे काम करावे लागत होते की त्यामुळे त्यांना मोशेचे म्हणणे ऐकावयास उत्सुकता नसे म्हणून ते त्याचे ऐकेनात.

¹⁰मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ¹¹“जा व फारोला सांग की त्याने इझ्राएल लोकांना जाऊ दिलेच पाहिजे.”

¹²परंतु मोशेने उत्तर दिले, “इझ्राएल लोकांनी माझे ऐकण्यास नाकारले! तेव्हा फारोही नक्कीच माझे ऐकणार नाही! मी अजिबात चांगला वक्ता नाही.”

¹³परंतु परमेश्वर मोशे व अहरोन यांच्याशी बोलला आणि त्याने त्यांना इझ्राएल लोकांकडे जाऊन त्यांच्याशी बोलण्याची, तसेच फारोकडे जाऊन त्यांच्याशी बोलणी करण्याची आणि इझ्राएल लोकांना मिसर मधून बाहेर घेऊन जाण्याची आज्ञा दिली.

इझ्राएल लोकांची काही कुळे

¹⁴इझ्राएल लोकांच्या पूर्वजांच्या घराण्यातील प्रमुख पुरुषांची नावे अशी: इझ्राएलाचा पहिला मुलगा रऊबेन. त्याची मुले हनोख, पल्लू, हस्त्रोन व कर्मी. ही रऊबेनाची कुळे: ¹⁵शिमोनाची मुले यमुवेल यामीन, ओहद, याखीन, जोहर व (कनानी स्त्री पोटी झालेला शौल.) ही शिमोनाची कुळे. ¹⁶लेवीचे आयुष्य एकशे सवतीस वर्षांचे होते. लेवीच्या वंशावळी प्रमाणे त्याच्या मुलांची नावे ही: गोर्षेन, कहाथ, व मरारी. ¹⁷गोर्षेनाचे मुलगे त्यांच्या त्यांच्या कुळाप्रमाणे हे: गोर्षेनाचे दोन मुलगे लिबनी व शिमी. ¹⁸कहाथाचे मुलगे अग्राम, इसहार, हेब्रोन व उजियेल. कहाथाचे आयुष्य एकशे तेहतीस वर्षांचे होते. ¹⁹मरारीची मुले महली व मूशी, लेवीची कुळे त्याच्या वंशावळी प्रमाणे ही होती.

²⁰अग्रामाने आपली आल्या योखबेद हिच्याशी लग्न केले तिच्या पोटी त्याला अहरोन व मोशे ही दोन मुले झाली. अग्राम एकशेसवतीस वर्षे जगला. ²¹इसहाराची मुले-कोरह, नेफेग व जिख्री. ²²उजियेलाची मुले: मिशाएल, एलसाफान व सिथ्री.

²³अहरोनने अलीशेबाशी लग्न केले. (अलीशेबा अम्मीनादाबची मुलगी व नहशोनाची बहीण होती) त्यांना नादाब, अबीहू, एलाजार व इथामार ही मुले झाले. ²⁴कोरहाची मुले: अस्सीर, एलकाना व अबीयासाफ; ही कोरहाची कुळे. ²⁵अहरोनाचा मुलगा एलाजार याने पुटीयेलाच्या मुलीशी लग्न केले; तिच्या पोटी त्याला

फिनहास हा मुलगा झाला. हे सर्व लोक म्हणजे इझ्राएलाचा मुलगा लेवी याची वंशावळ होय.

²⁶इझ्राएल लोकांना मिसर देशातून बाहेर घेऊन जा असे देवाने ज्यांना सांगितले होते ते अहरोन व मोशे ह्याच कुळतले.

²⁷इझ्राएल लोकांना मिसर देशातून बाहेर जाऊ द्यावे असे मिसरचा राजा फारो याच्याशी जे बोलले तेच हे अहरोन व मोशे.

देव मोशेबरोबर पुन्हा बोलतो

²⁸मग मिसर देशात देव मोशे बरोबर बोलला. ²⁹तो त्याला म्हणाला, “मी परमेश्वर आहे. मी तुला सांगतो ते सर्व तू मिसरचा राजा फारो याला सांग.”

³⁰परंतु मोशेने उत्तर दिले, “मी तर चांगला वक्ता नाही. फारो राजा माझे ऐकणार नाही.”

7 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “मी तुझ्याबरोबर असेन मी तुला फारोसाठी देव असे केले आहे; आणि अहरोन हा तुझा संदेष्ट्या होईल; ²मी तुला सांगतो ते सर्व तू अहरोनाला सांग; मग माझे सर्व बोलणे तो फारोला सांगेल आणि मग फारो इझ्राएल लोकांना हा देश सोडून जाऊ देईल. ³परंतु मी फारोचे मन कठोर करीन. मग मी मिसरमध्ये अनेक चमत्कार दाखवीन. तरीही फारो ऐकणार नाही. ⁴तेव्हा मग मी मिसरच्या लोकांना जबर शिक्षा करीन आणि त्या देशातून माझ्या सर्व लोकांना मी बाहेर काढीन ⁵तेव्हा मिसरच्या लोकांना समजेल की मी परमेश्वर आहे मी मिसरच्या लोकांविरुद्ध होईन आणि मग त्यांना कळेल की मी परमेश्वर आहे मग मी माझ्या लोकांना त्यांच्या देशातून बाहेर घेऊन जाईन.”

⁶मग मोशे व अहरोन यांनी परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे केले. ⁷ते फारोबरोबर बोलले तेव्हा मोशे ऐंशी वर्षाचा व अहरोन त्र्यांशेशी वर्षाचा होता.

मोशेच्या काठीचा साप होतो

⁸परमेश्वर मोशे व अहरोन यांना म्हणाला, ⁹“फारो तुम्हाला मी पाठविल्याचा पुरावा म्हणून एखादा चमत्कार करून तुमचे सामर्थ्य दाखविण्या विषयी विचारील तेव्हा अहरोनाला आपली काठी जमिनीवर टाकण्यास सांग म्हणजे फारोच्या देखत त्या काठीचा साप होईल.

¹⁰तेव्हा मोशे व अहरोन परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे फारोकडे गेले. अहरोनाने आपली काठी जमिनीवर टाकली. तेव्हा फारो व त्याचे सेवक यांच्या देखत त्या काठीचा साप झाला.

¹¹तेव्हा फारो राजाने आपले जाणते व मांत्रिक बोलावले; तेव्हा मिसरच्या त्या जादुगारांनी आपल्या मंत्रतंत्रांच्या जोरावर अहरोनाप्रमाणे केले. ¹²त्यांनीही आपल्या काठ्या जमिनीवर टाकल्या तेव्हा त्यांचेही साप झाले परंतु अहरोनाच्या काठीच्या सापाने त्यांचे साप गिळून टाकले.

¹³तरीही परमेश्वराने सांगितल्याप्रमाणे फारोचे मन कठोर झाले आणि त्याने मोशे व अहरोन यांचे ऐकले नाही व इझ्राएल लोकांना जाऊ दिले नाही.

पाण्याचे रक्त होते

¹⁴मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “फारोचे मन कठीण झाले आहे; तो इझ्राएल लोकांना जाऊ देत नाही. ¹⁵उद्या सकाळी फारो नदीवर जाईल; तू साप झालेली काठी बरोबर घे आणि नाईल नदीच्या काठी त्याला भेटावयास जा. ¹⁶त्याला असे सांग, ‘इझ्री म्हणजे इझ्राएल लोकांचा देव परमेश्वर याने मला तुझ्याकडे पाठवले आहे व त्याच्या लोकांना त्याची उपासना करावयास रानात जाऊ दे, असे तुला सांगण्यास मला बजावले आहे. आतापर्यंत तू परमेश्वराचे ऐकले नाहीस. ¹⁷तेव्हा परमेश्वर म्हणतो की मी परमेश्वर आहे हे त्याला अशावरून कळेल: मी नाईल नदीच्या पाण्यावर ह्या माझ्या हातातील काठीने तडाखा मारीन तेव्हा नदीच्या पाण्याचे रक्त होईल. ¹⁸मग पाण्यातील सर्व मासे मरतील, नदीला घाण सुटेल आणि मिसरचे लोक नदीचे पाणी पिऊ शकणार नाहीत.”

¹⁹परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “आपली काठी मिसरमधील नद्या, नाले, तलाव व जेथे पाणी भरून ठेवतात त्या जागेवर उगारण्यास अहरोनास सांग म्हणजे त्याने तसे केल्यावर सर्व पाण्याचे रक्त होईल; घरातील लाकडांच्या व दगडांच्या भांड्यात भरलेल्या पाण्याचे देखील रक्त होईल.”

²⁰तेव्हा मोशे व अहरोन यांनी परमेश्वराने सांगितल्याप्रमाणे केले. अहरोनाने आपली काठी उगारली नाईल नदीवर मारली. त्याने हे फारो व त्याचे अधिकारी यांच्यासमोर केले. तेव्हा नदीतल्या सर्व पाण्याचे रक्त झाले. ²¹नदीतले मासे मेले व तिला घाण सुटली. त्यामुळे मिसराचे लोक नदीचे पाणी पिऊ शकेनात. अवघ्या मिसरभर रक्तच रक्त झाले.

²²मिसरच्या जादुगारांनी आपल्या मंत्रतंत्रांच्या जोरावर तसेच केले. तेव्हा परमेश्वराने सांगितल्याप्रमाणे फारोचे मन कठीण झाले. ²³मोशे व अहरोन यांनी केलेल्या चमत्काराकडे फारोने लक्ष दिले नाही; तो मागे फिरला व आपल्या घरी निघून गेला.

²⁴मिसरच्या लोकांना नदीचे पाणी पिववेना म्हणून त्यांनी पिण्याच्या पाण्यासाठी झरे खणले.

बेडकांची पीडा

²⁵परमेश्वराने नाईल नदीला दिलेल्या तडाख्याला सात दिवस होऊन गेले.

8 मग परमेश्वराने मोशेला सांगितले, “जा आणि फारोला सांग, परमेश्वर म्हणतो, ‘माझ्या लोकांना माझी उपासना करण्याकरिता जाऊ दे! ²जर तू माझ्या लोकांना जाऊ दिले नाहीस तर मी सारा देश बेडकांनी भरून

टाकीन व सगळ्या देशाला पीडीन. ³नाईल नदीत बेडकांचा सुख्युच्छ्रत होईल. बेडूक नदीतून तुझ्या वाड्यात झोपण्याच्या खोलीत, बिडान्यात तसेच तुझ्या सेवकांच्या व अधिकाऱ्यांच्या घरात, भट्ट्यात पाण्याच्या भांड्यात येतील. ⁴ते तुझ्या, तुझ्या सेवकांच्या व लोकांच्या अंगावर चढतील.”

⁵मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “अहरोनाला त्याच्या हातातील काठी नद्या, नाले, तलाव यांच्यावर उगारण्यास सांग म्हणजे मग बेडूक मिसर देशावर चढून येतील.”

⁶मग अहरोनाने मिसरमधील जलाशयांवर आपला हात उगारला तेव्हा बेडूक बाहेर आले आणि त्यांनी अवघा मिसर देश व्यापून टाकला.

⁷तेव्हा जादुगारांनी मंत्रतंत्राच्या योगे तसेच केले आणि मिसर देशावर आणखी बेडूक आणले.

⁸मग फारोने मोशे व अहरोन यांना बोलावून आणले. फारो त्यांना म्हणाला, “हे बेडूक माझ्यापासून, व माझ्या लोकांपासून दूर करण्याकरिता तुमच्या परमेश्वराला विनंती करा. मग तुमच्या परमेश्वराची उपासना करण्याकरिता मी तुम्हा लोकांना जाऊ देईन.”

⁹मोशे फारोला म्हणाला, “हे बेडूक केव्हा दूर करावेत अशी तुमची इच्छा आहे ते मला सांगा. मी तुमच्यासाठी, तुमच्या लोकांसाठी व तुमच्या सेवकांसाठी प्रार्थना करीन. मग बेडूक तुम्हापासून व तुमच्या घरातून दूर होतील आणि फक्त नदीत राहतील.”

¹⁰फारोने उत्तर दिले “उद्या.”

तेव्हा मोशे म्हणाला, “तुमच्या म्हणण्याप्रमाणे होईल अशा प्रकारे तुम्हाला समजेल की आमच्या परमेश्वराने साखा दुसरा देव नाही. ¹¹बेडूक तुम्हापासून तुमच्या घरातून, तुमचे सेवक व तुमचे लोक यांच्यापासून निघून जातील; ते फक्त नदीत राहतील.”

¹²मग मोशे व अहरोन फारोपासून निघून गेले आणि फारोवर बेडूक आणले होते त्याविषयी मोशेने परमेश्वराला प्रार्थना केली. ¹³मग परमेश्वराने मोशेच्या विनंतीप्रमाणे केले. तेव्हा घरादारात, अंगणात व शेतात होते ते सर्व बेडूक मेले. ¹⁴ते सडू लागले आणि त्यामुळे सर्व देशात घाण वास येऊ लागला.

¹⁵बेडकांची पीडा दूर झाली हे फारोने पाहिले आणि त्याचे मन पुन्हा कठीण झाले. त्याने मोशे व अहरोन यांनी विचारल्याप्रमाणे केले नाही. परमेश्वराने सांगितल्याप्रमाणेच हे झाले.

उवांची पीडा

¹⁶मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “अहरोनाला त्याची काठी जमिनीवरील धुळीवर मारण्यास सांग म्हणजे मग अवघ्या मिसर देशभर धुळीच्या उवा बनतील.”

¹⁷त्याने तसे केले. अहरोनाने आपल्या हातातली काठी जमिनीवरील धुळीवर मारली, आणि त्यामुळे सगळ्या

मिसर देशात धुळीच्या उवा बनल्या; त्या पशूवर व माणसांवर चढल्या.

¹⁸जादुगारांनी त्यांच्या मंत्रतंत्रांच्या जोरावर तसेच करण्याचा प्रयत्न केला परंतु धुळीतून त्यांना उवा बनविता आल्या नाहीत; त्या उवा पशूवर व लोकांच्या अंगावर राहिल्या. ¹⁹तेव्हा जादुगारांनी फारोला सांगितले की हा चमत्कार देवाच्या सामर्थ्यानेच झाला आहे. परंतु फारोने मन कठीण केले व त्यांचे म्हणणे ऐकायचे नाकारले आणि परमेश्वराने सांगितल्याप्रमाणेच हे झाले.

गोमाशांची पीडा

²⁰मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “सकाळी लवकर ऊठ; आणि फारो नदीवर जाईल तेव्हा त्याच्याकडे जा. त्याला असे सांग की परमेश्वर म्हणतो, ‘माझी उपासना करण्यासाठी माझ्या लोकांना जाऊ दे!’ ²¹जर तू त्यांना जाऊ देणार नाहीस तर मग तुझ्या घरात, तुझ्यावर, तुझ्या सेवकांवर गोमाशा येतील. अवघ्या मिसर देशातील घरे गोमाशांच्या थव्यांनी भरून जातील. गोमाशांचे थवे अंगणात व जमिनीवरही येतील. ²²परंतु मी इग्राएल लोकांशी मिसरच्या लोकांप्रमाणे वागणार नाही. तर ज्या गोशेन प्रांतात माझे लोक राहतात तेथे एकही गोमाशी असणार नाही. अशा प्रकारे तुम्हाला समजेल की मी परमेश्वर या पृथ्वीवर आहे. ²³तेव्हा उद्या माझ्या लोकांशी वागताना आणि तुमच्या लोकांशी वागताना मी भेद करीन आणि तोच माझा पुरावा असेन.”

²⁴अशा रीतीने परमेश्वराने जे सांगितले होते त्याप्रमाणे त्याने केले. मिसर देशात गोमाशांचे थवेच्या थवे आले. ते फारोच्या वाड्यात व त्याच्या सेवकांच्या घरात शिरले; ते सगळ्या देशात पसरले. गोमाशांच्या त्या थव्यांनी देशाची नासाडी केली, ²⁵म्हणून मग फारोने मोशे व अहरोन यांना बोलावून आणले व त्यांना सांगितले, “तुम्ही तुमच्या देवाला आमच्या येथेच म्हणजे आमच्या देशातच यज्ञ करा.”

²⁶परंतु मोशे म्हणाला, “तसे करणे योग्य होणार नाही कारण आमचा देव परमेश्वर ह्याला आम्ही जो यज्ञ करणार आहो तो यज्ञ तुम्हा मिसरच्या लोकांच्या दृष्टिने किळसवाण असेल त्यामुळे आम्ही तो मिसरच्या लोकांसमोर केला तर ते आम्हावर दाडफेक करतील व आम्हाला मारून टाकतील. ²⁷तर आम्हास रानात तीन दिवसांच्या वाटेवर जाऊ द्या. व आमचा देव परमेश्वर ह्याला यज्ञ करू द्या. आमचा देव परमेश्वर ह्याने आम्हाला हे करावयास सांगितले आहे.”

²⁸तेव्हा फारो म्हणाला, “मी तुम्हाला तुमचा देव परमेश्वर ह्याला यज्ञ करण्याकरिता रानात जाऊ देतो परंतु तीन दिवसांच्या प्रवासापेक्षा जास्त पुढे जायचे नाही; तेव्हा आता जा व माझ्यासाठीही प्रार्थना करा.”

²⁹मोशे म्हणाला, “पाहा, मी जातो आणि तुझ्यापासून, तुझे लोक व सेवक या सर्वांपासून उद्या गोमाशा दूर

करण्याकरिता परमेश्वराला विनंती करतो परंतु यज्ञ करण्यास जाणाऱ्या आमच्या लोकांना तुम्ही अडवू नये.”

³⁰तेव्हा मोशे फारोपासून निघून गेला आणि त्याने परमेश्वराची प्रार्थना केली. ³¹आणि परमेश्वराने मोशेची विनंती मान्य केली व त्याने फारो, त्याचे सेवक व त्याचे लोक यांच्यापासून सर्व गोमाशा दूर केल्या. तेथे एकही गोमाशी राहिली नाही. ³²परंतु फारो पुन्हा हट्टी व कठोर बनला आणि त्याने इझ्राएली लोकांना जाऊ दिले नाही.

शेती-पशुमध्ये मरीची पीडा

9 नंतर परमेश्वराने मोशेला फारोकडे जाऊन असे बोलण्यास सांगितले, “इझ्राएलांचा देव परमेश्वर म्हणतो, 'माझी उपासना करण्याकरिता माझ्या लोकांना जाऊ दे!'

²तू जर त्यांना जाण्यापासून सतत असाच अडवीत राहशील व त्यांना जाऊ देणार नाहीस; ³तर शेतावरील पशूविरुद्ध परमेश्वर आपल्या सामर्थ्याचा वापर करील. परमेश्वर तुझे घोडे, गाढवे, उंट, गुरेदोरे व शेरडेमेंदरे यांना भयंकर आजाराने त्रस्त करील ⁴परंतु तो इझ्राएल लोकांच्या व मिसरच्या लोकांच्या पशूत भेद करील; इझ्राएल लोकांच्या पशूपैकी एकही पशू मरणार नाही. ⁵याकरिता परमेश्वराने वेळी नेमलेली आहे. ह्या देशात उद्या हे सर्व घडून येईल.”

⁶दुसऱ्या दिवशी सकाळी मिसरमधील शेतीवरील सर्व पशू मेले. परंतु इझ्राएल लोकांच्या मालकीच्या पशूपैकी एकही मेला नाही. ⁷इझ्राएल लोकांच्या पशूपैकी एखादा मेला काय हे पाहण्यासाठी फारोने माणसे पाठवली. परंतु त्यांच्या पशूपैकी एकही मेला नाही. तरीपण फारो हट्टी व कठीण मनाचाच राहिला. त्याने इझ्राएल लोकांना जाऊ दिले नाही.

गळवांची पीडा

⁸नंतर परमेश्वर मोशे व अहरोन यांना म्हणाला, “मोशेने ऑजळभर भट्टीची राख घेऊन फारो देखत आकाशाकडे उधळवी. ⁹त्या राखेचा धुरळ बनेल व तो सगळ्या मिसरभर पसरले आणि त्याच्या स्पशाने माणसांना व गुरांना फोड येऊन गळवे होतील.”

¹⁰तेव्हा मोशे व अहरोन यांनी भट्टीतून राख घेतली व ते फारो राजासमोर उभे राहिले. मोशेने ती राख हवेत उधळली आणि त्यामुळे माणसांना व जनावरांना फोड व गळवे येऊ लागली. ¹¹जादुगार मोशेला तसे करण्यापासून अडवू शकले नाहीत कारण त्यांनाही गळवे आली होती. सर्व मिसरभर ही गळवे आली.

¹²परंतु परमेश्वराने फारोचे मन कठीण केले आणि त्याने मोशे व अहरोन यांचे ऐकले नाही, व लोकांना

जाऊ दिले नाही. परमेश्वराने पूर्वीच सांगितले होते त्याप्रमाणे हे झाले.

गारांची पीडा

¹³मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “तू सकाळी उठव फारोकडे जा; आणि त्याला सांग की इझ्राएल लोकांचा देव परमेश्वर म्हणतो, 'माझी उपासना करण्याकरिता माझ्या लोकांना जाऊ दे! ¹⁴तू हे केले नाहीस तर मग मी माझे सारे सामर्थ्य तुझ्याविरुद्ध तुझे सेवक व तुझ्या लोकांच्याविरुद्ध वापरून. तेव्हा मग तुला माहीत होईल की या जगात माझ्यासारखा दुसरा देव नाही. ¹⁵मी माझे सगळे सामर्थ्य वापरून असा आजार तुम्हावर पाठवू शकतो की त्यामुळे तू व तुझी प्रजा या पृथ्वीवरून नष्ट व्हाल. ¹⁶परंतु मी तुला एका हेतूने ठेवले आहे की मी तुला माझे सामर्थ्य दाखवावे. मग सर्व जगाला मी कोण आहे हे कळे. ¹⁷तू अजूनही माझ्या लोकांविरुद्ध आहेस. तू त्यांना अजूनही मोकळे करून जाऊ देत नाहीस. ¹⁸म्हणून उद्या ह्याच वेळेस मी गारांचा असा काही वाईट वादळी वर्षाव मिसरवर आणून की असा गारांचा वादळी वर्षाव मिसर राष्ट्राची स्थापना झाल्यापासून कधी आला नाही. ¹⁹तेव्हा आता तू तुझी गुरेदोरे सुरक्षित जागी ठेवलीच पाहिजेस; शेतात तुझ्या मालकीचे काही असल्यास ते सुरक्षित जागी ठेवलेच पाहिजेस. कारण जर एखादा माणूस किंवा पशू शेतात राहिल तर तो मारला जाईल. जे जे तुम्ही तुमच्या घरात गोळा करून ठेवणार नाही त्यांवर गारांचा भड्डीमार पडेल.”

²⁰फारोच्या सेवकांपैकी काहींनी परमेश्वराच्या संदेशाचा मान ठेवून लगेच आपली गुरेदोरे व गुलाम यांना आसऱ्याला घरी आणले व सुरक्षित जागी ठेवले. ²¹परंतु इतर सेवकांनी परमेश्वराच्या संदेशाकडे दुर्लक्ष केले त्यामुळे रानांतील त्यांचे सर्व दास व गुरेदोरे, शेरडेमेंदरे मरून गेली.

²²परमेश्वराने मोशेला सांगितले, “तू आपले हात आकाशाकडे उगार आणि मग सर्व मिसरभर गारांच्या वर्षावाला सुरवात होईल. गारांचा मारा सर्व लोकांवर, गुरादोरावर आणि मिसर देशातील सर्व शेतांवर होईल.”

²³तेव्हा मोशेने आपली काठी आकाशाकडे उगारली आणि मग परमेश्वराने मेघगर्जना, लखलखणाऱ्या विजा व गारा यांचा पृथ्वीवर वर्षाव केला. अशा प्रकारे परमेश्वराने मिसर देशावर भड्डीमार केला. ²⁴गारांचा मारा व त्यासोबत विजांच्या अग्नीचा लोळ जमिनीवर आला. मिसर राष्ट्राची स्थापना झाल्यापासून गारांचे असे भयंकर व वाईट वादळ मिसरवर कधी आले नव्हते. ²⁵त्या गारांच्या वादळाच्या माऱ्याने मिसरमधील शेतात जे होते ते सर्व नष्ट केले. तसेच माणसे, जनावरे व झाडे झुडपे नष्ट केली; आणि मोठमोठी झाडे मोडून पडली. ²⁶गारांच्या वर्षावाच्या तडाख्यापासून वाचलेला भाग एकच आणि तो म्हणजे इझ्राएली लोक राहात असलेला गोशेन प्रांत; तेथे

गारांचा वर्षाव झाला नाही. ²⁷फारोने मोशे व अहरोन यांना बोलावून आणले व त्यांना सांगितले, "ह्यावेळी मी पाप केले आहे. परमेश्वराचे खरे आहे; मी व माझे लोक, आम्ही चुकलो आहोत. ²⁸हा देवाकडून झालेला गारांचा मारा व मेघांचा गडगडाट फार भयंकर झाला! हे वादळ थांबविण्यास देवाकडे विनंती करा आणि मग मी तुम्हाला जाऊ देतो."

²⁹मोशेने फारोला सांगितले, "जेव्हा मी हे शहर सोडून जाईन तेव्हा माझे हात पसरून मी परमेश्वरापुढे विनंती करीन आणि मग ही मेघगर्जना व हा गारांचा मारा थांबेल; तेव्हा तुला कळेल की पृथ्वी परमेश्वराची आहे. ³⁰परंतु तू व तुझे सेवक अजूनही परमेश्वराचे भय बाळगीत नाहीत हे मला माहीत आहे."

³¹यावेळी सातूचे दाणे तयार होऊन तो कापणीला आला होता व जवसाला बोंडे आली होती. ह्या पिकांचा आता नाश झाला. ³²परंतु साधा गहू व जर्मन गहू इतर धान्यापेक्षा उशीरा पिकतात; त्यांची उशीरा पेरणी झाल्यामुळे ते अजून उगवले नव्हते, म्हणून त्यांचा नाश झाला नाही.

³³मोशे फारोपुढून निघून नगराबाहेर गेला. त्याने परमेश्वराकडे हात पसरून प्रार्थना केली. आणि मेघगर्जना व गारांचा वर्षाव थांबला आणि पृथ्वीवर पाऊस पडणे बंद झाले.

³⁴पाऊस, गारा व मेघांचा गडगडाट बंद झाल्याचे फारोने पाहिले तेव्हा फारो व त्याचे सेवक यांनी मन पुन्हा कठोर केले. ³⁵फारोने आपण दिलेल्या वचनाप्रमाणे करण्याचे नाकारले व इझ्राएल लोकांना मोकळे करून त्याने जाऊ दिले नाही. परमेश्वराने मोशेद्वारे सांगितल्याप्रमाणे हे झाले.

दोळ्यांची पीडा

10 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "तू फारोकडे जा. त्याचे व त्याच्या सेवकांची मने मी कठीण केली आहेत. मी हे यासाठी केले आहे की मला त्यांना माझ्या चमत्कारांचे सामर्थ्य दाखवावयाचे होते. ²तसेच तुम्ही तुमच्या मुलांना व नातवंदांना मी मिसरमध्ये केलेल्या चमत्कारांचे व अद्भुत गोष्टींचे वर्णन सांगावे. मग तुम्हा सर्वाना कळेल की मी परमेश्वर आहे."

³मग मोशे व अहरोन फारोकडे गेले. त्यांनी त्याला सांगितले, "इझ्राएल लोकांचा देव परमेश्वर म्हणतो, 'अजून किती दिवस तू माझे ऐकणार नाहीस? माझी उपासना करण्याकरिता माझ्या लोकांना जाऊ दे. ⁴जर तू माझ्या लोकांना जाऊ देण्याचे नाकारशील तर उद्या मी तुझ्या देशावर दोळ धाड आणिन. ⁵ते दोळ सर्व जमीन झाकून टाकतील. ते इतके असतील की तुला जमीन दिसणार नाही. गारा व पावसाच्या तडाख्यातून जे काही वाचले असेल त्याला दोळ खाऊन टाकतील. शेतातील सर्व झाडांचा पाला ते खाऊन फस्त करतील. ⁶ते दोळ तुझा वाडा,

तुझ्या सेवकांची घरे, व मिसरमधील घरे, वाडे या सर्वांत भरून जातील. तुझ्या वाडवडीलांनी आजपर्यंत पाहिले असतील त्यापेक्षा कितीतरी पटींनी अधिक ते असतील. मिसरमध्ये लोकवस्ती होऊ लागली त्या काळापासून आतापर्यंत कधीही नव्हते, तेवढे अधिक ते दोळ असतील.'" नंतर फारो समोरून मोशे निघून गेला.

⁷फारोच्या सेवकांनी फारोला विचारले, "कोठवर आम्ही ह्या इझ्राएल लोकांच्या सापळ्यात अडकून राहावे? त्यांना आपल्या देव परमेश्वराची उपासना करण्याकरिता जाऊ द्यावे जर आपण त्यांना जाऊ देणार नाही तर मग आपणास समजण्यापूर्वी मिसर देशाचा नाश होईल."

⁸तेव्हा फारोने मोशे व अहरोन यांना पुन्हा बोलावून आणण्यास आपल्या काही सेवकांना सांगितले. फारो त्यांना म्हणाला, "जा व तुमचा देव परमेश्वर याची उपासना करा. परंतु नक्की कोण कोण जाणार आहे ते मला सांगा."

⁹मोशेने उत्तर दिले, "आमची तरूण व म्हातारी मंडळी यांना तसेच आम्ही आमची मुलं, आमच्या मुली, आमची शेरडेमेंबरे व गार्डिगुरे यांनाही आमच्या बरोबर घेऊन जाऊ; आम्ही झाडून सर्वजण जाऊ कारण परमेश्वराचा उत्सव सर्वांकरिता आहे."

¹⁰फारो त्यांना म्हणाला, "तुम्ही व तुमची मुलेबाळे यांना मिसरमधून जाऊ देण्यापूर्वी खरेच परमेश्वर मजपासून तुमचे रक्षण करो! हे पाहा, तुम्ही काही तरी वाईट असा कट करित आहात. ¹¹तुमच्यातील पुरुषांनी तुमच्या परमेश्वराची उपासना करावयास जावे. आणि हीच तर तुम्ही मला विनंती केली होती. तेव्हा तुम्हा सर्वांना मी जाऊ देणार नाही." त्यानंतर फारोने मोशे व अहरोन यांना घालवून दिले.

¹²मग परमेश्वराने मोशेला सांगितले, "आपली काठी मिसर देशावर उगार म्हणजे मग मिसरवर दोळ धाड येईल! ते दोळ मिसर देशावर पसरतील आणि पाऊस व गारा यांच्या सपाट्यातून वाचलेल्या वनस्पती खाऊन टाकतील."

¹³मग मोशेने आपल्या हातातील काठी मिसर देशावर उगारली तेव्हा परमेश्वराने एक दिवसभर व रात्रभर पूर्वेकडून वारा वाहविला, तेव्हा सकाळी वाऱ्याबरोबर दोळच जोळ आले. ¹⁴ते उडत आले व अवघ्या मिसर देशभर जमिनीवर पसरले. इतके दोळ ह्यापूर्वी मिसर देशावर कधी आले नव्हते व इतके येथून पुढेही कधी येणार नाहीत.

¹⁵त्या दोळ्यांनी सर्व जमीन झाकून टाकली, आणि त्यांच्या आकाशात उडण्यामुळे सर्व देशभर अंधार पडला. गारांच्या तडाख्यातून वाचलेल्या वनस्पती आणि झाडावरील वाचलेली फळे त्यांनी खाऊन फस्त केली; आणि मिसरमधील कुठल्याच झाडांमुळे एकाही पान राहिले नाही. ¹⁶फारोने तातडीने मोशे व अहरोन यांना बोलावून

आणले. तो म्हणाला, “मी तुमचा देव परमेश्वर ह्याच्या विरुद्ध व तुमच्या विरुद्ध पाप केले आहे. ¹⁷तेव्हा ह्या वेळी माझ्या पापांबद्दल मला क्षमा करा आणि हे मरण (दोळ) माझ्यापासून दूर करण्याकरिता परमेश्वराकडे प्रार्थना करा.”

¹⁸मोशे फारोसमोरून निघून गेला व त्याने परमेश्वराची प्रार्थना केली. ¹⁹तेव्हा परमेश्वराने वाऱ्यात बदल केला. त्याने पश्चिमेकडून जोराचा वारा वाहविला तेव्हा त्या वाऱ्याने सर्व दोळ वाहवून तांबड्या समुद्रात टाकले. मिसरमध्ये एकही दोळ राहिला नाही. ²⁰तरी परंतु परमेश्वराने फारोचे मन पुन्हा कठीण केले आणि त्याने इझ्राएल लोकांना जाऊ दिले नाही.

अंधाराची पीडा

²¹मग परमेश्वराने मोशेला सांगितले, “तू आपला हात आकाशात उंच कर म्हणजे अवघा मिसर देश अंधारात गडप होईल तो अंधार इतका दाट असेल की तुम्हाला चाचपडत जावे लागेल.”

²²तेव्हा मोशेने तसे केले आणि अंधार्याडगाने अवघ्या मिसरदेशाला तीन दिवस गडप केले. ²³कोणालाही दुसरे काहीही दिसेना आणि म्हणून कोणीही उठून तीन दिवस कोठेही गेले नाही; परंतु इझ्राएल लोक जेथे राहात होते त्या सर्व भागावर म्हणजे गोशेन प्रांतात सर्वत्र भरपूर प्रकाश होता.

²⁴तेव्हा पुन्हा फारोने मोशेला बोलावले. तो म्हणाला, “तुम्ही जा व तुमच्या परमेश्वराची उपासना करा. तुम्ही तुमची मुलेबाळेही बरोबर न्या. परंतु तुमची शेरडेमेंबरे व गुरेबेरे येथेच राहिली पाहिजेत.”

²⁵मोशे म्हणाला, “आमचेच पशू नव्हे तर तू देखील आम्हांस यज्ञपशू व होमबळी देशील; आणि त्यांचा आम्ही आमचा देव परमेश्वर ह्याला अर्पणासाठी उपयोग करू! ²⁶यज्ञ व होमार्पणासाठी आम्ही आमचे पशूही आमच्या बरोबर नेऊ. जनावराचा एक खूरही आम्ही मागे ठेवणार नाही. आमच्या परमेश्वराला यज्ञ व होमार्पणासाठी काय लागेल हे आता येथून आम्हाला सांगता येणार नाही; परंतु तेथे गेल्यावरच आम्हाला काय हवे व काय नको हे समजेल. म्हणून ह्या सर्वगोष्टी आम्हाला आमच्या सोबत नेल्याच पाहिजेत.”

²⁷परमेश्वराने फारोचे मन पुन्हा कठीण केले. तेव्हा फारो इझ्राएली लोकांना जाऊ देईना! ²⁸मग फारो मोशेवर ओरडला व म्हणाला, “तू येथून चालता हो! आपले तोंड मला पुन्हा दाखवू नकोस! यानंतर तू आपले तोंड मला दाखवशील त्या दिवशी तू मरशील!”

²⁹मोशे म्हणाला, “तू एक गोष्ट बरोबर बोललास, मी तुझे तोंड पुन्हा कधीही पाहणार नाही!”

प्रथम जन्मलेल्यांचे मरण

11 मग परमेश्वराने मोशेला सांगितले, “मी फारोवर व मिसर देशावर आणखी एक पीडा आणणार आहे. ह्या पीडेनंतर मात्र फारो तुम्हाला मिसरमधून जाऊ देईल; खरे म्हणजे तो तुम्हाला मिसर देशातून बाहेर घालवून देईल. ²तू माझा हा निरोप इझ्राएल लोकांना सांग, ‘तुम्ही पुरुष व स्त्रिया यांनी आपल्या मिसरच्या रहिवासी शेजाऱ्या पाजाऱ्यांकडून सोन्याचांदीच्या वस्तू मागून घ्याव्यात. ³मिसरच्या लोकांनी तुम्हाशी दयाळूपणे वागावे व तुम्हाला त्या वस्तू द्याव्यात अशी परमेश्वर त्यांची मने वळविल. मिसरचे सर्व लोक आणि फारोचे सेवक देखील मोशे महान माणूस असल्याचे अगोदर पासून मानीत होते.”

⁴मोशे लोकांना म्हणाला, ‘परमेश्वर म्हणतो ‘आज रात्री मी मिसर देशातून फिरेन ⁵आणि मिसरमधील प्रत्येक प्रथम जन्मलेला मुलगा मरण पावेल. (मिसर देशाचा राजा) फारो याचा प्रथम जन्मलेला मुलगा याच्यापासून तर दळण दळणाऱ्या दासीच्या प्रथम जन्मलेल्या मुलापर्यंत सर्व मुलगे मरण पावतील. प्रथम जन्मलेले पशू देखील मरतील. ⁶मिसर देशभर पूर्वी कधीही झाला नव्हता एवढा आणि भविष्यात कधीही होणार नाही एवढा धायमोकळून रडण्याचा आक्रोश होईल. ⁷परंतु इझ्राएल लोकांना किंवा त्यांच्या जनावरांना काहीच अपाय होणार नाही. कुत्रा देखील त्यांच्यावर भुंकणार नाही यावरून मी इझ्राएली लोकात व मिसरच्या लोकात कसा भेद ठेवलेला आहे हे तुम्हास कळून येईल. ⁸मग हे सर्व तुमचे दास (म्हणजे मिसरचे लोक) माझ्या पाया पडून माझी उपासना करतील. ते म्हणतील, ‘तुम्ही तुमच्या सर्व लोकांसह व परिवारासह येथून निघून जा.’ मग मी त्यानंतर रागाने संतप्त होऊन मोशे फारोला सोडून निघून गेला.”

⁹मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ‘फारोने तुझे ऐकले नाही. का? ते तुला माहीत आहे का? कारण की मी त्याला मिसरमध्ये माझे महान सामर्थ्य दाखवावे.’ ¹⁰आणि म्हणूनच मोशे व अहरोन यांनी फारोपुढे अद्भुत चिन्हे केली; आणि म्हणूनच परमेश्वराने फारोचे मन कठीण केले आणि त्याने मिसरमधून इझ्राएल लोकांना जाऊ दिले नाही.

वल्हाडण

12 मोशे व अहरोन अद्याप मिसरमध्ये असताना परमेश्वर त्यांच्याशी बोलला. तो म्हणाला, ²‘हा तुमच्या वर्षाचा पहिला महिना असे. * ³ही आज्ञा इझ्राएलच्या सर्व जनसमूहासाठी आहे; ह्या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी प्रत्येक माणसाने आपल्या कुटुंबातील माणसाकरिता एक कोकरा घ्यावा. ⁴जर तो संपूर्ण कोकरा, घरातील माणसांना

पहिला महिना असे अबाब हा महिना होय तो साधारणपणे असेल मार्चच्या मध्यापासून एप्रिलच्या मध्यापर्यंत येत असे.

सरणार नसेल तर त्याने आपल्या भोजनात वाटेकरी होण्यासाठी आपल्या शेजाऱ्यापाजाऱ्यांना निमंत्रण द्यावे. ⁵तो कोकरा, एक वर्षाचा नर असावा व तो पूर्णपणे निरोगी असावा तो कोकरा मेंढ्यातला किंवा बकऱ्यातला असावा. ⁶ह्या पहिल्या महिन्याच्या चौदाव्या दिवसापर्यंत त्या मेंढ्याची किंवा बकऱ्याची निगा राखावी व त्यावर लक्ष ठेवावे. चौदाव्या दिवशी सर्व इम्राएल लोकांनी कातरवेळी म्हणजे सूर्य मावळल्यानंतर व अंधार पडण्यापूर्वी आपापल्या मेंढ्याचा किंवा बकऱ्याचा वध करावा. ⁷त्याचे रक्त गोळा करून ते ज्या घरात त्याचे मांस खाणार आहेत त्याच्या दाराच्या कपाळ पट्ट्यांवर व दोन्ही बाजूंच्या चौकटींना लावावे.

⁸त्याच रात्री तो मेंढा किंवा बकरा विस्तावावर भाजावा आणि कडू भाजी व बेखमीर भाकरी बरोबर त्याचे सर्व मांस खाऊन टाकावे; ⁹तुम्ही त्याचे मांस कच्चे किंवा पाण्यात शिजवून खाऊ नये तर विस्तवावर भाजून खावे; त्याची मुंडी, पाय व आंतडी ही सुद्धा भाजून खावीत. ¹⁰त्या रात्रीच ते सर्व मांस खावे; त्यातले काहीही सकाळपर्यंत ठेवू नये आणि जर काही उरलेच तर ते आगीत जाळून टाकावे."

¹¹ते खाण्या अगोदर तुम्ही प्रवासस जाण्याच्या तयारीने अंगावर कपडे घालावेत, पायात जोडे घालावेत आणि हातात काठी घ्यावी आणि मग घाईघाईने ते मांस खावे; कारण हा परमेश्वराचा वल्हांडण सण आहे.

¹²आज रात्री मी मिसर देशभर फिरेन आणि त्यातील प्रथम जन्मलेल्या मुलांना व जनावरांतील नरांना मी मारून टाकीन, आणि मिसरमधील सर्व दैवतांना धडा शिकवून दाखवीन की मी परमेश्वर आहे. ¹³परंतु तुमच्या घरांच्या दारावरील रक्त ही एक विशेष खूप असेल. मी जेव्हा ती पाहीन तेव्हा ते घर ओलांडून मी पुढे जाईन. मी मिसरच्या लोकांना मारीन तेव्हा कोणतीही विनाशकारी पीडा तुम्हांवर येणार नाही व तुम्हाला अपाय करणार नाही.

¹⁴अशा रीतीने आजची रात्र कायमची तुमच्या आठवणीत राहील. हा दिवस तुम्हासाठी विशेष उत्सवाचा म्हणजे सणाचा दिवस असेल. तुमच्या वंशजांनी येथून पुढे हा सण पिढ्यान्पिढ्या कायमचा नियम म्हणून पाळावा.

¹⁵तसेच सणाच्या दिवासांत तुम्ही सात दिवस खमीर न घातलेली भाकर खावी; ह्या सणाच्या पहिल्या दिवशी तुम्ही प्रत्येकाने आपल्या घरातील सर्व खमीर काढून टाकावे व पूर्ण सात दिवस तुम्ही खमीर न घातलेली भाकर खावी. तुम्हातील जर कोणी खमीर घातलेली भाकर खाईल तर त्याला तुम्ही इम्राएल लोकांमधून बाहेर टाकावे.

¹⁶या सणाच्या पहिल्या व शेवटल्या म्हणजे सातव्या दिवशी पवित्र मेळा भरवावा; ह्या दोन्ही दिवशी स्वयंपाकाच्या कामाशिवाय इतर कोणतेही काम करू नये. ¹⁷बेखमीर भाकरीच्या सणाची तुम्ही आठवण ठेवावी कारण याच

दिवशी मी तुम्हा सर्वांना गटगटांनी मिसरदेशातून बाहेर काढून नेले म्हणून तुमच्या सर्व वंशजांनी हा दिवस पिढ्यान्पिढ्या कायमचा नियम म्हणून पाळावा. ¹⁸तेव्हा पहिल्या महिन्यातील (निसान महिन्यातील) चौदाव्या दिवसाच्या संध्याकाळपासून ते त्या महिन्याच्या एकविसाव्या दिवसाच्या संध्याकाळपर्यंत तुम्ही बेखमीर भाकरी खाव्या. ¹⁹ह्या सात दिवसात तुमच्या घरात खमीर नसावे; कारण जो कोणी एखादी खमीराची वस्तू खाईल मग तो परदेशी असो किंवा स्वदेशी असो त्याला इम्राएल लोकांमधून बाहेर टाकावे. ²⁰या दिवशी कोणीही खमीर खाऊ नये; तर तुम्ही कोठेही राहात असला तरी बेखमीर भाकरच खावी."

²¹म्हणून मग मोशेने इम्राएली लोकांच्या सर्व वडीलधाऱ्यां लोकांना एकत्र बोलावले. तो त्यांना म्हणाला, "तुम्ही आपापल्या घराण्याप्रमाणे एकएक कोकरू घ्यावे; आणि वल्हांडण सणाच्या यज्ञाकरिता त्याचा वध करावा. ²²मग एजोब झाडाच्या पानांच्या जुड्या घेऊन त्या पात्रातील कोकराच्या रक्तात बुचकाळ्या आणि त्याचे रक्त दाराच्या दोन्ही बाजूंच्या चौकटींना व कपाळ पट्ट्यांवर लावावे. आणि सकाळपर्यंत कोणीही घराबाहेर जाऊ नये.

²³कारण त्यावेळी परमेश्वर मिसरमधील प्रथम जन्मलेल्यांना ठार मारण्यासाठी फिरणार आहे; तो जेव्हा घराच्या दारावरील कपाळ पट्टीवर व दाराच्या चौकटीच्या दोन्ही बाजूला लावलेले रक्त पाहील तेव्हा तो त्या घराचे संरक्षण करील; नाश करणाऱ्याला तुमच्या घरात प्रवेश करू देणार नाही, व तुम्हाला काही अपाय होऊ देणार नाही. ²⁴तुम्ही या आज्ञेची आठवण ठेवली पाहिजे की तुम्ही व तुमचे वंशज यांनी पाळवण्यासाठी हा नियम कायमचा नियम आहे. ²⁵परमेश्वर त्याच्या वचनानुसार जो देश तुम्हाला देणार आहे त्यात तुम्ही गेला तर तेथेही तुम्ही हा नियम पाळण्याची आठवण ठेवावी. ²⁶जेव्हा तुमची मुलेबाळे तुम्हाला विचारतील की हा विधी आपण का करित आहोत?

²⁷तेव्हा तुम्ही त्यांना सांगा, 'हा परमेश्वराच्या वल्हांडणाचा यज्ञ आहे; कारण आम्ही जेव्हा मिसरमध्ये होतो तेव्हा या दिवशी परमेश्वराने मिसरच्या लोकांना मारले परंतु इम्राएल लोक राहात असलेली घरे ओलांडून तो पुढे गेला व त्या घरातील आम्हा सर्वांना त्याने वाचवले' त्यानंतर इम्राएल लोकांनी परमेश्वरापुढे नतमस्तक होऊन त्याची उपासना केली.

²⁸परमेश्वराने मोशे व अहरोन यांना आज्ञा दिली होती म्हणून इम्राएल लोकांनी त्यांच्या सांगण्याप्रमाणे केले.

²⁹मध्यरात्री परमेश्वराने मिसरमधील सर्व प्रथम जन्मलेले मुलगे, म्हणजे मिसरदेशाचा राजा फारो याच्या थोरल्या मुलापासून तर तुरुंगात पडलेल्या कैद्याच्या थोरल्या मुलापर्यंत सर्व मुलांना तसेच पशूंच्या प्रथम जन्मलेल्या सर्व नरांना मारून टाकले. ³⁰त्या रात्री अवघ्या मिसर देशातील अगदी प्रत्येक घरातून एक ना एकजण तरी

मरण पावला. फारो राजा, त्याचे सेवक आणि मिसरचे लोक मोठमोठ्याने रडून शोक करू लागले.

इझ्राएल लोक मिसर देश सोडून जातात

³¹तेव्हा रात्रीच्या रात्रीच फारोने मोशे व अहरोन यांना बोलावून आणले, फारो त्यांना म्हणाला, "आता उठा आणि आमचे लोक सोडून निघा, तुम्ही म्हटल्याप्रमाणे तुम्ही व तुमचे लोक निघून जा आणि तुमच्या परमेश्वराची उपासना करा. ³²आणि तुम्ही म्हणाल्याप्रमाणे तुमची शेरडेमेंदरे, व गुरेबोरे ही तुमच्या बरोबर घेऊन जा. येथून निघा! आणि जगताना मलाही आशीर्वाद द्या!" ³³मिसरच्या लोकांनी सुद्धा इझ्राएल लोकांना घाईकरून लवकर निघून जाण्यास सांगितले; कारण ते म्हणाले, "तुम्ही जर येथून निघून जाणार नाही तर आम्ही सर्वजण मरून जाऊ!"

³⁴इझ्राएल लोकांना आपल्या भाकरीच्या पिठात खमीर घालण्यास बिलकुल वेळ मिळाला नाही म्हणून त्यांनी मळलेल्या पिठाच्या काथवटी कापडात गुंडाळल्या आणि त्या आपल्या खांद्यावर टाकून ते घेऊन गेले. ³⁵इझ्राएल लोकांनी मोशेने त्यांना सांगितल्याप्रमाणे आपल्या मिसरच्या शेजाऱ्या पाजाऱ्यांकडे जाऊन भारी भारी कपडे, सोन्याचादीचे दागदागिने मागून घेतले होते. ³⁶मिसरच्या लोकांनी इझ्राएल लोकांना त्या त्या वस्तू द्याव्यात म्हणून त्यांच्या मनात परमेश्वराने इझ्राएल लोकांविषयी दया निर्माण केली आणि म्हणून मिसरच्या लोकांनी इझ्राएल लोकांना मौल्यवान वस्तू दिल्या.

³⁷तेव्हा इझ्राएल लोक मिसरमध्ये निघून रामसेस येथून प्रवास करीत सुककोथ येथे गेले. मुलेबाळे सोडून ते सर्वजण मिळून सुमारे सहा लाख होते; ³⁸त्यांच्या सोबत पुष्कळ शेरडेमेंदरे व गुरेबोरे होती. अनेक प्रकारचे लोक त्यांच्याबरोबर प्रवास करीत होते, ते इझ्राएल नव्हेत परंतु त्यांनी त्याच्या बरोबर मिसर देश सोडला. ³⁹इझ्राएल लोकांस आपल्या भाकरीच्या पिठात खमीर घालण्यास अजिबात वेळ मिळाला नाही. तसेच आपल्याबरोबर प्रवासाकरिता खावण्यास काही विशेष जेवण करता आले नाही; म्हणून त्यांना बेखमीर भाकरीच भाजाव्या लागल्या.

⁴⁰इझ्राएली लोक मिसरमध्ये चारशेतीस वर्षे राहिले होते. ⁴¹मग चारशे तीसाव्या वर्षातील अगदी शेवटच्या दिवसापर्यंत राहिल्यानंतर परमेश्वराच्या सर्व सेना म्हणजे सर्व इझ्राएल लोक मिसर देशातून निघाले. ⁴²म्हणून ज्या रात्री त्यांनी मिसरदेश सोडला त्या रात्री परमेश्वराने त्यांच्या करिता काय केले त्याविषयी त्या विशेष रात्रीची त्यांना आठवण राहिल. सर्व इझ्राएल लोकांनी त्या रात्रीची आठवण अगदी पिळ्वान् पिळ्वा ठेवावी.

⁴³परमेश्वराने मोशे व अहरोन यांना सांगितले, "वल्हांडण सण पाळण्याविषयीचे नियम असे आहेत. कोणाही परदेशी माणसाने वल्हांडणाचे भोजन खाऊ नये. ⁴⁴परंतु जर कोणी एखादा गुलाम विकत घेतला असेल आणि

त्याची सुंता त्याने करवून घेतली असेल तर मग त्या गुलामाने वल्हांडणाचे भोजन खावे; ⁴⁵परंतु केवळ तुमच्या देशात राहणारा उपरा माणूस किंवा मोलकरी ह्यांपैकी कोणीही ते खाऊ नये. (कारण वल्हांडण सण फक्त इझ्राएल लोकांसाठीच आहे.)

⁴⁶प्रत्येक इझ्राएली कुटुंबाने आपले वल्हांडण सणाचे भोजन एकाच घरात खाल्ले पाहिजे; ते भोजन घराबाहेर नेऊ नये. यज्ञपशूचे कोणतेही हाड मोडू नये. ⁴⁷सर्व इझ्राएल लोकांनी हा सण पाळलाच पाहिजे. ⁴⁸इझ्राएली नसलेला कोणी एक जण तुम्हांबरोबर राहात असेल व जर त्याला परमेश्वराच्या वल्हांडण सणाच्या भोजनात सहभागी होण्याची इच्छा असेल तर त्याने सुंता करून घेतलीच पाहिजे, म्हणजे मग तो इझ्राएल लोकांसारखा रहिवासी होईल, मग त्याने वल्हांडण सणाच्या भोजनात सहभागी व्हावे; परंतु त्याने सुंताकरून घेतली नाही तर त्याला वल्हांडण सणाच्या भोजनात सहभागी होता येणार नाही. ⁴⁹हे नियम सर्वांसाठी सारखेच आहेत, मग तो इझ्राएली असो किंवा तुमच्या देशात राहणारा इझ्राएली नसलेला कोणी परदेशी असो. प्रत्येकसाठी सारखेच नियम आहेत."

⁵⁰तेव्हा परमेश्वराने मोशे व अहरोन यांना ज्या आज्ञा दिल्या त्या सर्व इझ्राएली लोकांनी पाळल्या. ⁵¹अशा रीतीने त्याच दिवशी परमेश्वराने सर्व इझ्राएल लोकांना मिसर देशातून बाहेर नेले व ते गट्यांनी गेले.

13 मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²इझ्राएलचा प्रत्येक प्रथम जन्मलेला म्हणजे मातेच्या उदरातून बाहेर आलेला मुलगा, त्याच प्रमाणे पशूतला प्रथम जन्मलेला नर ह्यांना माझ्यासाठी पवित्र म्हणून वेगळे ठेव. ते माझे आहेत"

³मोशे लोकांना म्हणाला, "आजच्या दिवसाची आठवण ठेवा. तुम्ही मिसर देशात गुलाम म्हणून होता; परंतु ह्या दिवशी परमेश्वराने आपल्या महान सामर्थ्याने तुम्हांस गुलामगिरीतून सोडवून बाहेर आणले म्हणून तुम्ही खमीर घातलेली भाकर खाऊ नये. ⁴आज अबीब महिन्यात तुम्ही मिसर सोडून निघत आहात. ⁵परमेश्वराने तुमच्या पूर्वजांशी विशेष करार केला होता की कनानी, हिती, अमोरी, हिब्वी व यबूसी या लोकांचा देश मी तुम्हाला देईन; * त्यामुळे त्या देशात नेल्यानंतर तुम्ही या दिवसाची आठवण ठेवलीच पाहिजे; तुम्ही प्रत्येक वर्षाच्या पहिल्या महिन्याच्या ह्या दिवशी परमेश्वराची उपासना करण्यासाठी हा सण पाळला पाहिजे.

⁶या सात दिवसात तुम्ही बेखमीर भाकर खावी. सातव्या दिवशी मोठी मेजवानी करून तुम्ही हा सण पाळावा; ⁷ह्या सात दिवसात तुम्ही खमीर घातलेली भाकर खाऊ नये. तुमच्या देशाच्या हद्दीत कोठे ही खमीर घातलेली भाकर नसावी. ⁸ह्या दिवशी परमेश्वराने आम्हाला मिसर देशातून

तुम्हाला देईन म्हणजे ज्यात दूध व मध वाहत आहेत असा.

बाहेर आणले म्हणून आम्ही हा सण पाळीत आहोत' असे तुम्ही आपल्या मुलाबाळांना सांगावे.

⁹हा सणाचा दिवस म्हणजे जणू काय तुम्हाला आठवण देण्याकरिता तुमच्या हाताला बांधलेल्या दोऱ्यासारखा होईल, तो तुम्हाला डोळ्यांच्या दरम्यान चिन्ह असा होईल. * त्याच्यामुळे तुम्हाला परमेश्वराच्या शिकवणुकीची आठवण होईल. तसेच परमेश्वराने आपल्या सामर्थ्याने तुम्हाला मिसरमधून बाहेर आणले याची आठवण करण्यास तो तुम्हाला मदत करील. ¹⁰म्हणून प्रत्येक वर्षी योग्य वेळी म्हणजे ह्या सणाच्यावेळी ह्या दिवसाची तुम्ही आठवण ठेवा.

¹¹परमेश्वराने तुमच्या पूर्वजांना वचन दिल्याप्रमाणे तो तुम्हाला आता कनानी लोक राहात असलेल्या देशात घेऊन जाईल व तो देश तुम्हाला देईल. तो दिल्यानंतर ¹²तुम्ही परमेश्वराला तुमचा प्रथम जन्मलेला मुलगा व पशूमधील प्रथम जन्मलेला नर देण्याची आठवण ठेवलीच पाहिजे. ¹³गाढवाच्या प्रथम जन्मलेल्या शिंगराला एक कोकरू देऊन परमेश्वराकडून सोडवून घेता येईल; परंतु तुम्हाला ते शिंगरू तसे सोडवायचे नसेल तर त्याचा वध करावा. तो परमेश्वराला यज्ञ होईल तुम्ही त्याची मान मोडावी प्रत्येक प्रथम जन्मलेला मुलगा सुध्दा मोबदला देऊन सोडवून घ्यावा.

¹⁴पुढील काळी तुमची मुले बाळे विचारातील की तुम्ही असे का करिता म्हणजे हा सण का पाळिता? ते म्हणतील, 'या सर्वांचा अर्थ काय?' तेव्हा तुम्ही उत्तर द्यावे, 'आम्ही मिसरमध्ये गुलामगिरीत होतो परंतु परमेश्वराने आपल्या महान सामर्थ्याने आम्हाला मिसरमधून सोडवून येथे आणले. ¹⁵मिसरचा राजा फारो ह्याने आम्हांस मिसर सोडून जाऊ देण्याचे नाकारले; परंतु परमेश्वराने मिसरमधील प्रथम जन्मलेली मुले व पशूमधील प्रथम जन्मलेले नर मारून टाकले; आणि म्हणूनच आम्ही पशूमधील प्रथम जन्मलेले नर परमेश्वराला देऊन टाकतो आणि प्रथम जन्मलेली मुले आम्ही परमेश्वराकडून सोडवून घेतो.'

¹⁶हा सण म्हणजे जणू काय आठवणीसाठी हाताला बांधलेल्या दोरीच्या खुणे सारखा व डोळ्यांच्या दरम्यानच्या कपाळपट्टी सारखा आहे. परमेश्वराने आपल्या महान सामर्थ्याने आम्हाला मिसर देशातून बाहेर आणले त्याची आठवण देण्यास हा दिवस मदत करतो."

मिसरपासून बाहेर प्रवास

¹⁷फारोने इझ्राएल लोकांना मिसर सोडून जाऊ दिले, परंतु परमेश्वराने लोकांना पलिष्टी लोकांच्या देशातून जवळची वाट असताना देखील त्यातून जाऊ दिले नाही; कारण परमेश्वर म्हणाला, "त्यांना त्यातून जाताना लढावे

लागेल आणि मग त्यामुळे आपल्या मनातले विचार बदलून ते लोक माघारे वळून मिसर देशाला परत जातील." ¹⁸म्हणून परमेश्वराने त्यांना दुसऱ्या मार्गाने तांबड्या समुद्राजवळील रानातून नेले. इझ्राएल लोक मिसरमधून सशस्त्र होऊन निघाले होते.

योसेफाच्या अस्थी वचन दिलेल्या देशात नेल्या जातात

¹⁹मोशेने योसेफाच्या अस्थी आपल्याबरोबर घेतल्या, (कारण मरण्यपूर्वी योसेफाने आपणाकरिता इझ्राएली पुत्रांकडून वचन घेतले होते. तो म्हणाला होता, "परमेश्वर जेव्हा तुम्हाला मिसरमधून सोडवील तेव्हा माझ्या अस्थी मिसरमधून घेऊन जाण्याची आठवण ठेवा.")

परमेश्वर आपल्या लोकांना घेऊन जातो

²⁰इझ्राएल लोकांनी सुवकोथ हे ठिकाण सोडले व रानाजवळील एशाम या ठिकाणी त्यांनी तळविला. ²¹दिवसा त्यांना मार्ग दाखविण्यासाठी उंच दगाची व रात्री उंच अग्निस्तंभाची योजना करून परमेश्वर त्यांच्या पुढे चालत असे. लोकांना रात्रीही प्रवास करता यावा यासाठी तो दग त्यांना रात्री प्रकाश देत असे.

²²दिवसा तो उंच दग व रात्री तो अग्निस्तंभ सतत त्या लोकांबरोबर असत.

14नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²इझ्राएल लोकांना असे सांग की, तुम्ही मागे फिरून मिग्दोल व (तांबडा) समुद्र यांच्यामध्ये व बालसफ्रेना जवळ असलेल्या पी-हहीरोथ येथे तळ देऊन रात्री मुक्काम करावा. ³त्यामुळे इझ्राएल लोक रानात वाट चुकले आहेत व गोंधळल्यामुळे राहण्यासाठी त्यांना जागा सापडत नाही असे फारोला वाटेले. ⁴मी फारोचे मन कठीण करीन व तो तुमचा पाठलाग करील परंतु मी फारो व त्याची सेना यांचा पराभव करून गौरवशाली होईन मग मिसरच्या लोकांना समजेल की मी परमेश्वर आहे." तेव्हा इझ्राएल लोकांनी देवाच्या आज्ञेप्रमाणे केले.

फारो इझ्राएल लोकांचा पाठलाग करितो

⁵इझ्राएल लोक निसटून गेल्याचे फारोला समजले तेव्हा तो व त्याचे अधिकारी यांचे विचार बदलले व आपण हे काय केले असे त्यांना वाटले. फारो म्हणाला, "आपण इझ्राएली लोकांना आपल्या हातून पळून का जाऊ दिले? आता आपण आपल्या गुलामांना मुकलो आहोत!"

⁶तेव्हा फारोने आपला रथ तयार करण्यास सांगितले आणि आपल्या लोकांना घेऊन तो निघाला. ⁷त्याने सहाशे उत्तम योद्धे व सर्व रथ आपल्या बरोबर घेतले. प्रत्येक रथात एक अधिकारी होता. ⁸इझ्राएल लोक तर मिसरहून मोठ्या अवसानाने चालले होते, परंतु परमेश्वराने फारोचे

तो ... होईल तुमच्या हातावस्वी खूप व डोळ्यांमधील आठवण.

मन कठीण केले आणि त्याने इझ्राएल लोकांचा पाठलाग केला.

⁹मिसरच्या लष्करात पुष्कळ घोडेस्वार व रथ होते. त्यांनी इझ्राएल लोकांचा पाठलाग करून इझ्राएलींनी लाल समुद्र व बालसफोनान्या दरम्यान पीहहीरोथ येथे तळ दिला होता तेथे त्यांना गाठले.

¹⁰फारो व त्याचे सैन्य आपणाकडे येताना इझ्राएल लोकांनी पाहिले, तेव्हा ते अतिशय घाबरले; आणि मदतीसाठी ते परमेश्वराचा धावा करू लागले. ¹¹ते मोशेला म्हणाले, "तू आम्हाला मिसरमधून येथे रानात मरावयास का आणले? आम्ही शांतीने मिसरमध्ये मरण पावलो असतो आणि आमच्या कबरांसाठी तेथे भरपूर जागा होती; ¹²असे होईल हे आम्ही तुला सांगितले होते! मिसरमध्ये आम्ही म्हणालो, 'आमची चिंता करू नकोस; आम्ही येथेच राहून मिसरच्या लोकांची सेवाचाकरी करू;' मिसरमधून येथे रानात येऊन मरण्यापेक्षा, आम्ही मिसरमध्ये गुलाम म्हणून राहिलो असतो तर बरे झाले असते."

¹³परंतु मोशेने उत्तर दिले, "भिऊ नका! स्थिर उभे राहा आणि परमेश्वर आज तुम्हाला वाचवील ते पाहा. आजच्या दिवसानंतर हे मिसरचे लोक तुम्हाला पुन्हा कधीही दिसणार नाहीत. ¹⁴शांत राहण्यावाचून तुम्हाला काहीच करावे लागणार नाही. परमेश्वर तुमच्याकरिता त्यांच्याशी लढेल."

¹⁵मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "तुला माझा धावा करण्याची काही गरज नाही! इझ्राएल लोकांना पुढे चालण्याची आज्ञा कर. ¹⁶तांबड्या समुद्रावर तुझ्या हातातली काठी उगार म्हणजे समुद्राचे दोन भाग होतील आणि इझ्राएल लोक भर समुद्रातील कोरड्या भूमीवरून चालत जाऊन समुद्र ओलांडतील. ¹⁷मी मिसरच्या लोकांची मने कठीण केली आहेत म्हणून ते तुमचा पाठलाग करतील, परंतु फारो व त्याचे सर्व सैन्य, घोडेस्वार व रथ यांच्यापेक्षा मी अधिक सामर्थ्यवान आहे, असे माझे महात्म्य मी तुम्हाला दाखवून देईन. ¹⁸मग मिसरच्या लोकांना समजेल की मी गौरवशाली परमेश्वर आहे, फारो व त्याच्या घोडेस्वारांचा व रथांचा पराभव केल्यावर मिसरचे लोक मला मान देतील."

¹⁹इझ्राएल लोकांना घेऊन जाण्यासाठी नेहमीप्रमाणे त्यांच्या पुढे चालणारा परमेश्वराचा दूत इझ्राएल लोकांच्या मागे जाऊन उभा राहिला, तेव्हा तो उंच मेघस्तंभ इझ्राएल लोकांच्या आघाडीवरून त्यांच्या पिछाडीस गेला. ²⁰अशा रीतीने तो उंच ढग मिसरचे लोक व इझ्राएल लोक यांच्यामध्ये उभा राहिला; तेव्हा इझ्राएल लोकांना प्रकाश मिळाला परंतु मिसरच्या लोकांभोवती अंधार राहिला; त्यामुळे त्या रात्री मिसरचे लोक इझ्राएल लोकांना गाठण्यासाठी जराही त्यांच्या जवळ जाऊ शकले नाहीत.

²¹मग मोशेने तांबड्या समुद्रावर आपला हात उगारला व परमेश्वराने पूर्वेकडून जोराचा वारा वाहावयास लाविला.

तो रात्रभर वाहिला. तेव्हा समुद्र दुभंगला आणि त्यातील मार्ग वाऱ्यामुळे सुकून कोरडा झाला. ²²आणि इझ्राएल लोक कोरड्या वाटेवरून भरसमुद्रातून पार गेले. समुद्राचे पाणी त्यांच्या उजव्या व डाव्या बाजूला भिंती सारखे उभे राहिले. ²³त्यानंतर फारोचे सर्व घोडे, रथ व स्वार यांनी समुद्रातून इझ्राएल लोकांचा पाठलाग केला. ²⁴तेव्हा त्या दिवशी भल्या पहाटे परमेश्वराने मेघस्तंभातून व अग्नीस्तंभातून खाली मिसरच्या सैन्याकडे पाहिले आणि त्यांचा गोंधळ उडवून त्यांचा पराभव केला.

²⁵रथांची चाके रुतल्यामुळे रथावर ताबा ठेवणे मिसरच्या लोकांना कठीण झाले; तेव्हा ते मोठ्याने ओरडून म्हणाले, "आपण येथून लवकर निघून जाऊ या! कारण परमेश्वर इझ्राएलच्या बाजूने आम्हाविरुद्ध लढत आहे."

²⁶नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "तुझा हात समुद्रावर उगार म्हणजे भिंतीसारखे उभे राहिलेले पाणी खाली पडून एकत्र होईल व ते फारोचे घोडे, रथ व स्वार यांना बुडवून टाकील."

²⁷म्हणून दिवस उजाडण्याच्या आत मोशेने आपला हात समुद्रावर उगारला तेव्हा पाणी पहिल्यासारखे समान पातळीवर आले; तेव्हा मिसरच्या लोकांनी पळून जाण्याचा प्रयत्न केला परंतु परमेश्वराने त्यांना पाण्यात बुडवून टाकले. ²⁸पाणी पूर्वेत झाले व त्याने घोडे, रथ व स्वारांना गडप केले आणि इझ्राएल लोकांचा पाठलाग करणाऱ्या सर्व सैन्याचा नाश झाला, त्यातले कोणीही वाचले नाही.

²⁹परंतु इझ्राएली लोक कोरड्या भूमिवरून भरसमुद्र ओलांडून पार गेले. ते पाणी त्यांच्या उजव्या व डाव्या हाताला भिंतीप्रमाणे उभे राहिले. ³⁰तेव्हा अशा रीतीने त्या दिवशी परमेश्वराने मिसरच्या लोकांपासून इझ्राएल लोकांना वाचविले व त्यांनी तांबड्या समुद्राच्या किनाऱ्यावर मिसरच्या लोकांची प्रेते पडलेली पाहिली. ³¹तसेच परमेश्वराने आपल्या महान सामर्थ्याने मिसरच्या लोकांचा पराभव केला तेही त्यांनी पाहिले; तेव्हा त्यांनी परमेश्वराचे भय धरले आणि त्यांनी त्याच्यावर व त्याचा सेवक मोशे याच्यावरही विश्वास ठेवला.

मोशेचे गीत

15 नंतर मोशे व इझ्राएल लोक परमेश्वराला हे गीत गाऊ लागले.

"मी परमेश्वराला गीत गाईन कारण त्याने महान कृत्ये केली आहेत; घोडा व स्वार यांना त्याने समुद्रात फेकून दिले आहे. ²परमेश्वर माझे सामर्थ्य आहे. तो माझे रक्षण करितो. मी त्याची स्तुतिस्तोत्रे गाईन*; परमेश्वर माझा

परमेश्वर ... गाईन शब्दश "याहवे माझे सामर्थ्य व स्तुती आहे आणि तोच माझे तारण आहे."

देव आहे; तो माझ्या पूर्वजाचा देव आहे; मी त्याचे गौरव करीन.

³ परमेश्वर महान योद्धा आहे; त्याचे नांव याव्हे आहे.

⁴ त्याने फारोचे रथ व स्वार यांना समुद्रात फेकून दिले; त्याने फारोचे उत्तम लष्करी अधिकारी तांबड्या समुद्रात बुडविले.

⁵ खोल पाण्याने त्यांना बुडविले; ते खोल पाण्यात दगडाप्रमाणे तळापर्यंत बुडाले.

⁶ हे परमेश्वर तुझा उजवा हात आश्चर्यकारकरीत्या बलशाली आहे; त्या हाताने तू शत्रूंचा चुराडा करून टाकलास.

⁷ तुझ्या वैभवशाली सामर्थ्याने तू तुझ्याविरुद्ध बंड करून उठाण्यांचा नाश करतोस; अग्नीने वाळलेल्या गवताच्या काड्या जाळव्या तसे तू त्यांना तुझ्या रागाने जाळून भस्म करतोस.

⁸ तू वाहविलेल्या जोराच्या वाऱ्याने पाणी राशी सारखे उंच उभे राहिले व जोराने वाहणाऱ्या पाण्याची टणक भिंत झाली; समुद्राचे पाणी अगदी खोलवर घट्ट टणक बनले

⁹ शत्रू म्हणाला, 'मी त्यांचा पाठलाग करीन, त्यांना गाठीन, मी त्यांची सर्व संपती लुटून घेईन; त्यामुळे माझा जीव तृप्त होईल. माझ्या तलवारीने त्यांचे सर्व काही हिरावून घेईन; माझ्या हातांनी त्यांचे सर्वकाही मी स्वतः करिता घेईन.'

¹⁰ परंतु तू त्यांच्यावर फुंकर वायू सोडलास आणि समुद्राच्या पाण्याने त्यांना गडप केलेस; ते शिशाप्रमाणे समुद्रात खोल पाण्यात तळापर्यंत बुडाले.

¹¹ परमेश्वरसारखा, देवतांमध्ये कोण देव आहे का? नाही! परमेश्वरा तुझ्या समान कोणी देव नाही; तू आश्चर्यकारक, अति पवित्र देव आहेस! तुझे सामर्थ्य आश्चर्यकारक आहे! तू महान चमत्कार करतोस!

¹² तू तुझा उजवा हात उगारला पृथ्वीने त्यांना गिळून टाकले

¹³ तू उद्धारिलेल्या लोकांना तू तुझ्या दयाळूपणाने चालविले आहेस; तुझ्या सामर्थ्याने तू त्यांना तुझ्या पवित्र आणि आनंददायी प्रदेशात नेले आहेस.

¹⁴ इतर राष्ट्रे ही गोष्ट ऐकून भयभीत होतील; पलिष्टी लोक भीतीने थरथरा कांपतील.

¹⁵ मग अदोमाची कुटुंबे व मवाबाचे बलवान लोक भीतीने थरथरा कांपतील आणि कनानी लोकांचे धैर्य लोप पावेल

¹⁶ तुझे सामर्थ्य पाहून ते लोक घाबरतील, आणि परमेश्वराचे लोक म्हणजे तू तारलेले लोक निघून पार जाईपर्यंत ते तुझ्या लोकांना काहीही न करता, दगडासारखे एकाच जागी उभे राहतील;

¹⁷ तू तुझ्या लोकांना तुझ्या वतनाच्या पर्वतावर घेऊन जाशील; हे परमेश्वरा, तू त्यांना तुझ्या सिंहासनासाठी तयार

केलेल्या ठिकाणाजवळ राहू देशील, व तू हे परमेश्वरा तू तुझे मंदिर बांधशील.

¹⁸ परमेश्वर सदासर्वदा राज्य करो!"

¹⁹ फारोचे घोडे, घोडेस्वार व रथ समुद्रात गेले आणि परमेश्वराने त्यांना समुद्राच्या पाण्यात गडप केले; परंतु इझ्राएल लोक भरसमुद्रातून कोरड्या जमिनीवरून चालत पार गेले.

²⁰ त्यानंतर अहरोनाची बहीण मिर्याम संदेष्टी हिने डफ घेतला आणि ती व इतर स्त्रिया गाऊ व नाचू लागल्या. मिर्याम हे गीत पुन्हा पुन्हा गात होती;

²¹ "परमेश्वराला गीत गा; कारण त्याने महान कृत्ये केली आहेत. त्याने घोडा व घोडेस्वार यांना समुद्रात फेकून दिले आहे."

²² मोशे इझ्राएल लोकांना तांबड्या समुद्रापसून पुढे घेऊन गेला. ते लोक शूरच्या रानात गेले; त्यांनी तीन दिवस रानातून प्रवास केला; पण त्यांना पाणी मिळाले नाही.

²³ तीन दिवस प्रवास केल्यानंतर ते लोक मारा नांवाच्या ठिकाणी पोहोचले; तेथे पाणी होते परंतु ते फार कडू असल्यामुळे लोकांना ते पिववेना, (म्हणूनच त्या ठिकाणाचे नांव मारा पडले)

²⁴ लोक मोशेकडे कुरकुर करीत म्हणाले, "आता आम्ही काय प्यावे?"

²⁵ मोशेने परमेश्वराचा धावा केला तेव्हा परमेश्वराने त्याला एक झाड दाखवले. मोशेने ते झाड पाण्यात टाकले तेव्हा ते पाणी गोड म्हणजे पिण्यालायक झाले.

त्यावेळी परमेश्वराने इझ्राएल लोकांना विधी व नियम लावून दिला; तसेच त्याने त्यांच्या विश्वासाची कसोटी घेतली. ²⁶ परमेश्वर म्हणाला, "तुम्ही तुमचा देव परमेश्वर ह्याच्या आज्ञा पाळा; ज्या गोष्टी चांगल्या आहेत असे तो म्हणतो त्या तुम्ही करा; जर तुम्ही तुमच्या परमेश्वराच्या आज्ञा व विधी पाळाल तर तुम्हाला मिस्रच्या लोकांप्रमाणे पीडा भोगाव्या लागणार नाहीत आणि मी जो परमेश्वर त्या मी मिस्रच्या लोकांवर जे रोग पाठवले ते तुम्हांवर पाठविणार नाही; मी परमेश्वर आहे; तुम्हाला बरे करणारा मीच आहे."

²⁷ मग इझ्राएल लोक प्रवास करीत एलीम या ठिकाणी गेले; तेथे पाण्याचे बारा झरे होते व सतर खजुरीची झाडे होती; तेव्हा लोकांनी तेथे पाण्याजवळ तळ दिला.

16 मग इझ्राएल लोक प्रवास करीत एलीम या ठिकाणाहून निघाले व मिस्रमधून निघाल्यानंतर दुसऱ्या महिन्याच्या पंधराव्या दिवशी एलीम व सीनाय यांच्या दरम्यान असलेल्या सीनायच्या रानात आले. ² लोक पुन्हा, रानात मोशे व अहरोन यांच्याकडे कुरकुर करु

लागले; ³ते म्हणाले, "परमेश्वराने आम्हाला मिसरमध्येच मारून टाकले असते तर बरे झाले असते कारण तेथे आम्हास खावण्यास लागणारे सर्व प्रकारचे अन्न भरपूर होते; परंतु तुम्ही आम्हांस येथे रानात आणले आहे; येथे आम्ही सर्वजण भुकेने तडफडून मरून जाऊ."

⁴मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "तुम्हाला खाण्याकरिता मी आकाशातून अन्न पडावे असे करीन; दर दिवशी लोकांनी आपल्याला त्या दिवसाला पुरेल एवढे अन्न बाहेर जाऊन गोळा करावे. मी सांगतो त्याप्रमाणे लोक करतात की नाही हे पाहण्यासाठी मी हे करीन. ⁵दरदिवशी लोकांनी एक दिवस पुरेल एवढेच अन्न गोळा करावे, परंतु शुक्रवारी जेव्हा ते जेवण तयार करतील तेव्हा मात्र ते जेवण दोन दिवस पुरेल इतके करावे."

⁶म्हणून मोशे व अहरोन लोकांना म्हणाले, "आज रात्री तुम्ही परमेश्वराचे सामर्थ्य पाहाल; तेव्हा मिसरमधून तुम्हाला वाचविणारा परमेश्वर हाच आहे हे तुम्हाला कळेल. ⁷उद्या सकाळी तुम्ही परमेश्वराचे तेज पाहाल; तुम्ही परमेश्वराकडे तक्रार केली आणि त्याने ती ऐकली; आणि तुम्ही उगीच आम्हाकडे पुन्हा पुन्हा तक्रार करीत आला आहात. आता आपण जरा आराम करू या."

⁸आणि मोशे म्हणाला, "तुम्ही एक सारखी तक्रार करीत आहात; परमेश्वराने तर तुमची तक्रार ऐकली आहे; तेव्हा आज रात्री परमेश्वर तुम्हाला मांस देणार आहे; आणि दर दिवशी सकाळी तुम्हाला पाहिजे तेवढ्या भाकरी मिळतील; तुम्ही अहरोनाकडे व मजकडे तक्रार करीत आहात तुम्ही माझ्या किंवा अहरोनाच्याविरुद्ध कुरकुर करीत नाही तर परमेश्वराविरुद्ध तक्रार करीत आहात हे लक्षात घ्या."

⁹मग मोशे अहरोनाला म्हणाला, "तू इझ्राएल लोकांशी बोल; त्यांना सांग, 'तुम्ही परमेश्वराकडे एकत्र या कारण त्याने तुमच्या तक्रारी ऐकल्या आहेत.'"

¹⁰मग अहरोन सर्व इझ्राएल लोकांशी बोलला. ते सर्वजण एके ठिकाणी जमले होते; अहरोन बोलत असताना सर्व लोकांनी वळून रानाकडे पाहिले; आणि त्यांना एका ढगात परमेश्वराचे तेज दिसले.

¹¹परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ¹²"मी इझ्राएल लोकांच्या तक्रारी ऐकल्या आहेत तेव्हा त्यांना सांग, 'रात्री तुम्ही मांस खाल आणि दररोज सकाळी तुम्हाला पाहिजे तितक्या भाकरी खाल; मग परमेश्वर मी तुमचा देव आहे हे तुम्हाला समजेल.'"

¹³त्या संध्याकाळच्या वेळी, रात्र पडण्याच्या सुमारास तेथे लावे पक्षी आले व छावणीभर ते पसरले (आणि त्यांना खाण्याकरिता इझ्राएल लोकांनी ते पकडले) आणि सकाळी छावणीच्या सभोवती जमिनीवर दंव पडले. ¹⁴सूर्य उगवल्यावर दंव विरून गेले परंतु त्या नंतर जमिनीवर खवल्यासारखे हिमकणा एवढे कण दिसले. ¹⁵ते पाहून

इझ्राएल लोकांनी एकमेकांना विचारले, "ते काय आहे?"* त्यांनी असे विचारले कारण ते काय आहे हे त्यांना माहीत नव्हते. तेव्हा मोशेने त्यांना सांगितले, "परमेश्वर हे अन्न तुम्हाला खाण्याकरिता देत आहे. ¹⁶परमेश्वर म्हणतो, 'आपल्याला जेवढ्या अन्नाची गरज आहे तेवढे प्रत्येक जणाने घ्यावे; तुम्हापैकी प्रत्येकाने तुमच्या कुटुंबातील लोकांकरिता दर माणशी आठवाड्या म्हणजे एक ओमर गोळा करावे.'"

¹⁷तेव्हा इझ्राएल लोकांनी तसे केले, म्हणजे प्रत्येकाने हे अन्न गोळा करून घेतले; काही जणांनी इतरापेक्षा अधिक घेतले. ¹⁸लोकांनी ते आपल्या कुटुंबातील प्रत्येकास दिले; ते मोजल्यानंतर प्रत्येकासाठी पुरेसे भरले; परंतु कमी अधिक गोळा केले असले तरी ते कधीही कमी किंवा जास्त नव्हते कारण प्रत्येक जण आपल्या स्वतःसाठी व आपल्या घरातील सर्व माणसास पुरेल एवढे गोळा करी.

¹⁹मोशेने लोकांना सांगितले, "दुसऱ्या दिवसासाठी ते अन्न ठेवू नका." ²⁰परंतु लोकांनी मोशेचे ऐकले नाही, काही लोकांनी त्या अन्नातून काही बाकी ठेवले आणि त्या ठेवलेल्या अन्नात किडे पडले व त्याची घाण येऊ लागली. तेव्हा असे करणाऱ्यांवर मोशे फार रगावला.

²¹दर दिवशी ते लोक आपल्याला पुरेसे अन्न गोळा करीत परंतु दुपारी सूर्याच्या उष्णतेमुळे ते अन्न वितळून जाई व नाहीसे होई. ²²शुक्रवारी लोकांनी दुप्पट अन्न म्हणजे दर माणशी सोळा वाड्या किंवा दोन ओमर अन्न गोळा केले. तेव्हा सर्व पुढारी लोक मोशेकडे आले व त्यांनी हे त्याला कळविले.

²³मोशेने त्यांना सांगितले, "हे असे होईल असे परमेश्वराने सांगितले होते; हे असे झाले कारण उद्या शब्बाथ दिवस आज तुम्हाला लागणारे सर्व अन्न शिजवून तयार ठेवावे परंतु उरलेले दुसऱ्या दिवशी सकाळसाठी ठेवावे."

²⁴म्हणून लोकांनी उरलेले अन्न दुसऱ्या दिवसाकरिता ठेवले आणि त्यातील थोडे ही वाईट झाले नाही किंवा त्यात कोठेही किडे पडले नाहीत.

²⁵शनिवारी मोशेने लोकांना सांगितले, "आज शब्बाथ दिवस म्हणजे विसावा घेण्याचा आणि परमेश्वराची उपकार स्तुती करण्याचा विशेष दिवस आहे; तेव्हा तुम्हापैकी कोणीही बाहेर जाऊ नये तर तुम्ही काल गोळा केलेल्या अन्नातून जेवण खावे. ²⁶तुम्ही सहा दिवस अन्न गोळा करावे परंतु आठवड्याचा सातवा दिवस हा विसाव्याचा दिवस आहे; या दिवशी अन्न मिळणार नाही."

²⁷शनिवारी काही लोक अन्न गोळा करावयास बाहेर गेले परंतु त्यांना काहीच मिळाले नाही. ²⁸नंतर परमेश्वर

ते काय आहे? हिब्रू भाषेत या प्रश्नाचा उच्चार "मान्ना" या शब्दाच्या उच्चारसारखा वाटतो.

मोशेला म्हणाला, "माझ्या आज्ञा व माझे नियम पाळावयास तुम्ही कोठवर नाकारणार?" ²⁹पाहा तुम्ही विसावा घ्यावा यासाठी परमेश्वराने शब्बाथ दिवस बनविला आहे; म्हणून शुकुबारी परमेश्वर तुम्हाला दोन दिवस पुरेल एवढे अन्न देतो, तेव्हा शब्बाथ दिवशी तुम्ही आहात तेथे बसून विसावा घ्यावा." ³⁰म्हणून मग लोक शब्बाथ दिवशी विसावा घेऊ लागले.

³¹लोक त्या विशेष अन्नाला "मान्ना" म्हणू लागले; ते धण्यासारखे पांढऱ्या रंगाचे होते त्याची चव मध घालून केलेल्या सपाट पोळी सारखी होती. ³²मोशे म्हणाला, "परमेश्वराने सांगितले, 'या अन्नातील आठवाट्या म्हणजे एक ओमर इतके किंवा एका एफाचा दहावा भाग इतके अन्न तुमच्या पुढील पिढ्यांसाठी राखून ठेवा म्हणजे मग तुम्हाला मिसर देशातून काढून नेल्यावर मी तुम्हाला रानात कसे अन्न दिले हे त्यांना समजेल.'"

³³तेव्हा मोशेने अहरोनाला सांगितले, "एक मोठ्या तोंडाचे खोल भांडे घे आणि त्यात आठवाट्या म्हणजे एक ओमर मान्ना घाल. तो परमेश्वरापुढे सादर करण्यासाठी ठेव तो आपल्या पुढील पिढ्यांसाठी राखून ठेव."

³⁴मग अहरोनाने, परमेश्वराने मोशेला दिलेल्या आज्ञे प्रमाणे केले. अहरोनाने परमेश्वराच्या आज्ञापटा पुढे मान्ना भरलेले ते भांडे ठेवले. ³⁵इझ्राएल लोक तो मान्ना चाळीस वर्षे म्हणजे वस्ती असलेल्या देशाला पोहोचोपर्यंत म्हणजे कनान देशाच्या सरहद्दीला पोहोचोपर्यंत, खात होते. ³⁶एक ओमर मान्ना म्हणजे त्यांच्या मोजमापाप्रमाणे सुमारे आठवाट्या किंवा "एका एफाचा दहावाभाग" होता

17 सर्व इझ्राएल लोक सीनच्या रानातून एकत्र प्रवास करत गेले. परमेश्वराने त्यांना आज्ञा केल्याप्रमाणे ते ठिकठिकाणाहून प्रवास करत रफीदीम येथे गेले आणि त्यांनी तेथे तळ दिला; तेथे त्यांना प्यावयास पाणी नव्हते. ²तेव्हा इझ्राएल लोक मोशेविरुद्ध उठले व त्याच्याशी भांडू लागले. ते म्हणाले, "आम्हाला प्यावयास पाणी दे."

मोशे त्यांना म्हणाला, "तुम्ही माझ्याविरुद्ध का उठला आहात? तुम्ही परमेश्वराची परीक्षा का पाहात आहात?"

³परंतु लोक तहानेने कासावीस झाले होते म्हणून ते मोशेकडे कुरकुर करीतच राहिले; ते म्हणाले, "तू आम्हाला मिसर देशातून बाहेर का आणलेस? आमची मुलेबाळे, गुरेदारे यांना पाण्यावाचून मारण्यासाठी तेथून आम्हाला तू येथे आणलेस काय?"

⁴तेव्हा मोशे परमेश्वराकडे धावा करून म्हणाला, "मी ह्या लोकांना काय करू? ते मला ठार मारावयास उठले आहेत."

⁵परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "तू इझ्राएल लोकांपुढे जा. त्यांच्यापैकी काही वडीलधारी म्हणजे पुढारी माणसे तुजबरोबर घे. नाईल नदीच्या पाण्यावर तू जी काठी आपटली होतीस ती तू तुझ्याबरोबर घे. ⁶होरेब डोंगरावरील एका खडकावर म्हणजे सिनाय डोंगरावरील एका खडकावर

मी तुझ्या पुढे उभा राहीन, त्या खडकावर ती आपट म्हणजे त्या खडकातून पाणी बाहेर येईल. मग लोकांनी ते प्यावे."

मोशेने हे सर्व केले आणि इझ्राएल लोकांच्या वडिलधऱ्या माणसांनी म्हणजे पुढार्यांनी ते पाहिले. ⁷मोशेने त्या ठिकाणाचे नांव मरीबा व मरसा ठेवले; कारण या ठिकाणी इझ्राएल लोकांनी परमेश्वराविरुद्ध बंड केले आणि त्यांनी त्याची परीक्षा पाहिली. परमेश्वर त्यांच्याबरोबर आहे किंवा नाही हे त्यांना पाहावयाचे होते.

⁸रफीदीम येथे अमालेकी लोक इझ्राएल लोकांवर चालून आले आणि त्यांनी त्यांच्याशी लढाई केली. ⁹तेव्हा मोशे यहोशवाला म्हणाला, "काही लोकांना निवड व त्यांना घेऊन उद्या अमालेकांशी लढाई कर; देवाने मला दिलेली काठी हातात धरून मी टेकडीच्या माथ्यावर उभा राहीन."

¹⁰यहोशवाने मोशेची आज्ञा मानली व त्याप्रमाणे दुसऱ्या दिवशी तो अमालेकी लोकांविरुद्ध लढावयास गेला त्यावेळी मोशे, अहरोन व हूर हे टेकडीच्या माथ्यावर गेले. ¹¹जेव्हा मोशे हात वर करी तेव्हा लढाईत इझ्राएलाची सरशी होई; परंतु जेव्हा तो हात खाली करी तेव्हा पिछेहाट होई.

¹²काही वेळाने मोशेचे हात थकून गेले. [मोशे बरोबर असलेल्या लोकांना मोशेचे हात वर धरून ठेवण्यासाठी काही मार्ग शोधवावयाचा होता] म्हणून त्यांनी मोशेला बसण्याकरिता मोठा दगड त्याच्या खाली ठेवला; नंतर एका बाजूने अहरोन व दुसऱ्या बाजूने हूर यांनी आधार देऊन मोशेचे हात सूर्य मावळोपर्यंत तसेच वर धरून ठेवले. ¹³तेव्हा यहोशवाने या लढाईत तलवारीच्या धाराने अमालेकांचा पराभव केला.

¹⁴नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "लढाई विषयीच्या ह्या सर्व गोष्टी पुस्तकात लिहून ठेव म्हणजे येथे काय झाले त्याविषयी लोकांना आठवण राहील; आणि यहोशवाला सांग कारण मी अमालेकी लोकांना पृथ्वीतलवरून नक्की पूर्णपणे नष्ट करीन."

¹⁵मग मोशेने एक वेदी बांधली व तिला "परमेश्वर माझे निशाण," असे नांव दिले. ¹⁶आणि तो म्हणाला, "परमेश्वराच्या सिंहासानावर हात उचलल्यामुळे परमेश्वराचे अमालेकांशी पिढ्यान्पिढ्या युद्ध होईल."

मोशेचा सासरा सल्ला देतो

18 मोशेचा सासरा इथ्रो, मिद्यानाचा याजक होता. मोशे व इझ्राएल लोक यांना देवाने अनेक मार्गांनी मदत केली तसेच त्यांना त्याने मिसर देशातून सोडवून बाहेर आणले यासंबंधी इथ्रोने ऐकले; ²तेव्हा तो देवाच्या पर्वताजवळ म्हणजे होरेब किंवा सीनाय पर्वताजवळ, जेथे मोशेने तळ दिला होता तेथे मोशेला भेटावयास गेला इथ्रोने मोशेची बायको सिप्पोरा हिलाही बरोबर आणले; (सिप्पोरा मोशे बरोबर नव्हती कारण त्याने तिला माहेरी पाठवले होते.) ³इथ्रोने मोशेच्या दोन मुलांनाही बरोबर आणले.

पहिल्या मुलाचे नांव गेर्षोम होते' कारण त्याचा जन्म झाला त्यावेळी मोशे म्हणाला होता, "मी या देशात परका आहे." ⁴दुसऱ्या मुलाचे नांव एलीएजर असे होते, कारण तो जन्मला तेव्हा मोशे म्हणाला होता, "माझ्या वडिलांचा देव याने मला मदत केली व मला मिसरच्या राजाच्या हातातून वाचविले." ⁵तेव्हा इश्रो रानात देवाच्या पर्वताजवळ म्हणजे सीनाय पर्वताजवळ जेथे मोशेने तळ दिला होता तेथे मोशेची बायको सिप्पोरा व त्याची दोन मुले यांना बरोबर घेऊन गेला.

⁶इश्रो ने मोशेला निरोप पाठवला, "मी तुझा सासरा, इश्रो, तुझी बायको व तिची दोन मुले यांना घेऊन तुझ्याकडे आलो आहे."

⁷तेव्हा मोशे आपल्या सासऱ्याला भेटावयास सामोरा गेला; त्याने त्याच्यापुढे लवून त्याला नमन केले, आणि त्याचे चुंबन घेतले. त्या दोघांनी एकमेकांची खुशाली विचारली. नंतर ते अधिक बोलणे करावयास मोशेच्या तंबूत गेले. ⁸परमेश्वराने इझ्राएली लोकांसाठी जे जे केले ते सर्व मोशेने इश्रोस सांगितले. मिसर देशाचा राजा फारो व त्याचे लोक ह्यांचे परमेश्वराने काय केले तसेच मिसरहून प्रवास करताना काय काय संकटे आली व कसा त्रास झाला आणि परमेश्वराने त्या सर्वांतून दरवेळी इझ्राएल लोकांना कसे वाचवले ती सर्व हकीकत मोशेने इश्रोस सांगितली.

⁹परमेश्वराने इझ्राएल लोकांसाठी ज्या चांगल्या गोष्टी केल्या त्या ऐकल्यावर आणि मिसरच्या लोकांपासून परमेश्वराने इझ्राएल लोकांना स्वतंत्र केले म्हणून इश्रोला फार आनंद झाला. ¹⁰तो म्हणाला,

"परमेश्वराची स्तुती असो कारण त्याने फारोच्या तावडीतून व मिसरच्या लोकांपासून तुम्हाला स्वतंत्र केले आहे.

¹¹परमेश्वर सर्व देवांहून महान आहे हे आता मला कळले, कारण इझ्राएल लोकांपेक्षा स्वतःला चांगले मानीत असलेल्या इतर लोकांचे त्याने काय केले हे मला समजले."

¹²मग इश्रोने देवाला यज्ञ व अर्पणे केली. नंतर अहरोन व इझ्राएल लोकांमधील वडीलधारी माणसे म्हणजे पुढारी देवाची विशेष उपासना करावी म्हणून मोशेचा सासरा इश्रो याच्याबरोबर जेवावयास आले.

¹³दुसऱ्या दिवशी मोशेला लोकांचा न्यायनिवाडा करण्याचे विशेष काम होते. लोक खूप असल्यामुळे त्यांना दिवसभर मोशेसमोर उभे रहावे लागले.

¹⁴मोशेला इझ्राएल लोकांचा न्यायनिवाडा करताना इश्रोने पाहिले तेव्हा त्याने त्याला विचारले, "तू असे का करीत आहेस? तू एकटाच न्यायनिवाडा का करीत आहेस? आणि लोक न्यायनिवाड्यासाठी दिवसभर तुझ्याकडे का येतात?"

¹⁵मोशे आपल्या सासऱ्यास म्हणाला, "आपल्या अडचणी

व आपले प्रश्न या संबंधी देवाचा काय निर्णय आहे ते विचारण्यासाठी लोक माझ्याकडे येतात. ¹⁶लोकांचा काही भांडणतटा असेल तर ते माझ्याकडे येतात तेव्हा कोणत्या माणसाचे म्हणणे खरे आहे हे मी ठरवितो. ह्याप्रमाणे मी लोकांना देवाचे नियम व विधी यांचे शिक्षण देतो."

¹⁷परंतु मोशेचा सासरा त्याला म्हणाला, "हे तू करतोस ते चांगले नाही. ¹⁸तुझ्या एकट्यासाठी हे काम फार आहे त्यामुळे तू थकून जातोस व लोकही थकून जातात हे काम तुला एकट्याला करवणार नाही. ¹⁹तू लोकांची गाऱ्हाणी ऐकत असावेस व त्याचबरोबर त्यांसंबंधी देवाकडे बोलतही रहावेस असा मी तुला सल्ला देतो, त्यात देव तुझ्याबरोबर असो अशी मी प्रार्थना करतो. ²⁰तू लोकांना देवाचे नियम व विधी या संबंधी शिक्षण दे; आणि ते त्यांनी मोडू नयेत अशी ताकीद त्यांना दे; लोकांनी आपल्या जीवनात योग्य मार्गाने चालावे व त्यासाठी त्यांनी काय करावे याविषयी त्यांना तू समजावून सांग. ²¹तू लोकांमधून कर्तबगार देवाला भिणारे, व विश्वासू, पैसे खाऊन आपला निकाल बदलून अन्याय न करणारे असे लोक निवडून घे; त्यांना हजार लोकांवर, शंभर लोकांवर, पन्नास लोकांवर आणि दहा लोकांवर नायक म्हणून नेम. ²²ह्या नायक लोकांनी लोकांचा न्यायनिवाडा करावा; जर अगदी महत्वाची बाब असेल तर तिचा न्यायनिवाडा करण्याकरिता तो वाद नायकांनी तुझ्याकडे आणावा, परंतु साध्या प्रकरणांसंबंधी त्यांनी स्वतः निर्णय द्यावेत. अशा प्रकारे तुझे काम सोपे होईल तसेच तुझ्या कामात ते वाटेकरी होतील. ²³तू असे करशील व परमेश्वराची तशी इच्छा असेल तर तुझे काम करीत राहणे तुला शक्य होईल, आणि त्याचवेळी लोकांचे प्रश्न सुटून ते घरी जाऊ शकतील."

²⁴तेव्हा मोशेने इश्रोच्या म्हणण्याप्रमाणे केले. ²⁵त्याने इझ्राएल लोकांतून चांगले लोक निवडले आणि त्यांना हजार हजार, शंभर शंभर पन्नास पन्नास व दहादहावर नायक म्हणून नेमले. ²⁶ते लोकांवर न्यायाधीश झाले. लोक सतत नायकाकडे आपली गाऱ्हाणी आणू लागले व मोशेला फार महत्वाच्या प्रकरणांबद्दलच निकाल देण्याचे काम करावे लागे.

²⁷मग थोड्याच दिवसांनी मोशेने आपला सासरा इश्रो याला निरोप दिला आणि इश्रो माघारी आपल्या घरी गेला.

इझ्राएलशी देवाचा पवित्र करार

19 मिसरमधून प्रवासास निघाल्यानंतर तिसऱ्या महिन्यात इझ्राएल लोक सीनायाच्या रानात पोहोचले. ²ते लोक रफीदीम सोडून सीनायच्या रानात आले होते; त्यांनी होरेब म्हणजे सीनाय पर्वताजवळ आपला तळ दिला. ³मग मोशे पर्वतावर देवाला भेटावयास गेला तो पर्वतावर असताना देव त्याला म्हणाला, "तू या इझ्राएल लोकांना म्हणजे याकोबाच्या वंशजांना सांग, ⁴मी माझ्या

शत्रूंचे काय करतो ते तुम्ही पाहिले आहे. मिसरच्या लोकांचे मी काय केले आहे आणि गरुड पक्षी आपल्या पिल्लांना सुरक्षित जागी जसा नेतो तसेच मिसरच्या लोकांच्या तावडीतून सुरक्षितपणे तुम्हाला येथे आणले तेही तुम्ही पाहिले आहे. ⁵म्हणून मी आता तुम्हाला सांगतो की तुम्ही माझ्या आज्ञांचे व माझ्या कराराचे पालन करावे; असे तुम्ही कराल तर तुम्ही खास माझे लोक व्हाल हे सर्व जग माझे आहे परंतु त्यातील सर्व लोकांतून मी तुम्हाला निवडून घेईन आणि तुम्ही खास माझे लोक व्हाल. ⁶‘तुम्ही एक पवित्र राष्ट्र-याजक लोकांचे राज्य व्हाल’ या सर्व गोष्टी, मोशे, तू झम्राएल लोकांस सांग.”

⁷तेव्हा मोशे पर्वतावरून खाली आला, व त्याने झम्राएल मधील वडिलधाऱ्या माणसांना म्हणजे पुढाऱ्यांना एकत्र बोलावले; परमेश्वराने त्याला आज्ञा केल्याप्रमाणे सर्व गोष्टी त्याने त्यांना सांगितल्या; ⁸आणि सर्व लोकांनी एकमुखाने उत्तर दिले; ते म्हणाले, “परमेश्वराने सांगितलेल्या सर्व आज्ञा आम्ही पाळू.”

मग मोशे पुन्हा पर्वतावर देवाला भेटावयास गेला आणि लोकत्याच्या आज्ञा पाळतील असे त्याने देवाला सांगितले. ⁹आणि परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “मी दाट दगात येऊन तुझ्याशी बोलून आणि माझे तुझ्याबरोबरचे बोलणे सर्व झम्राएल लोकांना ऐकू जाईल; मी हे ह्यासाठी करीन की त्यामुळे तू सांगितलेल्या सर्व गोष्टींवर ते नेहमी विश्वास ठेवतील.”

मग मोशेने लोकांचे म्हणणे परमेश्वराला सांगितले

¹⁰परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “आज आणि उद्या माझ्या विशेष भेटीसाठी लोकांना पवित्र कर; त्यांनी कपडे स्वच्छ धुवावेत, ¹¹व तिसऱ्या दिवशी माझ्या भेटीसाठी तयार राहावे कारण तिसऱ्या दिवशी परमेश्वर सीनाय पर्वतावर उतरेल आणि सर्व लोक मला पाहतील. ¹²⁻¹³परंतु लोकांना पर्वतापासून दूर राहाण्यास तू सांग; तेथे तू एक सीमारेषा काढ आणि लोकांनी ती ओलांडू नये असे तू त्यांना बजावून सांग; जर कोणा माणसाचा किंवा जनावराचा पर्वताला स्पर्श झाला तर त्याला दगडाने किंवा बाणाने मारून टाकावे. परंतु त्याला कोणीही स्पर्श करू नये. शिंगाचा आवाज ऐकू येईपर्यंत लोकांनी थांबावे. तो आवाज ऐकल्यावर ते परत चढून जाऊ शकतील.”

¹⁴मग मोशे पर्वतावरून खाली उतरला; तो लोकांकडे गेला व देवाच्या भेटीसाठी त्याने त्यांना पवित्र केले. लोकांनी आपले कपडे धुवून स्वच्छ केले.

¹⁵मग मोशे लोकांना म्हणाला, “तीन दिवस तुम्ही देवाची भेट घेण्यासाठी तयार राहा. तो पर्यंत पुरुषांनी स्त्रियांना स्पर्श करू नये.”

¹⁶तीन दिवसानंतर पर्वतावर विजांचा लखलखाट व गडगडाट झाला; पर्वतावर एक दाट दग उतरला आणि रणशिंगाचा फार मोठा आवाज झाला. तेव्हा छावणीत राहाणारे सर्व लोक घाबरले. ¹⁷नंतर मोशेने लोकांना

छावणीतून बाहेर काढून देवाला भेटावयास पर्वताजवळच्या जागी नेले. ¹⁸सीनाय पर्वत धुराने झाकून गेला. भट्टीतून येणाऱ्या धुरासारखा धूर पर्वतातून वर आला. परमेश्वर पर्वतावर अग्नीतून उतरला म्हणून असे झाले; आणि सर्व सीनाय पर्वत धरधरू लागला. ¹⁹शिंगाचा आवाज मोठमोठा होऊ लागला. मोशे देवाबरोबर जेव्हा जेव्हा बोलला तेव्हा तेव्हा देवाने त्याला मेघार्जनेसारखा आवाजाने उत्तर दिले.

²⁰याप्रमाणे परमेश्वर स्वर्गातून सीनाय पर्वताच्या शिखरावर उतरला आणि त्याने मोशेला बोलावून आपल्या बरोबर पर्वताच्या शिखरावर येण्यास सांगितले. तेव्हा मोशे पर्वतावर गेला.

²¹परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “तू खाली जा आणि लोकांना बजावून सांग की त्यांनी माझ्याजवळ येऊ नये व माझ्याकडे बघू नये. जर ते तसे करतील तर बरेच जण मरतील. ²²तसेच याजक लोकांनाही सांग की माझ्या भेटीस माझ्याजवळ येताना आपणांस पवित्र करून यावे; तसे केले नाही तर मी त्यांना शिक्षा करीन.”

²³मोशेने परमेश्वराला सांगितले, “परंतु लोक पर्वतावर येऊ शकणार नाहीत, कारण तू स्वतः आम्हाला एक सीमारेषा आखावयास व लोकांनी ती रेषा ओलांडून पवित्र भूमिवर येऊ नये असे सांगितलेस.”

²⁴परमेश्वर त्याला म्हणाला, “तू खाली लोकांकडे जा व मागे येताना अहरोनाला तुझ्याबरोबर परत आण, परंतु याजक किंवा इतर लोकांना इकडे येऊ देऊ नको; ते जर माझ्याजवळ येतील तर मी त्यांना शिक्षा करीन.”

²⁵तेव्हा मोशे लोकांकडे खाली गेला व त्याने त्यांना या गोष्टी सांगितल्या.

दहा आज्ञा

20 मग देव म्हणाला, ²¹‘मी याव्हे तुझा प्रभू, तुझा देव आहे. तुम्ही मिसरमध्ये गुलाम होता तेव्हा मीच तुम्हाला तेथून गुलामगिरीतून सोडवून आणले.

³‘माझ्या शिवाय इतर कोणत्याही दैवतांची तू उपासना करू नयेस.

⁴‘तू आपल्यासाठी कोरीव मूर्ती करू नकोस; वर आकाशातील, खाली पृथ्वीवरील व पृथ्वीखालच्या जलातील कशाचीही प्रतिमा करू नकोस; ⁵त्यांची उपासना करू नको; किंवा त्यांची सेवा करू नकोस; कारण मी परमेश्वर तुझा देव आहे; * मी ईश्र्वान देव आहे, जे माझ्याविरुद्ध पाप करतात, माझा द्वेष करतात ते माझे शत्रू बनतात; मी त्यांना शिक्षा करीन; मी त्यांच्या मुलांना तिसऱ्या चौथ्या पिढीपर्यंत वडिलांच्या अपराधाबद्दल शिक्षा करतो; ⁶परंतु जे

तुझा देव आहे म्हणजे “एलकाना.”

माझ्यावर प्रेम करतात व माझ्या आज्ञा पाळतात अशांच्या हजारो पिढ्यांवर मी दया करतो.

⁷परमेश्वर देवाचे नांव तू व्यर्थ घेऊ नकोस; परमेश्वराच्या नांवाचा उपयोग तू अयोग्य गोष्टींसाठी करू नकोस; जर कोणी तसे करील तर तो दोषी ठरेल आणि परमेश्वर त्याला निर्दोष ठरविणार नाही.

⁸शब्बाथ दिवस हा पवित्र दिवस म्हणून पाळण्याची आठवण ठेव; ⁹आठवड्यातील सहा दिवस तू तुझे कामकाज करावेस; ¹⁰परंतु सातवा दिवस तुझा देव परमेश्वर याच्या सन्मानासाठी विसाव्याचा दिवस आहे म्हणून त्या दिवशी तू तुझे मुलगे तुझ्या मुली, तुझे गुलाम व तुझ्या गुलाम स्त्री यांनी तसेच तुझी गुरेबोरे व तुझ्या गावात राहाणाऱ्या परकीयांनीही कोणतेही कामकाज करू नये;

¹¹कारण परमेश्वराने सहा दिवस काम करून आकाश, पृथ्वी, समुद्र व त्यांतील सर्व काही उत्पन्न केले आणि त्यानंतर सातव्या दिवशी विसावा घेतला; याप्रमाणे परमेश्वराने शब्बाथ दिवस हा विसाव्याचा विशेष दिवस म्हणून आशीर्वाद देऊन तो पवित्र केला आहे.

¹²तू आपल्या बापाचा व आपल्या आईचा मान राख म्हणजे त्यामुळे परमेश्वर तुझा देव जो देश तुला देत आहे त्या देशात तुला दीर्घायुष्य लाभेल.

¹³कोणाचाही खून करू नकोस.

¹⁴व्यभिचार करू नकोस.

¹⁵चोरी करू नकोस.

¹⁶तू आपल्या शेजाऱ्याविरुद्ध खोटी साक्ष देऊ नकोस.

¹⁷तू आपल्या शेजाऱ्याच्या घराचा लोभ धरू नकोस; त्याच्या बायकोचा लोभ धरू नकोस; त्याचा गुलाम, त्याची स्त्री गुलाम, बैल, गाढव, किंवा त्याच्या मालकीचे जे काही असेल त्या कशाचाही लोभ धरू नकोस."

लोकांना देवाची भीती वाटते

¹⁸ह्या वेळेपर्यंत तेथील लोकांनी पर्वतावरील ढगांचा गडागडाट ऐकला, जिजांचा चकचकाट पाहिला व पर्वतातून धूर वर चढताना पाहिला; तेव्हा लोक घाबरले व भीतीने त्यांचा धरकाप झाला. ते पर्वतापासून दूर उभे राहिले. ¹⁹नंतर लोक मोशेला म्हणाले, "तुला जर आमच्याशी बोलावयाचे असेल तर तू खुशाल बोल; आम्ही ऐकू; परंतु कृपा करून देवाला आमच्याशी बोलू देऊ नकोस; तो बोलेल तर आम्ही मरुन जाऊ."

²⁰मग मोशे लोकांना म्हणाला, "भिऊ नका! कारण परमेश्वर तुम्हावर प्रीती करतो हे दाखविण्यासाठी आणि तुम्ही त्याचा मान राखून त्याचे भय धरावे व पाप करू नये हे दाखविण्यासाठी तो आला आहे." ²¹नंतर मोशे,

ढगांच्या दाट अंधारात, जेथे देव होता तेथे त्याला भेटवयास गेला, तोपर्यंत लोक पर्वतापासून लांब उभे राहिले. ²²मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "तू इझ्राएल लोकांना असे सांग, 'मी तुमच्याशी आकाशातून बोललो हे तुम्ही प्रत्यक्ष पाहिले आहे. ²³माझ्या स्पर्शाने तुम्ही सोन्या चांदीच्या मूर्ती करू नये असे खोटे देव तुम्ही करता कामा नये."

²⁴माझ्यासाठी मातीची एक विशेष वेदी बांधा आणि तिच्यावर आपली शेरडेमेंबरे व गुरेबोरे ह्यांची होमार्पणे व शांत्यर्पणे वाहा; माझी आठवण व्हावी म्हणून मी सांगतो त्या प्रत्येक जागी हे करा मग मी येईन व तुम्हाला आशीर्वाद देईन. ²⁵तुम्ही जर दगडाची वेदी बांधणार असाल तर ती चिऱ्याच्या दगडाची नसावी; जर वापरावयाचा दगड चिऱ्याचा बनविण्यासाठी तू त्याला कसले हत्यार लावशील तर ती वेदी मी मान्य करणार नाही. ²⁶आणि वेदीकडे जाण्यासाठी तुम्ही पायऱ्या करू नका कारण पायऱ्यांवरून वेदीकडे चढून जाताना लोकांना तुमची नग्नता दिसेल."

दुसरे नियम व आज्ञा

21 मग देव मोशेला म्हणाला, "जे इतर नियम तू इझ्राएल लोकांना लावून द्यावेत ते हे:

²तुम्ही जर एखादा इझ्राएली गुलाम विकत घेतला तर त्याने फक्त सहा वर्षे काम करावे; सहा वर्षांनंतर सातव्या वर्षी तो मुक्त होऊन स्वतंत्र होईल; भरपाई म्हणून तो तुझे काही देणे लागणार नाही. ³जर तो सडा आला असेल तर त्याने मुक्त होताना एकटेच निघून जावे; परंतु जर तो त्याची बायको घेऊन आला असेल तर त्याने त्याच्या बायकोला घेऊन जावे. ⁴जर तो सडा आला असेल तर त्याच्या मालकाने त्याला बायको करून द्यावी; तिला मुले किंवा मुली झाल्या असतील तर त्याची बायको व तिची मुलेबाळे मालकाच्या मालकीची राहतील; आपली सेवा पूर्ण करताच त्याला एकट्याला मुक्त केले जाईल.

⁵पण जर कदाचित आपल्या मालकाबरोबर राहाण्याचे तो ठरविल तर मग 'मी माझ्या मालकावर व माझ्या बायकोमुलांवर प्रेम करतो, मी मुक्त होऊ इच्छित नाही, मी मालकाकडेच राहातो,' असे त्याने म्हटले पाहिजे. ⁶असे झाले तर त्याच्या मालकाने त्याला देवसामोर अथवा न्यायधीशसामोर आणावे; त्याने त्याला दारजवळ किंवा दरवाजाच्या लाकडी चौकटीजवळ न्यावे आणि अरीच्या अणकुचीदार योकाने त्याचा कान टोचावा; मग तो गुलाम त्या मालकाची आयुष्यभर चाकरी करील.

⁷एखाद्या माणसाने आपली मुलगी गुलाम म्हणून विकण्याचे ठरविले तर तिच्या मुक्ततेचे नियम पुरुषगुलामाच्या मुक्तते सारखे नाहीत. ⁸जर मालक तिच्यावर खूष नसेल तर त्याने तिला परत तिच्या बापाला विकावे; जर त्याने तिच्याबरोबर लग्न करावयाचे कबूल केले असेल तर तिला परक्याला विकण्याचा त्याला अधिकार नाही. ⁹तिला आपल्या मुलाशी लग्न करून

देण्यासाठी ठेवून घ्यावयाचे असेल तर त्याने तिला गुलामस्त्रीप्रमाणे नव्हे तर मुलीप्रमाणे वागवावे.

¹⁰मालकाने दुसऱ्या स्त्रीशी लग्न केले तर त्याने पहिल्या बायकोस अन्नवस्त्र कमी पडू देऊ नये तसेच तिला लागणाऱ्या इतर वस्तू देणे व तिच्याशी बायको या नात्याने व्यवहार करणे चालू ठेवावे कारण तसा तिला त्याच्याविरुद्ध हक्क आहे. ¹¹ह्या तीन गोष्टी त्याने तिच्यासाठी कराव्यात आणि त्या केल्या नाहीत तर मग ती त्याला काही खंडणी न देता मुक्त होईल; ती त्याचे काही देणे लागणार नाही.

¹²कोणी एखाद्याला मारले व त्यामुळे तो मेलाला तर त्याला अवश्य जिवे मारावे. ¹³परंतु जाणूनबुजून न ठरविता, अपघाताने एखाद्याचे हातून कोणी मेले तर देवाने हे घडू दिले असे समजावे. लोक सुरक्षिततेसाठी जाऊ शकतील अशा काही खास जागा मी निवडीन तो माणूस आपल्या सुरक्षिततेसाठी मी निवडलेल्या विशेष ठिकाणापैकी एके जागी पळून जाऊ शकेल.

¹⁴परंतु जर कोणी एकाने जाणूनबुजून व ठरवून रागाने किंवा द्वेषाने दुसऱ्या माणसाला ठार मारले तर मात्र त्याला शिक्षा करावी; त्याला वेदीपासून खेचून आणून ठार मारावे.

¹⁵जो माणूस आपल्या आईबापास मारहाण करील त्याला अवश्य ठार मारावे. ¹⁶जो कोणी एखाद्याला चोरून नेऊन गुलाम म्हणून विकेल किंवा गुलाम म्हणून स्वतःकडे ठेवेल तर त्याला अवश्य जिवे मारावे.

¹⁷जो कोणी आपल्या बापाला किंवा आईला शिच्याशाप देईल त्या माणसाला अवश्य जिवे मारावे.

¹⁸दोघे जण भांडत असताना एकाने दुसऱ्याला दगड किंवा ठोसा मारला आणि त्यामुळे जर दुसरा मेलाला नाही तर मारणाऱ्याला जिवे मारू नये. ¹⁹जर मारलेल्या माणसाला काही दिवस बिछान्यात पडून राहावे लागले तर मारणाऱ्याने त्याला त्याच्या वाया गेलेल्या वेळेबद्दल नुकसान भरपाई द्यावी व तो माणूस बरा होईपर्यंत त्याच्यासाठी लागणारा खर्च द्यावा.

²⁰काही वेळा लोक आपल्या गुलामाला किंवा गुलाम स्त्रीला छडीने मारहाण करतात त्यामुळे जर तो गुलाम किंवा ती गुलाम स्त्री मेली तर त्यांना मारणाऱ्याला अवश्य शिक्षा करावी. ²¹आणि जर तो गुलाम किंवा गुलाम स्त्री मेली नाही आणि काही दिवसांनी तो किंवा ती बरी झाली तर त्यांना मारणाऱ्याला खुना बद्दलची शिक्षा होणार नाही कारण मालकाने त्यांना किंमत देऊन विकत घेतले आहे; आणि ते त्याचे गुलाम आहेत.

²²दोघे जर मारामारी करीत असतील व त्यांचा धक्का एखाद्या गरोदर बाईला लागला आणि त्या बाईचा गर्भपात झाला पण तिला इतर कोणतीही इजा झाली नाही तर ज्याचा धक्का तिला लागला तिचा नवरा न्यायाधीशांच्या सल्ल्याने जो दंड ठरवील तो दंड त्याने द्यावा. ²³परंतु त्या बाईला जास्त इजा झाली असेल तर त्या माणसाला शिक्षा करावी; जर एखाद्या माणसाला ठार मारण्यात आले असेल

तर त्या कृत्याला जबाबदार असणाऱ्या माणसाला ठार मारावे. म्हणजे जिवाबद्दल जीव, ²⁴डोळ्याबद्दल डोळा, दाताबद्दल दात, हाताबद्दल हात, पायाबद्दल पाय, ²⁵चटक्याबद्दल चटका, ओरखड्याबद्दल ओरखडा, व जखमेबद्दल जखम असा बदला द्यावा.

²⁶जर एखाद्याने आपल्या गुलामाच्या किंवा गुलाम स्त्रीच्या डोळ्यावर मारल्यामुळे त्याचा किंवा तिचा डोळा गेला तर त्या मालकाने त्याला मुक्त करून जाऊ द्यावे कारण त्याने आपला डोळा देऊन खंडणी भरली आहे. गुलाम किंवा गुलामस्त्रीला हा नियम सारखाच लागू आहे. ²⁷एखाद्या मालकाने आपल्या गुलामाच्या किंवा गुलाम स्त्रीच्या तोंडावर मारल्यामुळे त्याचा किंवा तिचा दात पडला तर मारणाऱ्याने गुलामाला मुक्त करून जाऊ द्यावे कारण त्याने आपला दात देऊन खंडणी भरली आहे. गुलाम किंवा गुलामस्त्रीला हा नियम सारखाच लागू आहे.

²⁸एखाद्याच्या बैलाने एखाद्या पुरुषाला किंवा बाईला हुंदडून जिवे मारले तर त्या बैलास दगडमार करून जिवे मारावे, त्या बैलाचे मांस कोणी खाऊ नये, परंतु त्या बैलाचा मालक दोषी ठरणार नाही. ²⁹परंतु त्या बैलाने पूर्वी काहीजणांना मारले असेल आणि त्याविषयी त्याच्या मालकाला जर सूचना दिली असेल तर मग तो मालक दोषी आहे कारण त्याने त्या बैलाला बांधून ठेवले नाही किंवा गोठ्यात त्याच्या जागी बंद करून ठेवले नाही आणि म्हणून मोकळा ठेवल्यामुळे त्या बैलाने जर कोणाला जिवे मारले तर त्याबद्दल त्याचा मालक दोषी आहे, त्या बैलाला धोंडमार करून जिवे मारावे व त्याच्या मालकासही जिवे मारावे. ³⁰परंतु मेलेल्या माणसाच्या कुटुंबातील लोकांना त्या मालकाच्या जिवाबद्दल खंडणी पाहिजे असल्यास त्या बैलाच्या मालकास जिवे मारू नये पण त्याने आपला जीव वाचविण्यासाठी न्यायाधीश ठरवील ती खंडणी द्यावी.

³¹बैलाने एखाद्या मुलाला किंवा मुलीला हुंदडून जिवे मारले तर त्याबाबतीत हाच नियम लागू करावा. ³²एखाद्या बैलाने जर गुलामाला हुंदडून ठार मारले तर त्या बैलाच्या मालकाने त्या गुलामाच्या मालकाला चांदीची तीस नाणी * द्यावी आणि त्या बैलालाही दगडाने जिवे मारावे; गुलाम किंवा गुलाम स्त्री म्हणजे गुलाम पुरुष किंवा स्त्री यांना हा नियम सारखाच लागू राहील.

³³एखाद्या माणसाने विहिरीवरचे झाकण काढून घेतले असेल किंवा त्याने खड्डा खणून त्यावर झाकण ठेवले नसेल आणि जर एखाद्याचे जनावर म्हणजे बैल, गाढव वगैरे त्या खड्ड्यात पडून मेले तर खड्ड्याचा मालक दोषी आहे; ³⁴त्याने त्या जनावराच्या मालकाला भरपाई म्हणून त्याची किंमत द्यावी आणि ते मेलेले जनावर घेऊन जावे.

³⁵जर एखाद्याच्या बैलाने दुसऱ्या बैलाला हुंदडून मारून टाकले तर जिवंत राहिलेला बैल विकून आलेले पैसे

चांदीची तीस नाणी म्हणजे नवीन गुलामाची किंमत.

दोधा मालकांनी निम्मे निम्मे वाटून घ्यावेत आणि मेलेला बैलही अर्धा अर्धा वाटून घ्यावा.³⁶परंतु त्या बैलाने पूर्वी इतर बैलांना हुंदडून जिवे मारले असेल तर आपल्या मारक्या बैलाला मोकळे सोडल्याबद्दल मालक दोषी ठरेल; त्याने बैलाबद्दल बैल द्यावा व मेलेला बैल घ्यावा.

22 “एखाद्याने बैल किंवा मेंढरू चोरले तर त्याला कशी शिक्षा करावी? एखाद्याने बैल किंवा मेंढरू चोरून ते कापले किंवा विकून टाकले तर त्याला ते परत देणे शक्य होणार नाही म्हणून त्याने चोरलेल्या एका बैलाबद्दल पाच बैल व एका मेंढराबद्दल चार मेंढरे द्यावीत; चोरीबद्दल त्याने अशी भरपाई करावी.²जर चोराजवळ स्वतःचे काही नसेल तर चोरीच्या भरपाईसाठी त्याला गुलाम म्हणून विकावे.³परंतु चोराजवळ बैल, गाढव, मेंढरू वगैरे जिवंत सापडले तर त्याने चोरलेल्या एकेका प्राण्याबद्दल दोन दोन द्यावी.

⁴जर एखादा चोर रात्री घरफोडी करताना सापडला व ठार मारला गेला तर त्याच्या मरणाबद्दल कोणीही दोषी ठरणार नाही; पण असे दिवसाबद्दल घडले तर त्याला मारणारा खुनाबद्दल दोषी ठरेल.

⁵“कोणी आपले जनावर आपल्या शेतात किंवा द्राक्षमव्यात चरण्यासाठी मोकळे सोडले व ते भटकत जर दुसऱ्याच्या शेतात किंवा द्राक्षमव्यात जाऊन चरले तर आपल्या शेतातील किंवा द्राक्षमव्यातील चांगल्यात चांगल्या पिकातून त्याने त्याचे नुकसान भरून द्यावे.

⁶जर कोणी आपल्या शेतातील कांटेरी झुडुपे जाळण्यासाठी आग पेटवली व ती भडकल्यामुळे शेजाऱ्याच्या शेतातील धान्याच्या सुड्या किंवा शेतातील उभे पीक जळाले तर आग पेटवणाऱ्याने शेजाऱ्याकडे नुकसान भरून दिले पाहिजे.

⁷“एखाद्याने आपल्या शेजाऱ्याकडे आपला पैसा किंवा काही चीजवस्तू ठेवण्यासाठी दिल्या आणि जर ते सर्व शेजाऱ्याच्या घरातून चोरीस गेले तर तुम्ही चोर शोधून काढण्याचा प्रयत्न करावा आणि चोर सापडला तर त्याने चोरीस गेलेल्या वस्तूच्या किंमतीच्या दुप्पट किंमत भरून द्यावी.⁸परंतु जर चोर सापडला नाही तर घरमालकाला देवासमोर किंवा न्यायाधीशासमोर न्यावे म्हणजे मग त्याने स्वतःच त्या वस्तू चोरल्याचा दोष त्याच्यावर येतो की काय याचा न्याय, देव किंवा न्यायाधीश करील.

⁹जर हरवलेला एखादा बैल, किंवा एखादे गाढव किंवा मेंढरू किंवा वस्त्र यांच्या संबंधी दोन माणसात वाद उत्पन्न झाला व एकजण म्हणाला, ‘हे माझे आहे;’ आणि दुसरा म्हणाला, ‘नाही, ते माझे आहे;’ तर त्या दोघांनी देवासमोर जावे; त्यातून कोण दोषी आहे, हे देव ठरवील; मग दोषी माणसाने दुसऱ्याला त्या वस्तूच्या किंमतीच्या दुप्पट दाम भरून द्यावे.

¹⁰एखाद्याने आपले गाढव, बैल, किंवा मेंढरू थोडे दिवस सांभाळण्याकरता आपल्या शेजाऱ्याकडे दिले परंतु ते जर

मेले, किंवा जखमी झाले किंवा कोणाचे लक्ष नसताना कोणी ते चोरून नेले तर तुम्ही काय कराल?¹¹त्या शेजाऱ्याने ते चोरले नसेल तर त्याने परमेश्वरापुढे तसे शपथेवर सांगावे; तसे सांगितले तर त्या जनावराच्या मालकाने त्याच्या शपथेवर विश्वास ठेवावा; मग त्या शेजाऱ्याला जनावराची किंमत भरून द्यावी लागणार नाही.¹²परंतु जर शेजाऱ्यानेच ते जनावर चोरले असेल तर त्याने त्याची किंमत मालकाला भरून द्यावी.¹³जर ते जनावर जंगली जनावरांनी मारून टाकले असेल तर शेजाऱ्याने ते पुराव्यादाखल आणून दाखवावे म्हणजे त्याला मारल्या गेलेल्या जनावरासाठी मालकास भरपाई भरून द्यावी लागणार नाही.¹⁴जर कोणी आपल्या शेजाऱ्याकडून त्याचे जनावर घेतले तर त्याबद्दल तो जबाबदार राहील; त्या जनावराला जर काही इजा झाली किंवा ते मेले तर मग शेजाऱ्याने त्याच्या मालकाला त्याची किंमत भरून द्यावी; मालक तेथे हजर नसताना हे घडले म्हणून त्याला शेजारी जबाबदार आहे.¹⁵जर त्यावेळी तेथे जनावराजवळ मालक असेल तर मग भरपाई करावी लागणार नाही; किंवा ते जनावर भाड्याने घेतले असेल तर मग ते जरी जखमी झाले किंवा मेले तर त्याच्या भाड्याचे पैसे त्याच्या भरपाईसाठी पुरेसे होतील.

¹⁶जर एखाद्या माणसाने एखाद्या मागणी न झालेल्या शुद्ध कुमारिकेला भ्रष्ट केले तर त्याने तिच्या बापाला नियमाप्रमाणे पूर्ण देज देऊन तिच्याशी लग्न केलेच पाहिजे;¹⁷त्या कुमारिकेचा बाप त्याला ती लग्न करावयासाठी देण्यास तयार नसला तर भ्रष्ट करणाऱ्याने तिच्या बापाला तिच्याबद्दल पूर्ण देज द्यावे.

¹⁸“कोणत्याही स्त्रीला चेटूक करू देऊ नये कोणत्याही चेटकणीला जिवंत ठेवू नये.

¹⁹“कोणालाही पशूबरोबर शारीरिक संबंध ठेवू देऊ नयेत पशुगमन करणाऱ्यास अवश्य जिवे मारावे.

²⁰“कोणा माणसाने खोटे दैवताला अर्पण वाहिले तर त्याला अवश्य जिवे मारावे; परमेश्वर हाच एक देव आहे आणि म्हणून तु त्यालाच अर्पणे वाहावीत.

²¹“तुमच्या देशात परका किंवा उपरा कोणी असला तर त्याला तुम्ही फसवू नये किंवा त्याचा छळ करू नये; कारण पूर्वी तुम्ही देखील मिसर देशात परके किंवा उपरे होता याची आठवण ठेवा.²²विधवा किंवा अनाथ यांना तुम्ही काधी त्रास देऊ नये;²³तुम्ही जर त्यांना त्रास दिला तर ते मला समजेल; त्यांच्या दुःखाच्या व त्रासाच्या प्रार्थना मी ऐकेन;²⁴वा माझा राग तुम्हावर भडकेल व मी तुम्हाला तलवारीने मारून टाकीन म्हणजे मग तुमच्या बायका विधवा व तुमची मुले पोरकी होतील.

²⁵“माझ्या एखाद्या गरीब इझ्राएल माणसाला तुम्ही उसने पैसे दिले तर त्याबद्दल तुम्ही व्याज आकारू नये व पैसे लवकर परत करण्यासाठी त्याच्याकडे तगादा लावू नये.²⁶कोणी तुझ्याकडे पैसे मागितले व ते परत करण्याची

हमी म्हणून आपले पांघरून तुड्याजवळ गहाण ठेवण्यास दिले तर दिवस मावळण्याआधी तू त्याचे पांघरून त्याला परत करावे; ²⁷जर त्याला पांघरावयास दुसरे काही नसेल तर रात्री झोपताना त्याला थंडी वाजेल आणि अशा वेळी तो माझा धावा करेल तेव्हा मी त्याची प्रार्थना ऐकेन कारण मी दयाळू आहे.

²⁸तुम्ही आपल्या देवाला किंवा लोकनायकांना शाप देऊ नये.

²⁹हंगामाच्या वेळी तुमच्या पहिल्या धान्यातून काही व फळफळांचा काही रस मला दान करावा, हंगामाच्या वर्षाच्या शेवटपर्यंत थांबू नये.

“तू तुझा प्रथम जन्मलेला मुलगा मला द्यावा; ³⁰तसेच प्रथम जन्मलेले वासरू (नर) मेढे, यांना जन्मल्यापासून सात दिवस त्यांच्या आईजवळ ठेवावे व आठव्या दिवशी ते मला द्यावेत.

³¹तुम्ही माझे विशेष निवडलेले व पवित्र लोक आहात म्हणून क्रूर पर्शनी मारून फाडून टाकलेल्या कोणत्याही जनावरांचे मांस तुम्ही खाऊ नये; ते कुत्र्यांना घालावे

सर्वाकरिता न्याय

23 “इतर लोकांविरुद्ध खोट्या अफवा पसरवू नका; जर तुम्हाला कोर्टात साक्ष द्यावयाची असेल तर खोटे बोलणाऱ्या दुष्ट माणसाच्या मदतीसाठी खोटी साक्ष देण्यात सहभागी होऊ नका.

²सर्वजण एखादी गोष्ट करतात म्हणून तुम्हीही ती खरी मानून करू नका. जर एखादा जनसमूह चुकीची गोष्ट करीत असेल तर तुम्ही त्याच्यात सामील होऊ नका; तुम्हीही चुकीची गोष्ट करावी म्हणून त्यांनी तुमचे मन वळविण्याचा प्रयत्न केला तरी त्यांचे मुळीच ऐकू नका; तुम्ही तर जे योग्य व न्याय्य आहे तेच करावे.

³एखाद्या गरीब माणसाचा न्याय होताना, दया येऊन वाईट वाटल्यामुळे काही जण त्याची बाजू उचलून धरतील, परंतु त्याची बाजू खरी असल्याशिवाय तुम्ही तसे करू नये.

⁴जर तुम्हाला एखादा हरवलेला बैल किंवा एखादे गाढव दिसले तर त्याचा मालक तुमचा शत्रू असला तरी तुम्ही ते त्याच्या मालकाकडे नेऊन सोडावे.

⁵जास्त ओड्याच्या भारामुळे एखाद्या जनावराला चालता येत नसल्याचे तुम्ही पाहिले तर ते जनावर तुमच्या शत्रूचे असले तरी तुम्ही थांबून त्या जनावराला मदत करावी.

⁶तुम्ही एखाद्या गरीब माणसावर अन्याय होऊ देऊ नका; त्या गरीबाचा न्याय इतर कोणत्याही सामान्य माणसासारखाच होऊ द्यावा.

⁷कोणाला दोष देण्याअगोदर फार काळजीपूर्वक विचार करा; कोणावरही खोटे दोषारोप करू नका; एखाद्या निष्ठाप वा निरपराधी माणसाला मरणाची शिक्षा होऊ देऊ नये;

जे कोणी निरपराधी माणसाला ठार मारतो तो दुष्ट आहे; अशा दुष्टास मी कधीच क्षमा करणार नाही.

⁸एखादा अपराधी माणूस, खोटी साक्ष देण्याकरता तुम्हाला लाच देण्याचा प्रयत्न करील, तर ती तुम्ही मुळीच घेऊ नये; लाच घेतल्यामुळे न्यायाधीश आंधळे बनतात; त्यांना सत्य दिसत नाही आणि अशा लाचलुचपतीमुळे चांगले सज्जन लोकही खोटे बोलू लागतात.

⁹तुम्ही परक्याला कधीही छळू नये; परक्याला कसे वाटते हे तुम्हाला चांगले माहीत आहे कारण तुम्ही देखील एकेकाळी मिसरदेशात परके होता.

विशेष सुट्यां

¹⁰सहा वर्षे जमिनीची मशागत करा; पेरणी करा; धान्य पिकवा; चांगला हंगाम येऊ द्या. ¹¹परंतु सातव्या वर्षी जमीन पडीक ठेवा; सातवे वर्ष हे जमिनीसाठी खास विसाव्या वर्ष ठेवा. त्यावर्षी शेतात काहीही पेरू नये. जर शेतात काही उगवले तर ते गरीबांना घेऊ द्या; व राहिलेले वनपशूंना खाऊ द्या; तुमचे द्राक्षमळे व जैतुनाची बने यांच्या बाबतीतही असेच करावे.

¹²तुम्ही सहा दिवस काम करावे, व सातव्या दिवशी विसावा घ्यावा; त्यामुळे तुमच्या गुलामांना व इतर कामकर्यांनाही विसावा मिळेल व त्यांना मोकळे मोकळे वाटेल; तुमच्या बैलांना व गाढवांनाही विसावा मिळेल.

¹³हे सर्व नियम तुम्ही अवश्य व कटाक्षाने पाळावेत; इतर दैवतांची उपासना करू नका; त्यांची नावेही तुमच्या तोंडांने उच्चारू नका.

¹⁴दरवर्षी तुम्हाला तीन विशेष सुट्या असतील; ह्या सुट्यांच्या दिवसात तुम्ही माझी उपासना करण्याकरता विशेष ठिकाणी तुम्ही माझ्याकडे यावे. ¹⁵पहिली सुट्टी बेखमीर भाकरीच्या सणाची होय. मी आधी आज्ञा दिल्याप्रमाणे तुम्ही हा सण पाळावा; त्यात सात दिवस खमीर न घातलेली भाकर तुम्ही खावी; हा सण तुम्ही अबीब महिन्यात पाळावा, कारण याच महिन्यात तुम्ही मिसरमधून बाहेर निघून आला; या सणाच्या वेळी प्रत्येक माणसाने माझ्यासाठी अर्पण आणावे.

¹⁶दुसरी सुट्टी साधारणपणे उन्हाळ्याच्या सुरवातीस असेल; यावेळी तुम्ही शेतात पेरलेल्या पहिल्या पिकाच्या कापणीचा किंवा हंगामाचा सण पाळावा.

तिसरी सुट्टी 'मंडपाचा सणाचा' वेळी असेल - हा सण वर्षाच्या अखेरीस म्हणजे सुगीच्या दिवसात जेव्हा तुम्ही शेतातील धान्य गोळा करता तेव्हा पाळावा.

¹⁷अशा रीतीने वर्षातून तीन वेळा माझ्या उपासनेच्या विशेष ठिकाणी तुम्ही सर्वांनी माझ्याकडे म्हणजे याव्हे कडे म्हणजेच आपल्या प्रभूकडे यावे.

¹⁸तुम्ही यज्ञपशूंचे रक्त मला अर्पण करावयाचे वेळी खमीर घातलेल्या भाकरीसोबत अर्पण करू नये; आणि

मला अर्पण केलेल्या यज्ञपशूची चरबी दुसऱ्या दिवसापर्यंत राह देऊ नये.

¹⁹“हंगामाच्या वेळी जेव्हा तुम्ही धान्य गोळा करता तेव्हा त्या प्रत्येक प्रथम उपजातील उत्तम तुम्ही आणि परमेश्वराच्या मंदिरात आणवे

“करडू त्याच्या आईच्या दुधात शिजवून खाऊनये.”

देव इझ्राएलला त्यांचा देश घेण्यासाठी मदत करतो

²⁰देव म्हणाला, “मी एका दूताला तुमच्याकडे पाठवीत आहे तो तुमच्यापुढे चालून, मी तुमच्यासाठी जे ठिकाण तयार केले आहे तेथे तुम्हांस घेऊन जाईल; तो तुमचे संरक्षण करील. ²¹तुम्ही त्याच्या आज्ञा पाळा आणि त्याच्या मागे चाला; त्याच्याविरुद्ध बंड करू नका. तुम्ही त्याच्या विरुद्ध काही चुकीच्या गोष्टी कराल तर तो तुम्हांला क्षमा करणार नाही; माझे सामर्थ्य त्याच्यापाशी आहे. ²²तो जे जे सांगेल ते ते सर्व तुम्ही ऐकेल पाहिजे; मी सांगतो ते सर्व तुम्ही केले पाहिजे असे तुम्ही कराल तर मी तुम्हांबरोबर राहीन; मी तुमच्या सर्व शत्रूंचा शत्रू व विरोधकांचा विरोधक होईन.”

²³देव म्हणाला, “माझा दूत तुमच्यापुढे चालून, अमोरी, हित्ती, परिज्जी, कनानी, हिच्वी व यबूसी अशा निरनिराळ्या लोकांच्या देखत त्या देशात तुम्हाला घेऊन जाईल.

²⁴परंतु या सर्व लोकांच्या दैवतांची पूजा करू नका; त्यांना नमन करू नका; त्यांच्या चालीरीतीप्रमाणे तुम्ही कधीही वागू नये; त्यांच्या मूर्तींचा तुम्ही नाश करावा, आणि त्यांच्या मूर्तींच्या स्मारकांचे दगड व स्तंभ तोडून फोडून टाकावे. ²⁵तुम्ही आपला देव परमेश्वर याचीच उपासना करावी; तुम्ही असे कराल तर माझ्या कृपेने तुम्हाला भरपूर अन्नपाणी मिळेल मी तुमच्या मधून रोगराई काढून टाकीन. ²⁶तुमच्या सर्व स्त्रिया मुलेबाळे प्रसवतील कोणीही वांझ असणार नाही; जन्म देताना त्यांचे एकही बाळ मरणार नाही. आणि मी तुम्हाला दीर्घायुषी करीन.

²⁷“तुम्ही जेव्हा तुमच्या शत्रूविरुद्ध लढाल तेव्हा मी माझे महान सामर्थ्य तुमच्यापुढे पाठवीन-माझ्या महान सामर्थ्याची नुसती बातमी तुमच्या पुढे जाईल आणि तुमचे शत्रू धाबकून जातील; त्यांचा पराभव करण्यास मी तुम्हास मदत करीन; तुमच्याविरुद्ध लढणाऱ्या सैन्यात रणांगणावर गोधळ उडेल व ते लोक पळून जातील. ²⁸मी तुमच्या पुढे गांधील माशा पाठवीन; त्यामुळे त्या गांधील माशा* हिच्वी, कनानी, व हित्ती लोकांना तुमच्या देशातून निघून जावयास भाग पाडतील. ²⁹परंतु त्या सगळ्या लोकांना मी लगेच तुमच्या देशातून घालवून देणार नाही आणि एका वर्षभरात मी हे करणार नाही; कारण मी तसे फार लवकर केले

तर देश एकदम ओस पडेल आणि मग जंगली जनावरांची वाढ होऊन देशात ते वरचढ होतील आणि त्यामुळे तुम्हाला त्रास होईल.

³⁰तेव्हा मी त्या लोकांना तुमच्या देशातून हळूहळू घालवून देईन; तेव्हा तुम्ही देश व्यापण्यास पुढे चालावे, आणि तुम्ही जसे पुढे जाल तसे मी तेथील इतर लोकांना तुमच्यापुढून घालवून देईन.

³¹“मी तुम्हाला तांबडा समुद्र ते थेट युफ्रेटीस नदी एवढा सारा प्रदेश देईन; तुमची पश्चिमेकडील सीमा पलिष्थ्यांच्या समुद्रापर्यंत म्हणजे भूमध्यसमुद्रापर्यंत व पूर्वेकडील सीमा अरबी वाळवंटापर्यंत, अशा तुमच्या प्रदेशाच्या सीमा असतील. मी तुम्हाला तेथे राहाणाऱ्या लोकांचा पराभव करावयास लावीन व तुम्ही त्या सर्वांना तेथून घालवून द्याल. ³²तुम्ही त्या लोकांच्या बरोबर किंवा त्यांच्या दैवतांबरोबर कोणताही करार करू नये. ³³तुम्ही त्यांना तुमच्या देशात राहू देऊ नका; तुम्ही जर त्यांना तुमच्यात राहू द्याल तर ते पुढे तुम्हाला सापळ्यासारखे अडकविणारे होतील ते तुम्हाला माझ्याविरुद्ध पाप करावयास लावतील व तुम्ही त्यांच्या दैवतांची उपासना करण्यास सुरवात कराल.”

देव आणि इझ्राएल लोक यांचा करार

24 देवाने मोशेला सांगितले, “तू, अहरोन, नादाब, अबीहू आणि इझ्राएल लोकांमधील सत्तर वडीलधारी माणसे पर्वतावर येऊन दुरुनच माझी उपासना करा; ²मग मोशे एकटाच परमेश्वरा जवळ येईल; इतरांनी परमेश्वराजवळ येऊ नये, आणि इतर लोकांनी तर पर्वत चढून वरही येऊ नये.”

³मोशेने लोकांना परमेश्वराचे सर्व नियम व आज्ञा सांगितल्या; मग सर्व लोक एकमुखाने म्हणाले, “परमेश्वराने सांगितलेल्या सर्व आज्ञा आम्ही पाळू.”

⁴तेव्हा मोशेने सर्व आज्ञा लिहून काढल्या दुसऱ्या दिवशी सकाळी मोशेने उठून पर्वताच्या पायथ्याशी एक वेदी बांधली व त्याने इझ्राएलच्या बारा वंशासाठी, प्रत्येक वंशास एक याप्रमाणे बारा दगड तेथे रोवून स्तंभ उभे केले. ⁵मग मोशेने काही तरुणांना यज्ञार्पण वाहाण्यासाठी पाठवले व त्यांनी परमेश्वराला बैलांची होमार्पण व शांतार्पण वाहिली.

⁶मोशेने त्या अर्पणातून अर्धे रक्त राखून काही भांड्यात ठेवले आणि दुसरे अर्धे रक्त त्याने वेदीवर ओतले.

⁷मग मोशेने गुंडाळी पत्रात लिहिलेला विशेष करार सर्वांनी ऐकावा म्हणून वाचून दाखविला आणि मग लोक म्हणाले, “परमेश्वराने दिलेल्या आज्ञा आम्ही ऐकल्या आहेत; त्या आम्ही पाळू असे आम्ही कबूल करतो.”

⁸मग मोशेने भांड्यातील अर्पणाचे रक्त लोकावर शिंपडले, तो म्हणाला, “परमेश्वराने तुमच्याशी विशेष करार केला आहे असे हे रक्त दर्शविते; त्याचे स्पष्टीकरण देवाने दिलेल्या नियमांमध्ये आहे.” ⁹नंतर मोशे, अहरोन,

गांधीलमाशा किंवा ह्याचा अर्थ कदाचित देवदूत वा देवाचे प्रचंड सामर्थ्य असा असावा.

नादाब, अबीहू, व इझ्राएल लोकांमधील सत्तर वडीलधारी माणसे पर्वतावर चढून गेले. ¹⁰तेथे त्यांनी इझ्राएलाच्या देवाला पाहिले; नीलमण्यांच्या चौथऱ्यासारखे तेथे काही होते, ते आकाशाप्रमाणे स्वच्छ व निळेभोर होते त्यावर देव उभा होता! ¹¹इझ्राएल मधील सगळ्या वडिलधऱ्या माणसांनी देवाला पाहिले परंतु त्याने त्यांचा नाश केला नाही. * मग त्यांनी तेथे एकत्र खाणेपिणे केले."

देवाचे नियम आणण्याकरता मोशे जातो

¹²परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "पर्वतावर मला भेटावयास ये; मी दोन दगडी पाट्यांवर इझ्राएल लोकांसाठी नियम व आज्ञा लिहिलेल्या आहेत; त्या मी तुला देतो." ¹³तेव्हा मोशे व त्याचा मदतनीस यहोशवा देवाच्या पर्वतावर चढून गेले. ¹⁴मोशे इझ्राएलाच्या वडीलधऱ्या माणसांना म्हणाला, "तुम्ही येथे आम्हासाठी थांबा, मी परत येईपर्यंत अहरोन व हूर हे तुम्हावर अधिकारी म्हणून राहतील; कोणाचे काही प्रकरण असेल तर त्याने त्यांच्याकडे जावे."

मोशे देवाला भेटतो

¹⁵मग मोशे पर्वतावर चढून गेला आणि दगाने पर्वत झाकून टाकला; ¹⁶परमेश्वराचे तेज सीनाय पर्वतावर उतरले; दगाने सहा दिवस पर्वताला झाकून टाकले; सातव्या दिवशी परमेश्वर मोशेबरोबर दगातून बोलला. ¹⁷इझ्राएल लोकांनी पर्वतावर परमेश्वराचे तेज पाहिले; ते पर्वताच्या शिखरावर भस्म करणाऱ्या धगधगत्या अग्नीसारखे होते. ¹⁸मोशे पर्वतावर चढून आणखी वर दगात गेला; मोशे चाळीस दिवस व चाळीस रात्र तेथे होता.

पवित्र वस्तूची अर्पणे

25 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²इझ्राएल लोकांना माझ्यासाठी अर्पणे आणावयास सांग. प्रत्येक माणसाने माझ्यासाठी काय अर्पण आणावयाचे ते मनापासून ठरवून आणावे; ही अर्पणे तू माझ्यासाठी स्वीकारावी. ³लोकांकडून तू माझ्याकरता घ्यावयाच्या वस्तूंच्या अर्पणाची यादी अशी: सोने, चांदी, पितळ; ⁴निळ्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाचे सूत आणि तलम सणाचे कापड; बकऱ्यांचे केस; ⁵लाल रंगविलेली मेंढ्यांची कातडी; तहशाची कातडी बाभळीचे लाकूड; ⁶दिव्यासाठी जैतूनाचे तेल; अभिषेकाच्या तेलसाठी आणि सुगंधी धुपासाठी मसाले;

⁷एफोद ह्यांच्यामध्ये खोचण्यासाठी गोमेद नांवाचे रत्न व इतर रत्ने."

नाश केला नाही देवाला कोणी मानवप्राणी पाहू शकत नाही, असे बायबल म्हणजे देवाचे वचन सांगते; परंतु आपले स्वरूप कसे आहे हे लोकांना समजावे यासाठी देवाने लोकांना त्याच्या या विशेष स्वरूपात पाहू दिले.

पवित्र निवास मंडप

⁸परमेश्वर म्हणाला, "इझ्राएल लोकांनी माझ्यासाठी एक पवित्र निवास मंडप बांधावा म्हणजे मग मी इझ्राएल लोकांबरोबर राहीन. ⁹तो पवित्र निवास मंडप कसा असावा त्याचा नमुना व त्यातील वस्तू कशा असाव्यात त्यांचा नमुना मी तुम्हास दाखवीन. मग तुम्ही, अगदी मी दाखविलेल्या नमुन्याप्रमाणेच तो बांधावा.

आज्ञापटाचा कोश

¹⁰बाभळीच्या लाकडाची एक पेटी किंवा पवित्रकोश तयार करावा; त्याची लांबी पंचेचाळीस इंच, रुंदी सत्तावीस इंच व उंची सत्तावीस इंच असावी. ¹¹तो आतून बाहेरून सोन्याने मढवावा आणि त्याच्यावर सभोवती शुद्ध सोन्याचा काठकरावा. ¹²पवित्रकोश उचलून नेण्यासाठी त्याला सोन्याच्या चार गोल कड्या कराव्यात त्या पवित्रकोशाच्या प्रत्येक बाजूला दोन अशा चारही कोपऱ्यांच्या पायावर घट्ट बसवाव्यात ¹³मग पवित्रकोश वाहून नेण्याकरता बाभळीच्या लाकडाचे दांडे करावेत व तेही सोन्याने मढवावेत ¹⁴पवित्रकोशाच्या कोपऱ्यांवरील गोल कड्यांमध्ये दांडे घालून मग तो वाहून न्यावा. ¹⁵पवित्रकोशाचे हे दांडे कड्यात कायम तसेच राहू द्यावेत, ते काढून घेऊनयेत."

¹⁶देव म्हणाला, "मी तुला पवित्रकराराचा साक्षपट देईन तो तू पवित्रकोशात ठेवावा. ¹⁷मग शुद्ध सोन्याचे एक झाकण बनवावे; ते पंचेचाळीस इंच लांब, सत्तावीस इंच रुंद असावे; ¹⁸मग सोन्याचे घडीव काम करून दोन करूब देवदूत करून ते झाकणाच्या म्हणजे दयासनाच्या दोन्ही टोकाना ठेवावेत. ¹⁹एक देवदूत एका बाजूला व दुसरा, दुसऱ्या बाजूला असे दयासनाशी एकत्र जोडून अखण्ड सोन्याचे घडवावेत.

²⁰त्या दूतांचे पंख आकाशाकडे वर पसरलेले असावेत व त्यांच्या पंखांनी दयासन झाकलेले असावे; त्याची तोंडे समोरासमोर असावीत व त्यांची दृष्टी दयासनाकडे लागलेली असावी.

²¹"मी तुला पवित्र कराराचा आज्ञापट देईन तो तू पवित्रकोशामध्ये ठेवावा; आणि दयासन त्याच्यावर ठेवावे. ²²मी जेव्हा तुला भेटेन तेव्हा कराराच्या कोशावर ठेवलेल्या देवदूतांच्यामधून मी तुझ्याशी बोलेन; आणि तेथूनच मी इझ्राएल लोकांसाठी माझ्या सर्व आज्ञा देईन.

पवित्र मेज

²³बाभळीच्या लाकडाचे एक मेज बनवावे; ते छतीस इंच लांब आठरा इंच रुंद व सत्तावीस इंच उंचीचे असावे. ²⁴ते शुद्ध सोन्याने मढवावे, व त्याच्या भोवती सोन्याचा काठकरावा. ²⁵मग तीन इंच रुंदीची एक चौकट बनवावी व सोन्याचा काठटित्यावर ठेवावा. ²⁶मग सोन्याच्या चार गोल कड्या बनवून त्या मेजाच्या चार पायांच्या कोपऱ्यांवर

घट्ट बसवाव्यात. ²⁷ह्या कड्या मेजाच्या वरच्या भागाभोवती चौकटीच्या जवळ ठेवाव्यात. मेज वाहून नेण्यासाठी ह्या कड्यांमध्ये दांडे घट्ट बसतील. ²⁸मेज वाहून नेण्यासाठी बाभळींच्या लाकडाचे दांडे बनवावेत व ते सोन्याने मडवावेत. ²⁹मेजावरची तबके, चमचे, धूपपात्र, सुरया व कटोरे शुद्ध सोन्याचे बनवावेत; सुरयांचा व कटोऱ्यांचा पेयापणे ओतण्यासाठी उपयोग होईल. ³⁰माझ्यापुढे मेजावर समक्षतेची भाकर ठेवावी व ती नेहमी माझ्यापुढे असावी.

सोन्याचा दीपवृक्ष

³¹“मग तू एक दीपवृक्ष तयार कर. शुद्ध सोने वापर व ते ठोकून बैठक व दांडा घडव शुद्ध सोन्यापासून फुले, कळ्या व पाकळ्या तयार कर. व हे सर्व एकत्र जोडून एकसंध कर. ³²त्या दीपवृक्षाला एका बाजूला तीन व दुसऱ्या बाजूला तीन अशा सहा शाखा असाव्यात. ³³प्रत्येक शाखेला तीन फुले असावीत; ही फुले, ह्या कळ्या व पाकळ्या बदामाच्या झाडावर असतात तशा असाव्यात. ³⁴ह्या दीपवृक्षावर आणखी चार फुले बनवावीत; ती बदामाच्या झाडावरील, कळ्या पाकळ्यांसहित असलेल्या फुलाप्रमाणे असावीत. ³⁵ह्या दीपवृक्षावर दांड्याच्या एका बाजूला तीन व दुसऱ्या बाजूला तीन अशा सहा शाखा असाव्यात; जेथे शाखा मुख्य दांड्याला जोडलेली आहे त्या प्रत्येक जोडाखाली कळ्या व पाकळ्या सहित एक फूल बनवावे. ³⁶हे दीपवृक्ष, फुले व फांद्या यांच्या सहीत शुद्ध सोन्याचे घडविले पाहिजे हे सर्व ठोकून व एकत्र जोडून एकसंध केले पाहिजे. ³⁷मग ह्या दीपवृक्षावर सात दिवे बसवावेत म्हणजे त्या दिव्यातून दीपवृक्षाच्या समोरील भागावर प्रकाश पडेल.

³⁸दिवे मालवण्याचे चिमटे व त्यांच्या ताटल्या ही सर्व शुद्ध सोन्याची असावीत. ³⁹हा दीपवृक्ष व त्याच्या बरोबरची सर्व उपकरणे एक किक्कार म्हणजे सुमारे पन्नास शेर शुद्ध सोन्याची करावी; ⁴⁰आणि मी तुला पर्वतावर दाखविलेल्या नमुन्याप्रमाणेच ह्या सर्व वस्तू बनविण्याकडे तू लक्ष दे.”

पवित्र निवास मंडप

26 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “पवित्र निवास मंडप कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाच्या दहा पडद्यांपासून व निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुतापासून तयार करावा. एखाद्या शिवणकाम करणाऱ्या कुशल कारागिराकडून त्या पडद्यांवर, पसरलेल्या पंखांच्या करुब देवदूतांची चित्रे शिवावीत. ²प्रत्येक पडद्याचे मोजमाप एक सारखेच असावे म्हणजे तो चौदा वार किंवा चौदा गज लांब व दोन वार किंवा दोन गज रुंद असावा; ³त्यापैकी पाच पडदे एकत्र जोडून एक भाग करावा व दुसऱ्या पाचांचा जोडून दुसरा भाग करावा; ⁴त्या दोन्हीही भागांच्या

शेवटाच्या किनारीवर निव्व्या सुताची बिरडी करावीत. ⁵पहिल्या भागाच्या शेवटच्या कडेला पन्नास बिरडी असावीत व दुसऱ्या भागातही ती तशीच असावीत; ⁶पडद्यांचे ते दोन भाग जोडण्यासाठी सोन्याच्या पन्नास गोल कड्या बनवून त्यांच्या सहाय्याने ते दोन भाग एकत्र जोडावेत म्हणजे त्या दोन्ही भागांचे मिळून एकच सलग कापड होईल आणि मग त्यापासून पवित्र निवास मंडप तयार करता येईल.

⁷त्यानंतर ह्या पवित्र निवास मंडपाला झाकून टाकणारा असा दुसरा मंडप बकऱ्याच्या केसापासून तयार केलेल्या अकरा पडद्यांच्या सहाय्याने तयार करावा. ⁸हे सर्व पडदे एकसारख्या मोज मापाचे म्हणजे पंधरा वार लांब व दोन वार रुंद अशा मापाचे बनवावेत. ⁹त्यातून पाच पडदे एकत्र जोडून एक सलग भाग करावा; मग दुसरे सहा पडदे जोडून दुसरा भाग करावा; मंडपाच्या पुढच्या बाजूला सहाव्या पडद्याचा अर्धा भाग मागे दुमडावा. ¹⁰पहिल्या भागाच्या कडेखाली पन्नास बिरडी करावीत व दुसऱ्या भागाच्या कडेलाही तसेच करावे; ¹¹नंतर पडदे जोडण्यासाठी पितळेच्या पन्नास गोल कड्या कराव्यात; त्यामुळे दोन भागांना जोडून तंबूसाठी सलग एकच भाग होईल. ¹²ह्या तंबूच्या शेवटच्या पडद्याचा अर्धाभाग पवित्र निवास मंडपाच्या मागच्या टोकाखाली लोंबत राहील. ¹³त्या तंबूच्या बाजूचे पडदे पवित्र निवास मंडपाच्या खालच्या कडेच्या खाली अठरा इंच लोंबत राहतील; त्यामुळे पवित्र निवास मंडपाला पूर्ण आच्छादान मिळेल. ¹⁴बाहेरचा तंबू झाकण्याकरिता दोन आच्छादने करावीत; एक मेंढ्याच्या लाल रंगविलेल्या कातड्याचे व दुसरे तहशाच्या-एका प्रकारच्या जनावराच्या कातड्याचे करावे.

¹⁵पवित्र निवास मंडपाला बाभळीच्या लाकडापासून केलेल्या फळ्यांचा आधार द्यावा. ¹⁶ह्या फळ्या पंधरा फूट उंच व सतावीस इंच रुंद असाव्यात. ¹⁷प्रत्येक फळीच्या दोन बाजूला दोन कुसे करावीत; दोन फळ्या उभ्या आडव्या तुकड्यांनी जोडव्यात. पवित्र निवासमंडपाच्या सर्व फळ्या एक सारख्याच असाव्यात. ¹⁸पवित्र निवास मंडपाच्या दक्षिण बाजूसाठी वीस फळ्या कराव्यात; ¹⁹फळ्यासाठी चांदीच्या चाळीस बैठका- खुर्च्या-कराव्यात. प्रत्येक फळीला आत खोल जाण्यासाठी प्रत्येक बाजूस एक बैठक या प्रमाणे दोन, चांदीच्या बैठका असाव्यात. ²⁰पवित्र निवास मंडपाच्या दुसऱ्या म्हणजे उत्तर बाजूसाठी वीस फळ्या कराव्यात; ²¹आणि त्यांच्यासाठी प्रत्येक फळीखाली दोन बैठका या प्रमाणे चांदीच्या चाळीस बैठका-खुर्च्या कराव्यात. ²²पवित्र निवास मंडपाच्या मागच्या बाजूसाठी म्हणजे पश्चिम बाजूसाठी आणखी सहा फळ्या कराव्यात; ²³आणि मागील बाजूला कोपऱ्यासाठी दोन फळ्या कराव्यात. ²⁴कोपऱ्याच्या फळ्या खालच्या बाजूस जोडव्यात; त्यांच्या वरील भागांची कडी त्यांना जोडून ठेवील दोन्ही कोपऱ्यांसाठी असेच करावे. ²⁵पवित्र निवास मंडपाच्या पश्चिम टोकास एकूण आठफळ्या असतील आणि त्या

प्रत्येक फळीच्या खाली दोन याप्रमाणे सोळा, चांदीच्या बैठका असतील. ²⁶त्यांच्या फळ्यांसाठी बाभळीच्या लाकडाचे अडसर करावेत; त्यांच्या पहिल्या बाजूस पाच अडसर व ²⁷दुसऱ्या बाजूस पाच अडसर असावेत; आणि त्यांच्या पाठीमागच्या म्हणजे पश्चिम बाजूस पाच अडसर असावेत. ²⁸मध्यभागावरील अडसर लाकडाच्या फळ्यातून एका टोकापासून दुसऱ्या टोकापर्यंत जावा.

²⁹फळ्या आणि अडसर सोन्याने मढवावेत आणि त्यांना जोडणाऱ्या कड्याही सोन्याच्या कराव्यात. ³⁰मी तुला पर्वतावर दाखविल्याप्रमाणे पवित्र निवास मंडप बांधावा.

पवित्र निवास मंडपाची आतील बाजू

³¹तलम सणाच्या कापडाचा व निळ्या जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताचा मिळून पवित्र निवास मंडपाच्या आतील विशेष पडदा-अंतरपट बनवावा आणि त्यावर करूब दूतांची चित्रे कारागिराकडून काढून घ्यावीत. ³²बाभळीच्या लाकडाचे चार खांबे बनवून ते सोन्याने मढवावेत, त्यावर सोन्याच्या आकड्या लावाव्यात आणि चांदीच्या चार खुर्च्या त्या खांबाखाली ठेवाव्यात; मग तो पडदा खांबांच्या आकड्यावर लटकत ठेवावा. ³³सोन्याच्या आकड्याखाली हा पडदा ठेवावा मग त्याच्यामागे आज्ञापटाचा कोश-ठेवावा; हा अंतरपट पवित्र स्थान व परमपवित्र स्थान यांना अलग करील; ³⁴परमपवित्र स्थानातील आज्ञापटाच्या कोशावर दयासन ठेवावे.

³⁵अंतरपटाच्या दुसऱ्या बाजूला तू बनविलेला विशेष मेज ठेवावा; तो पवित्र निवास मंडपाच्या उत्तर बाजूस असावा व दक्षिण बाजूला मेजासमोर दीपवृक्ष ठेवावा.

पवित्र निवास मंडपाचे दार

³⁶पवित्र निवास मंडपाच्या दारासाठी निळ्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताचा व कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाचा पडदा करावा व त्यावर भरतकाम करावे. ³⁷हा पडदा लावण्यासाठी बाभळीच्या लाकडाचे पाच खांबे करावेत व ते सोन्याने मढवावेत; त्यांच्या साठी पितळेच्या पाच बैठका बनवाव्यात; हा पडदा अडकविण्यासाठी सोन्याच्या आकड्या कराव्यात."

होमार्पणाकरता वेदी

27 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "होमार्पणाकरता बाभळीच्या लाकडाची साडेसात फूट लांब, साडेसात फूट रुंद व साडे चार फूट उंच* अशी चौरस वेदी तयार कर. ²वेदीच्या चार कोपऱ्यांना प्रत्येकी एक अशी चार शिंगे बनवावी; प्रत्येक शिंग त्याच्या कोपऱ्यास

जोडावे म्हणजे ते सर्व सलग व अखंड दिसेल; मग वेदी पितळेने मढवावी.

³वेदीवरील राख काढण्यासाठी लागणारी भांडी, फावडी, कटोरे, काटे व अग्नीपात्रे ही सर्व उपकरणे पितळेची बनवावी ⁴तिच्यासाठी पितळेच्या जाळीची एक चाळण बनवावी. ⁵ही चाळण वेदीच्या कंगोऱ्याखाली, वेदीच्या तळापासून अर्ध्या उंची इतकी येईल अशा अंतरावर लावावी.

⁶वेदीसाठी बाभळीच्या लाकडाचे दांडे करावेत व ते पितळेने मढवावेत. ⁷ते वेदीच्या दोन्ही बाजूच्या कड्यांत घालावेत म्हणजे वेदी उचलून नेण्यासाठी त्यांचा उपयोग होईल. ⁸वेदीच्या बाजूंना फळ्या बसवाव्यात; पर्वतावर मी तुला दाखविल्याप्रमाणे ती तयार करावी.

पवित्र निवास मंडपाच्याभोवतीचे अंगण

⁹पवित्र निवास मंडपाला अंगण तयार कर; त्याच्या दक्षिणेला कातलेल्या तलम सणाच्या पडद्यांची पन्नास यार्ड* (वार) लांबीची कनात बनवावी. ¹⁰तिच्याकरिता वीस खांबे करावेत व त्यांच्यासाठी पितळेच्या वीस बैठका बनवाव्यात; खांबाच्या आकड्या व पडद्याचे गज चांदीचे करावेत. ¹¹वेदीच्या उत्तर बाजूसही दक्षिण बाजूसप्रमाणे पन्नास यार्ड(वार) लांबीची कनात, तिच्यासाठी वीस खांबे, पितळेच्या वीस बैठका आणि चांदीच्या आकड्या व गज हे सर्व असावे.

¹²अंगणाच्या पश्चिम बाजूस पडद्यांची पंचवीस यार्ड* (वार) लांबीची एक कनात असावी; तिला दहा खांबे व खांबांना दहा खुर्च्या असाव्यात. ¹³अंगणाची पूर्वेकडील म्हणजे प्रवेश द्वाराकडील बाजूही पंचवीस यार्ड(वार) असावी. ¹⁴अंगणाच्या फाटकाच्या एका बाजूला साडे सात यार्ड* (वार) लांबीची पडद्याची कनात असावी; ह्या बाजूस तीन खांबे व तीन खुर्च्या असाव्यात; ¹⁵फाटकाच्या दुसऱ्या बाजूलाही तेवढ्याच लांबीची पडद्याची कनात, व तिलाही तीन खांबे व तीन खुर्च्या हे सर्व असावे.

¹⁶अंगणाच्या फाटकासाठी निळ्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताचा व कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाचा दहा यार्ड (वार) लांबीचा पडदा असावा व त्यावर नक्षीचे विणकाम असावे; पडद्यासाठी चार खांबे व चार खुर्च्या असाव्यात. ¹⁷अंगणाभोवतीचे सर्व खांबे चांदीच्या बांधपट्ट्यांनी जोडलेले असावेत; त्यांच्या आकड्या चांदीच्या व खुर्च्या पितळेच्या असाव्यात. ¹⁸अंगण पन्नास गज लांब व पंचवीस गज रुंद असावे; अंगणाभोवतीची पडद्याची कनात अडीच गज उंच असावी व ती कातलेल्या तलम सणाच्या सुताची बनविलेली असावी; आणि तिच्या

पन्नास यार्ड शंभर हात लांबीची.

पंचवीस यार्ड पन्नास हात.

साडे सात यार्ड पंधरा हात.

साडे चार फूट उंच म्हणजे दोन पूर्णांक दोन दशांश मीटर लांब, तेवढीच रुंद व एक पूर्णांक तीन दशांश मीटर उंच.

खांबाच्या खुर्च्या पितळेच्या असाव्यात. ¹⁹पवित्र निवास मंडपातील सर्व उपकरणे, तंबूच्या मेखा आणि इतर वस्तू आणि अंगणाभोवतीच्या कनातीच्या मेखा पितळेच्या असाव्यात.

दिव्यासाठी तेल

²⁰इझ्राएल लोकांनी दीपवृक्ष सतत जळत ठेवण्यासाठी जैतुनाचे उत्तम तेल रोज संध्याकाळी आणावे अशी तू त्यांना आज्ञा कर; ²¹अहरोन व त्याची मुले यांनी दिवा जळत ठेवण्याची काळजी घ्यावी; अंतरपटातील पडद्यामागील आज्ञापटाच्या बाहेर असलेल्या दर्शन मंडपात त्यांनी जावे; आणि तो दीपवृक्ष संध्याकाळपासून सकाळपर्यंत परमेश्वरासमोर जळत ठेवण्याची खातरिने सोय करावी; हा इझ्राएल लोकांसाठी व त्यांच्या वंशासाठी पिढ्यान्पिढ्या कायमचा विधी आहे; तो त्यांनी पाळलाच पाहिजे."

याजकांसाठी वस्त्रे

28 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "याजक म्हणून माझी सेवा करण्यासाठी तुझा भाऊ अहरोन व त्याचे मुलगे नादाव, अबीहू, एलजार व इथामार यांना इझ्राएल लोकांतून वेगळे होऊन तुजकडे यावयास सांग.

²तुझा भाऊ अहरोन याच्यासाठी विशेष वस्त्रे तयार कर त्यामुळे त्याला मान व आदर मिळेल ³ही वस्त्रे बनविणारे कारागीर इझ्राएल लोकात आहेत; ही विशेष कला मीच त्यांना दिलेली आहे; ह्या वस्त्रामुळे अहरोन माझी याजकीय सेवा करण्यासाठी पवित्र होईल मग त्याने याजक या नात्याने माझी सेवा करावी.

⁴तुझा भाऊ अहरोन व त्याची मुले ह्यांनी याजक या नात्याने माझी सेवा करावी म्हणून कारागिरांनी त्यांच्यासाठी ही वस्त्रे बनवावीत: न्यायाचा ऊरपट, एफोद, झगा, चौकड्याचा अंगरखा, मंदिल किंवा फेटा व कमरबंद; ⁵त्या कारागिरांनी सोन्याची जर आणि निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाचे सूत व तलम सणाचे कापड वापरून ही वस्त्रे तयार करावीत.

एफोद व कमरबंद

⁶सोन्याची जर व निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाचे सूत तसेच कातलेल्या तलम सणाचे कापड घेऊन कुशल कारागिराकडून त्यांचे एफोद तयार करून घ्यावेत;

⁷एफोदाच्या दोन्ही खांद्यावर दोन खांदपट्ट्या असाव्यात, या खांदपट्ट्या एफोदाच्या दोन्ही कोपऱ्यांना जोडल्यात.

⁸एफोद बांधण्यासाठी कारागिरांनी फार काळजीपूर्वक एक पट्टी विणावी; ही एफोदप्रमाणेच म्हणजे सोन्याची जर,

व निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाचे सूत व कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाने विणावी.

⁹मग दोन गोमेद रत्ने घेऊन त्यांच्यावर इझ्राएलच्या मुलांची बारा नांवे कोरावीत. ¹⁰एकावर सहा नांवे व दुसऱ्यावर सहा अशी त्यांच्या जन्माच्या क्रमाप्रमाणे कोरावीत. ¹¹कोरीव काम करणारा कारागीर ज्याप्रमाणे कुशलतेने एखादी मुद्रा कोरतो त्याप्रमाणे दोन्ही रत्नावर इझ्राएलच्या मुलांची नांवे कोरावी आणि ती सोन्याच्या कोंदणात बसवावीत. ¹²ती दोन्ही रत्ने एफोदाच्या दोन्ही खांदपट्ट्यांवर लावावीत; परमेश्वरासमोर उभे राहताना अहरोन हा खास रत्ने जडलेला एफोद घालून जाईल आणि त्या रत्नावर कोरलेल्या नांवांमुळे देवाला इझ्राएल लोकांची आठवण होईल. ¹³एफोदावर ती रत्ने पक्की रहावीत म्हणून त्यांच्यासाठी शुद्ध सोन्याची कोंदणे बसवावीत; ¹⁴पीळ घातलेल्या दोरी सारख्या शुद्ध सोन्याच्या दोन साखळ्या कराव्यात व त्या कोंदणात बसवाव्यात.

न्यायाचा ऊरपट

¹⁵न्यायाचा ऊरपटही तयार करून घ्यावा; कुशल कारागिरांनी जसा एफोद तयार केला, तसाच तो करावा. तो सोन्याच्या जरीचा, आणि निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताचा व कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाचा करावा; ¹⁶तो चौरस दुमडलेला दुहेरी असावा; व त्याची लांबी व रुंदी एक एक वीत म्हणजे नऊ नऊ इंच असावी. ¹⁷त्यात सुंदर रत्ने खोचलेल्या चार रांगा असाव्यात; पहिल्या रांगेत लाल, पुष्कराज व माणिक; ¹⁸दुसऱ्या रांगेत पाचू, नीलमणी व हिरा;

¹⁹तिसऱ्या रांगेत तृणमणी, सूर्यकांत व पद्माराग; ²⁰आणि चौथ्या रांगेत लसणा, गोमेद व यास्पे; ही सर्व रत्ने सोन्याच्या कोंदणात खोचावीत. ²¹न्यायाच्या ऊरपटावर इझ्राएलच्या प्रत्येक मुलामागे एक या प्रमाणे बारा रत्ने, प्रत्येक मुलाचे नांव कोरलेली अशी असावीत.

²²न्यायाच्या ऊरपटावर लावण्यासाठी दोरीसारखा पीळ घातलेल्या शुद्ध सोन्याच्या साखळ्या कराव्यात. ²³न्यायाच्या ऊरपटावर सोन्याच्या दोन कड्या कराव्यात; त्या न्यायाच्या ऊरपटाच्या दोन्ही टोकास लावाव्यात; ²⁴ह्या दोन कड्यात पीळ घातलेल्या सोन्याच्या साखळ्या घालाव्यात. ²⁵पीळ घातलेल्या दोन्ही साखळ्यांची दुसरी टोके दोन्ही कोंदणात खोचून त्या एफोदाच्या दोन्ही खांदपट्ट्यांवर पुढल्या बाजूस लावाव्यात. ²⁶सोन्याच्या आणखी दोन गोल कड्या करून न्यायाच्या ऊरपटाच्या आतल्या दोन्ही कोपऱ्यांना एफोदाच्या बाजूला लावाव्यात. ²⁷सोन्याच्या आणखी दोन गोल कड्या करून त्या खांदपट्ट्यांखालील एफोदाच्या समोर त्याच्या जोडाजवळील पट्टीवर लावाव्यात. ²⁸न्यायाच्या ऊरपटाच्या कड्या एफोदाच्या कड्यांना निव्व्या फितींनी

बांधाव्यात; त्यामुळे ऊरपट एफोदाच्या पट्टीवर घट्ट धरून राहिल, घसरणार नाही.

²⁹अहरोन पवित्र स्थानात प्रवेश करील तेव्हा त्याच्या न्यायाच्या ऊरपटावर म्हणजे आपल्या हृदयावर त्याने इझ्राएलाच्या मुलांची नांवे कोरलेली असतील त्यामुळे परमेश्वराला इझ्राएलाच्या बारा पुत्रांची सतत आठवण राहिल. ³⁰न्यायाच्या ऊरपटात तू उरीम व थुम्मीम ठेव अहरोन परमेश्वरासमोर जाईल तेव्हा ते त्याच्या हृदयावर असतील, त्यामुळे इझ्राएल लोकांचा न्याय करण्याचा मार्ग तो नेहमी आपल्या हृदयावर घेऊन जाईल.

याजकासाठी इतर वक्रे

³¹एफोदाबरोबर घालावयाचा झगा संपूर्ण निळ्या रंगाचा करावा; ³²त्याच्या मध्यभागी डोके घालण्यासाठी एक भोक असावे आणि त्याच्या भोंवती कापडाचा गोट शिवावा म्हणजे झग्याचा तो भाग फाटणार नाही. ³³निळ्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताच्या कापडाची डाळिंबे काढून ती त्या झग्याच्या खालच्या घेराभोवती लावावीत आणि दोन डाळिंबाच्या मधील जागेत सोन्याची घुंगरे लावावीत; ³⁴त्यामुळे झग्याच्या घेराच्या खालच्या बाजूला एक डाळिंब व एक घुंगरु अशी क्रमावर ती असावीत. ³⁵याजक या नात्याने माझी सेवा करताना अहरोनाने हा झगा घालावा; जेव्हा जेव्हा तो पवित्रस्थानात परमेश्वरासमोर जाईल किंवा तेथून बाहेर पडेल तेव्हा तेव्हा त्या घुंगरांचा आवाज ऐकू येईल; त्यामुळे तो मरावयाचा नाही.

³⁶शुद्ध सोन्याची एक पट्टी बनवावी आणि मुद्रा कोरतात त्याप्रमाणे तिच्यावर 'परमेश्वरासाठी पवित्र' ही अक्षरे कोरावीत. ³⁷ही सोन्याची पट्टी अहरोनाच्या मंदिलाला (फेड्याला) समोरील बाजूस निळ्या फितीने बांधावी; ³⁸ती अहरोनाच्या कपाळावर सतत असावी ह्यासाठी की ज्या भेटी इझ्राएल लोक परमेश्वराला अर्पण करतील त्यात जर काही दोष असेल तर तो त्याने काढावा; त्यामुळे ती दाने परमेश्वराला मान्य ठरतील व अर्पिण्यास ती पात्र होतील.

³⁹कातलेल्या तलम सणाच्या पांढऱ्या कापडाचा एक अंगरखा विणावा एक मंदिल-फेटा-व एक वेलबुट्टीदार कमरबंद करावा. ⁴⁰अहरोनाच्या मुलांसाठीही अंगरखे, कमरबंद व फेटे करावेत; त्यामुळे त्या मुलांचा मान व आदर राखला जाईल. ⁴¹तुझा भाज अहरोन ह्याला व त्याच्या मुलांना ही वस्त्रे घाल, त्यांच्या डोक्यावर विशेष प्रकारचे तेल ओतून त्यांना आभिषेक करून त्यांना पवित्र कर म्हणजे मग याजक या नात्याने ते माझी सेवा करतील.

⁴²त्यांच्यासाठी सणाच्या कापडाचे चोळणे कर म्हणजे कमरेपासून मांडीपर्यंत त्यांचे अंग झाकलेले राहिल

⁴³आणि अहरोन व त्याचे मुलगे ज्या ज्या वेळी दर्शनमंडपात पवित्रस्थानापुढे याजक म्हणून सेवा करण्यास जातील त्या त्या वेळी त्यांनी हे चोळणे घातलेच

पाहिजेत; तसे न केल्यास, दोषी ठरून ते मरतील; अहरोनाला व त्याच्यानंतर त्याच्या वंशाला हा कायमचा नियम आहे."

याजक नेमण्याचा विधी

29 परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "अहरोन व त्याची मुले याजक या नात्याने विशेष प्रकारे माझी सेवा करावी यासाठी त्यांना पवित्र करण्यासाठी तू काय करावेस ते मी तुला सांगतो: अहरोन व त्याची मुले यांनी माझ्या सेवेसाठी याजक या नात्याने त्यांचे समर्पण करण्यासाठी याप्रमाणे विधी करावा: एक गोच्छा व दोन निर्दोष मेंढे घ्यावेत; ²मग मेंढ्यांच्या बेखमीर भाकरी, तेलत मळलेल्या बेखमीर पोळ्या व जैतुनाचे तेल लावलेल्या बेखमीर चपात्या कराव्यात; ³त्या सर्व एका टोपलीत घालून ती टोपली त्याच प्रमाणे तो गोच्छा व ते दोन मेंढे त्याचवेळी अहरोन व त्याची मुले यांच्याकडे द्यावीत;

⁴अहरोन व त्याचे पुत्र यांना दर्शन मंडपाच्या दारासमोर घेऊन यावे; त्यांना आंधोळ घालावी; ⁵याजकाच्या विशेष प्रकारच्या वस्त्रातून अहरोनाला त्याचा अंगरखा व एफोदाबरोबरचा झगा घालावा, त्याला एफोद व न्यायाचा ऊरपट बांधावा आणि वेलबुट्टीदार पट्टा त्याच्या कमरेला बांधावा; ⁶त्याच्या डोक्याला मंदिल किंवा फेटा बांधावा आणि फेट्यावर पवित्र मुकुट ठेवावा. ⁷नंतर अभिषेकाचे तेल घेऊन ते अहरोनाच्या डोक्यावर ओतावे व त्याला अभिषेक करावा; यावरून अहरोनाला याजकाच्या सेवेसाठी निवडले आहे असे दिसून येईल.

⁸मग त्याच्या मुलांना तेथे आणून त्यांना अंगरखे घालावेत; ⁹मग त्यांना कमरबंद बांधावेत व त्यांच्या डोक्यांना फेटे बांधावेत; अशा प्रकारे या विधीने त्यांना याजकपद मिळेल व ते कायम राहिल. ह्याप्रमाणे अहरोन व त्याची मुले यांच्यावर संस्कार करून तू त्यांना याजक बनवावेस.

¹⁰नंतर तो गोच्छा दर्शन मंडपासमोर आणावा आणि अहरोन व त्याची मुले यांनी आपले हात त्याच्या डोक्यावर ठेवावेत-¹¹मग तेथेच परमेश्वरासमोर दर्शन मंडपाच्या दारापाशी त्या गोच्छाचा वध करावा; परमेश्वर हे सर्व पाहील. ¹²मग गोच्छाचे थोडे रक्त घेऊन ते आपल्या बोट्यांनी तू वेदीच्या शिंगांना लावावेस व बाकीचे सगळे रक्त वेदीच्या पायथ्याशी ओतावे. ¹³मग त्याच्या आतड्यांवरील सर्व चरबी, काळजाभोवतीची चरबी आणि दोन्ही गुरदे व त्यांच्या भोवतीची चरबी अशी त्या गोच्छाच्या शरीरातील सर्व चरबी काढून घ्यावी व गुरदे व तिचा वेदीवर होम करावा. ¹⁴नंतर गोच्छाचे मांस, कातडे व बाकी राहिलेले शरीर छावणी बाहेर नेऊन आगीत जाळून टाकावे; हा याजकांच्या पाप निवारण्याचा यज्ञ होय.

¹⁵मग अहरोन व त्याच्या मुलांनी आपले हात एका मेंढ्याच्या डोक्यावर ठेवावेत; ¹⁶आणि त्या मेंढ्याचा वध

करावा; त्याच्या रक्तातून थोडेसे रक्त घेऊन वेदीच्या चारही बाजूस शिंपडावे. ¹⁷मेंढा कापल्यानंतर त्याचे तुकडे करावेत; मग त्याची आतडी व पाय धुऊन ते, त्याचे तुकडे व डोके ह्यांच्या बरोबर ठेवावेत; ¹⁸मग मेंढ्याच्या सर्व भागांचा वेदीवर होम करावा; हे परमेश्वराकरिता विशेष होमार्पण होय; हे परमेश्वराप्रीत्यर्थ सुवासिक हव्य होय; त्यामुळे परमेश्वराला संतोष होईल.

¹⁹नंतर अहरोन व त्याच्या मुलांनी दुसऱ्या मेंढ्याच्या डोक्यावर आपले हात ठेवावेत; ²⁰मग तो मेंढा वधावा व त्याच्या रक्तातून थोडे रक्त घेऊन ते अहरोनाच्या व त्याच्या मुलांच्या उजव्या कानांच्या पाळ्या व त्यांच्या उजव्या हातांच्या व उजव्या पायांच्या आंगठ्यांना लावावे आणि बाकीचे रक्त वेदीवर चार बाजूस शिंपडावे. ²¹नंतर वेदीवरील थोडे रक्त घेऊन ते अभिषेकाच्या तेलात मिसळवे; व त्यातले काही घेऊन अहरोनावर व त्याच्या वस्त्रावर तसेच त्याच्या मुलांवर व त्यांच्या वस्त्रावरही शिंपडावे; त्यामुळे तो व त्याची वस्त्रे आणि त्याच्या बरोबर त्याची मुले व त्यांची वस्त्रे शुद्ध होतील, यावरून अहरोन व त्याची मुले माझे याजक आहेत व ते विशेष वस्त्रे घालून माझी सेवा करतात हे दिसेल.

²²तो मेंढा अहरोनाच्या समर्पण विधीसाठी असल्यामुळे त्याची चरबी, आणि त्याच्या शोपटावरील व आतड्यावरील चरबी ही घ्यावीत; ²³त्याचप्रमाणे परमेश्वरासमोर ठेवलेल्या बेखमीर भाकरीच्या टोपलीतून एक भाकर, तेलात मळलेल्या सपिठाची एक पोळी व एक चपाती घ्यावी ²⁴आणि ते सर्व अहरोन व त्याच्या मुलांच्या हातावर ठेवावे व ते अर्पण म्हणून परमेश्वरासमोर वर धरण्यास त्यांना सांगावे.

²⁵मग त्या सर्व वस्तू अहरोन व त्याच्या मुलांच्या हातातून घेऊन मेंढ्यासह परमेश्वरासमोर व वेदीवर त्यांचा होम करावा; ते परमेश्वराला अर्पिलेले सुवासिक हव्य होय.

²⁶मग त्या मेंढ्याचे ऊर घेऊन परमेश्वरासमोर विशेष अर्पण म्हणून वर धरावे; मग ते तुड्याकरिता तुड्याजवळ ठेव. ²⁷नंतर अहरोन व त्याची मुले ह्यांच्या समर्पण विधीसाठी मारलेल्या मेंढ्याचे अर्पिलेले ऊर व मांडी ही अहरोन व त्याच्या मुलांना द्यावी; हे अर्पण त्यांच्यासाठी पवित्र होईल. ²⁸इझ्राएल लोकांनी अहरोन व त्याचे मुलगे यांना अर्पणाचा हा हिस्सा नेहमी द्यावा; ते जेव्हा परमेश्वराला अर्पणे आणतील तेव्हा अर्पणाचा हा भाग याजकाच्या हक्काचा म्हणून राहील; आणि इझ्राएल लोक जेव्हा अर्पणाचा हा भाग याजकाला देतील तेव्हा ते परमेश्वराला दिलेल्या समर्पणासारखे होईल.

²⁹अहरोनाची पवित्र वस्त्रे त्याच्यानंतर सांभाळून ठेवावीत; ती त्याच्या पुत्रपौत्रांसाठी असावीत, जेव्हा त्यांची याजक म्हणून निवड होईल तेव्हा त्यांनी ती घालावीत. ³⁰अहरोनाच्या जागी त्याचा जो मुलगा याजक होईल त्याने

पवित्रस्थानात सेवा करण्यासाठी दर्शनमंडपात जातांना ती वस्त्रे सात दिवस घालावीत. ³¹महान याजक म्हणून अहरोनाच्या समर्पण विधीसाठी वध केलेल्या मेंढ्याचे मांस घेऊन ते पवित्र जागी शिजवावे; ³²अहरोन व त्याच्या मुलांनी त्या मेंढ्याचे मांस आणि टोपलीतील भाकर दर्शनमंडपाच्या दारापाशी खावी; ³³ही अर्पणे त्यांची पवित्र याजकासाठी निवड होण्याच्या वेळी, त्यांचे पाप नाहीसे व्हावे म्हणून वाहिलेली होती, म्हणून ती अर्पणे त्यांनीच खावीत.

³⁴समर्पित केलेल्या मांसातले किंवा भाकरीतले जर काही सकाळपर्यंत उरले तर ते जाळून टाकावे, ते खाऊ नये कारण ते पवित्र आहे; ते फक्त पवित्र ठिकाणी व विशेष वेळी खाण्यासारखे आहे.

³⁵अहरोन व त्याच्या मुलांनी समर्पण विधीच्या सात दिवसात मी तुला आज्ञा केलेल्या ह्या सर्व गोष्टी कराव्यात. ³⁶त्या सात दिवसात दर दिवशी एक गोऱ्हा मारून अर्पण करावा. अहरोन व त्याच्या मुलांनी केलेल्या पापांच्या प्रायश्चितासाठी-भरपाईसाठी हा होम होय, वेदी शुद्ध करण्यासाठी ह्या अर्पणाचा उपयोग करावा आणि ती पवित्र करण्यासाठी तिच्यावर जैतुनाचे तेल ओतावे ³⁷सातही दिवस वेदी शुद्ध व पवित्र करावी; ती ह्या दिवसात जास्तीत जास्त पवित्र होईल, इतकी पवित्र की तिला कशाचाही स्पर्श झाला तर तेही पवित्र होईल.

³⁸दररोज वेदीवर एक एक वर्षाची दोन कोकरे ठार मारावीत व त्यांचा होम करावा.

³⁹एका कोकराचा सकाळी व दुसऱ्या कोकराचा संध्याकाळी होम करावा. ⁴⁰पहिल्या कोकराच्या अर्पणासोबत आठमापे सपीठपाव हीन-(द्रव पदार्थ मोजण्याचे माप)-द्राक्षारसात मळून अर्पण करावे. ⁴¹आणि संध्याकाळी दुसऱ्या कोकराबरोबरही सकाळच्या अर्पणाप्रमाणे आठमापे सपीठअर्पण करावे व पाव हीन द्राक्षारसाचे पेयार्पण करावे; ह्या हव्याच्या मधुर सुवासाने परमेश्वराला संतोष होईल.

⁴²ह्या सर्व गोष्टीचे अर्पण दर्शनमंडपाच्या दारापाशी दररोज परमेश्वरासमोर करित राहावे; ह्या अर्पणानंतर मी परमेश्वर त्या ठिकाणी भेट देईन व तुमच्याशी बोलेंन. ⁴³त्याठिकाणी मी इझ्राएल लोकांना भेटेन आणि माझ्या महानतेने मंडप पवित्र होईल.

⁴⁴ह्याप्रमाणे मी दर्शनमंडप व वेदी पवित्र करीन आणि अहरोन व त्याच्या मुलांना याजक या नात्याने माझी सेवा करावी म्हणून मी त्यांनाही पवित्र करीन. ⁴⁵मी इझ्राएल लोकांमध्ये राहीन आणि त्यांचा देव होईन. ⁴⁶आणि लोकांना समजेल की मी त्यांचा देव परमेश्वर आहे; मला त्यांच्याबरोबर राहाता यावे म्हणून मीच त्यांना मिसर देशातून सोडवून आणले आहे हे त्यांना कळेल; मीच परमेश्वर त्यांचा देव आहे."

धूप जाळण्यासाठी वेदी

30 देव मोशेला म्हणाला, “धूप जाळण्यासाठी बाभळीच्या लाकडाची एक वेदी करावी. ²ती चौरस असावी; ती आठरा इंच* लांब व आठरा इंच रुंद असावी, आणि ती छतीस इंच* उंच असावी; तिच्या चारही कोपऱ्यांना शिंगे असावीत; ती वेदीच्या एकाच अखंड लाकडाची करावी. ³वेदीचा वरचा भाग व तिच्या चारही बाजू शुद्ध सोन्याने मढवाव्यात आणि वेदीभोवती सोन्याचा कंगोरा करावा. ⁴त्या कंगोर्याखाली वेदीच्या एकमेकींच्या विरुद्ध बाजूंना सोन्याच्या दोन दोन गोल कड्या असाव्यात; त्यांच्यात दांडे घालून वेदी उचलून नेण्याकरता त्यांच्या उपयोग होईल. ⁵हे दांडे बाभळीच्या लाकडाचे करून ते सोन्याने मढवावेत. ⁶वेदी अंतरपटासमोर ठेवावी; आज्ञापटाचा कोश अंतरपटाच्या मागे असेल; आज्ञापटाच्या कोशावर असणाऱ्या दयासनासमोर वेदी असेल; ह्याच ठिकाणी मी तुला भेटव जाईन.

⁷“अहरोन दिव्याची तेलवात करण्यासाठी येईल त्या प्रत्येक सकाळी दररोज त्याने वेदीवर सुगंधी धूप जाळवा; ⁸पुन्हा संध्याकाळी अहरोन दिवे लावण्यासाठी येईल तेव्हा त्याने वेदीवर सुगंधी धूप जाळवा; याप्रमाणे दररोज परमेश्वरापुढे सुगंधी धूप सतत पिढ्यानपिढ्या जाळवा. ⁹तिच्यावर दुसऱ्या कोणत्याही प्रकारचा धूप जाळू नये किंवा हव्य अर्पण करू नये; तसेच अन्नार्पण किंवा पेयार्पण अर्पण करू नये.

¹⁰“अहरोनाने वर्षातून एकदा वेदीच्या शिंगावर प्रायश्चित्त करावे; लोकांच्या पापांची भरपाई करण्यासाठी अहरोनाने पापापणातील रक्त घेऊन ते वेदीवर अर्पण करावे. ह्या दिवसाला ‘प्रायश्चित्त दिवस’ म्हणावे. हे परमेश्वरसाठी परम पवित्र आहे.”

मंदिरावरील खंडणी

¹¹परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ¹²“एकूण इझ्राएल लोक किती आहेत याची तुला माहिती असावी म्हणून तू त्यांची शिरगणती करावीस; अशा प्रत्येक शिरगणतीच्या वेळी प्रत्येक इझ्राएलाने स्वतःच्या जिवाबद्दल परमेश्वराला खंड टावा; जो कोणी असा खंड देईल त्याच्यावर भयंकर संकट येणार नाही. ¹³शिरगणती झालेल्या प्रत्येक इझ्राएल व्यक्तितेला पवित्र निवास मंडपातील अधिकृत मापाने अर्धा शेकेल खंडणी द्यावी. (एका शेकेलचे वजन वीस ‘गेरा’ असते) हा अर्धा शेकेल म्हणजे परमेश्वराला दिलेले अर्पण होय. ¹⁴वीस वर्षे व त्याहून जास्त वयाच्या शिरगणती झालेल्या प्रत्येक इझ्राएली माणसाने परमेश्वराला हे अर्पण करावे. ¹⁵श्रीमंत माणसाने अर्धा शेकेलापेक्षा जास्त देऊ नये व

आठरा इंच म्हणजे एक क्युबिट.

छतीस इंच म्हणजे दोन क्युबिट.

गरीबाने अर्धा शेकेलापेक्षा कमी देऊ नये; सर्व जणांनी परमेश्वराला सारखेच अर्पण करावे; हे तुम्हाला आपल्या जिवाबद्दल प्रायश्चित्ताची खंडणी असे होईल. ¹⁶हा पैसा इझ्राएल लोकांकडून गोळा करावा आणि त्याचा दर्शनमंडपातील सेवेसाठी उपयोग करावा; हा पैसा म्हणजे परमेश्वराला आपल्या लोकांची आठवण राहण्याचा एक मार्ग होईल; लोक आपल्या जिवाबद्दल खंडणी देत राहतील.”

गंगाळ

¹⁷परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ¹⁸“पितळेचे एक गंगाळ बनवून ते पितळेच्या बैठकीवर ठेवावे, त्यातील पाण्याचा हात पाय धुण्यासाठी उपयोग करावा; ते दर्शनमंडप व वेदी यांच्यामध्ये ठेवावे व ते पाण्याने भरावे. ¹⁹या गंगाळातील पाण्याने अहरोन व त्याच्या मुलांनी आपले हात पाय धुवावेत; ²⁰दर्शनमंडपात व वेदीजवळ जाताना प्रत्येक वेळी त्यांनी आपले हात पाय धुवावेत; असे केल्यास ते मरणार नाहीत. ²¹त्यांनी आपले हात पाय धुतलेच पाहिजेत नाहीतर ते मरतील; हा अहरोन व त्याच्या लोकांसाठी कायमचा नियम होय; अहरोनाच्या मागे त्याच्या पुत्रपौत्रांसाठी पिढ्यानपिढ्या हा नियम लागू राहिल.”

अभिषेकाचे तेल

²²मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²³“उत्तमात उत्तम मसाले घे; अधिकृत मापाप्रमाणे बारा पौंड म्हणजे पाचशे शेकेल प्रवाही गंधरस; त्याच्या निम्मे म्हणजे सहा पौंड म्हणजेच अडीचशे शेकेल सुगंधी दालचिनी, बारा पौंड म्हणजे पाचशे शेकेल सुगंधी बच, ²⁴आणि बारा पौंड म्हणजे पाचशे शेकेल तज आणि एक हीनभर जैतुनाचे तेल घे

²⁵“व या सर्वांच्या मिश्रणाने अभिषेकासाठी पवित्र, सुगंधी तेल तयार कर; ²⁶हे पवित्र तेल दर्शन मंडपावर व आज्ञापटाच्या कोशावर ओतून त्यांना पवित्र कर; या गोष्टींना विशेष महत्त्व आहे हे यावरून दिसून येईल. ²⁷तसेच मेज व त्यावरील सर्व समान, दीपवृक्ष व त्याची उपकरणे, धूपवेदी, ²⁸तसेच होमवेदी व तिचे सर्वसामान आणि गंगाळ व त्याची बैठक ह्यासर्वांवर तेल ओतावे. ²⁹त्यांना पवित्र करावे म्हणजे ती परमेश्वराला परमपवित्र होतील; ज्याचा त्यांना स्पर्श होईल ते पवित्र होईल.

³⁰“अहरोन व त्याच्या मुलांना तेलचा अभिषेक कर म्हणजे ते पवित्र होतील, मग याजक या नात्याने ते माझी सेवा करतील; ³¹इझ्राएल लोकांना तू सांग की अभिषेकाचे तेल पवित्र आहे, पिढ्यानपिढ्या ते केवळ माझ्यासाठीच वापरावे. ³²ह्या तेलचा, ते साधे सुवासिक तेल असल्यासारखा कोणीही वापर करू नये; हे पवित्र तेल ज्याप्रकारे तयार केले तसे तेल कोणीही तयार करू नये; हे तेल पवित्र आहे आणि तुम्हालाही ते अगदी पवित्रच वाटले पाहिजे. ³³ह्या पवित्र तेलसारखे सुवासिक तेल जर

कोणी तयार करील किंवा ते कोणा परकीयाला देईल तर त्याला आपल्या लोकांतून बाहेर काढून टाकावे.”

धूप

³⁴नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “तू हे सुवासिक मसाले म्हणजे उत्तम गंधरस, जजमंसी, गांधा बिरूजा व शुद्ध धूप आणावेस. ह्या सर्व वस्तू समभाग घ्याव्यात; ³⁵आणि गांध्याच्या कसबाप्रमाणे मिसळून त्यांचे सुवासिक धूप द्रव्य तयार करावे; तसेच त्यात मीठमिसळावे म्हणजे ते मिश्रण केलेले धूप द्रव्य शुद्ध व पवित्र होईल. ³⁶त्यातले काही कुटून त्याचे चूर्ण करावे, व ते दर्शन मंडपात पवित्र करारापुढे ठेवावे; ह्याच कोशापुढे मी तुला दर्शन देत जाईन; हे चूर्ण तुम्ही परमपवित्र लेखावे. ³⁷या धूपद्रव्याचा फक्त परमेश्वरासाठीच उपयोग करावा; त्याच्या सारखे दुसरे धूप द्रव्य तुम्ही करू नये. ³⁸सुवासाचा आनंद घ्यावा म्हणून कोणी आपल्या स्वतःसाठी असे धूप द्रव्य तयार करील तर त्याला आपल्या लोकांतून बाहेर काढून टाकावे.”

बसालेल आणि अहलियाब

31नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²“यहुदा वंशातील उरी याचा मुलगा बसालेल याला मी निवडून घेतले आहे. (उरी हूर याचा मुलगा होता.) ³देवाच्या आत्म्याने त्याला भरले आहे; आणि सर्व प्रकारची कामे करण्यासाठी मी त्याला कसब, बुद्धी व ज्ञान ही दिली आहेत. ⁴बसालेल फार चांगला कसबी कारागीर आहे, तो सोने, चांदी व पितळ यांच्या कलाकुसरीच्या वस्तू तयार करील. ⁵तो हिच्यांना सुंदर पैलू पाडील व हिरे जडवून देईल; तो लकडावरील कोरीव कामही करील; आणि अशा सर्व प्रकारची कलाकुसरीची कामे करील. ⁶त्याच्या बरोबर काम करण्याकरता दान याच्या वंशातील अहिसामाख याचा मुलगा अहलियाब यालाही मी निवडले आहे; बाकीच्या कारागिरांना मी कौशल्य दिले आहे त्यामुळे ते सर्व मिळून मी तुला सांगितलेली सर्व कामे बरोबर करतील.

⁷दर्शनमंडप आज्ञापटाचा कोश, त्यावरील दयासन आणि तंबूचे सर्व सामान;

⁸मेज व त्यावरील सर्व समान, शुद्ध सोन्याचा दीपवृक्ष व त्याची उपकरणे;

⁹होमवेदी व तिची उपकरणे, गंगाळ व त्याची बैठक;

¹⁰अहरोन व त्याच्या मुलांनी याजक या नात्याने माझी सेवा करताना घालावयाची, विणिलेली तलम व पवित्र वस्त्रे;

¹¹अभिषेकाचे सुवासिक तेल आणि पवित्र स्थानी जाळावयाचा सुगंधी द्रव्याचा धूप.

ह्या सर्व वस्तू मी तुला सांगितल्याप्रमाणे हे कारागिर तयार करतील.”

शब्बाथ दिवस

¹²नंतर परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ¹³“इझ्राएल लोकांना हे सांग की विश्रांतीच्या पवित्र दिवसासंबंधी मी सांगितलेले नियम तुम्ही अवश्य पाळावेत, ते या करता की त्यावरून ते पिढ्यान्पिढ्या तुमच्या माझ्यामध्ये खूप म्हणून राहतील आणि त्यामुळे मी जो परमेश्वर त्या मी तुम्हाला माझे पवित्र लोक केले आहे हे तुम्हाला कळेल;

¹⁴म्हणून शब्बाथ दिवस तुम्ही पवित्रपणे पाळावा; शब्बाथ दिवसाला जर कोणी इतर दिवसासारखा लेखून तो भ्रष्ट करील तर त्याला अवश्य जिवे मारावे; जो कोणी शब्बाथ दिवशी काम करील, त्याला आपल्या लोकांतून बाहेर काढून टाकावे. ¹⁵काम करण्याकरता आठवड्याचे इतर सहा दिवस आहेत; परंतु सातवा दिवस विसावा घेण्यासाठी पवित्र दिवस आहे हा परमेश्वराला मान देण्याचा पवित्र दिवस आहे; जर कोणी शब्बाथ दिवशी काम करील तर त्याला अवश्य ठार मारावे.

¹⁶इझ्राएल लोकांनी शब्बाथ दिवसाची आठवण ठेवून तो पवित्रपणे पाळावा; त्यांनी तो निरंतर पाळावा कारण हा त्यांच्या माझ्यामध्ये पिढ्यान्पिढ्या चालणारा करार आहे. ¹⁷शब्बाथ दिवस इझ्राएल लोकामध्ये व माझ्यामध्ये कायमची खूप आहे. परमेश्वराने सहा दिवस काम करून आकाश व पृथ्वी निर्माण केल्यावर सातव्या दिवशी विसावा घेतला व त्याचा थकवा गेला.”

¹⁸या प्रमाणे परमेश्वराने सीनाय पर्वतावर मोशे बरोबर आपले बोलणे संपविले व मग त्याने आपल्या बोटांनी लिहिलेल्या दोन सपाट दगडी पाट्या (आज्ञापट) मोशेला दिल्या.

सोन्याचे वासरू

32इझ्राएल लोकांनी असे पाहिले की बराच वेळ होऊन गेला तरी मोशे पर्वतावरून खाली आला नाही; तेव्हा सर्व लोक अहरोनाभोवती जमले व त्याला म्हणाले, “पाहा, मोशेने आम्हाला मिसर देशातून बाहेर आणले परंतु मोशेचे काय झाले ते आम्हांस कळत नाही, म्हणून आमच्यापुढे चालतील असे देव आमच्यासाठी तयार कर; आम्ही त्यांच्या मागे जाऊ.”

²अहरोन लोकांना म्हणाला, “तुम्ही तुमच्या बायका मुले व मुली यांच्या कानातील सोन्याची कुंडले मजकडे आणा”

³मग सर्व लोकांनी त्यांच्या कडील सोन्याची कुंडले गोळा करून अहरोनाकडे आणली. ⁴अहरोनाने लोकांकडून ते सोने घेतले; आणि ते ओतून व कोरणीने कोरून त्यापासून वासराची मूर्ती केली.

मग लोक म्हणाले, "हे इब्राएला, पाहा; हा तुमचा देव! यानेच तुला मिसर देशातून बाहेर आणले."

⁵अहरोनाने हे सर्व पाहिले तेव्हा त्याने त्या वासरापुढे एक वेदी बांधली आणि जाहीर करून तो म्हणाला, "तुमच्या परमेश्वराच्या सन्मानाकरता उद्या मोठा उत्सव होणार आहे."

⁶लोक दुसऱ्या दिवशी पहाटेच उठले; त्यांनी जनावरांचा वध केला व होमार्पणे व शांत्यर्पणे वाहिली. मग ते खाण्यापिण्यास बसले; नंतर उठून ते खेळायला लागले.

⁷त्याच वेळी परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "तू पर्वत उतरून लवकर खाली जा, कारण ज्या तुझ्या लोकांना तू मिसर देशातून बाहेर आणले त्यांनी महाभयंकर पाप केले आहे.

⁸मी त्यांना करावयास सांगितलेल्या गोष्टीपासून किती लवकर ते दूर गेले आहेत! त्यांनी आपल्यासाठी सोने वितळवून वासराची मूर्ती केली आहे; ते त्याची पूजा करीत आहेत व त्याला अर्पणे वाहत आहेत; ते म्हणत आहेत, 'हे इब्राएला, ह्याच देवांनी तुला मिसर देशातून बाहेर आणले आहे.'"

⁹परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "ह्या लोकांना मी पाहिले आहे; ते फार ताडमानेचे लोक आहेत; ते नेहमी मजविरुद्ध उठतात. ¹⁰तर आता मला त्यांना माझ्या रागाच्या तडाख्याने नष्ट करू दे! नंतर मी तुझ्यापासून एक महान राष्ट्र निर्माण करीन."

¹¹परंतु काकुळतीने विनंती करून मोशे आपला देव परमेश्वर ह्याला म्हणाला, "परमेश्वरा, तुझ्या रागाने तुझ्या लोकांचा नाश न होवो; तू तुझ्या महान शक्तीने व सामर्थ्याने त्यांना मिसर देशातून बाहेर आणलेस. ¹²आणि आता तू त्यांचा नाश केलास तर मिसर देशाचे लोक म्हणतील, 'परमेश्वराने त्यांचे वाईट करण्यासाठी, डोंगरावर त्यांना ठार मारण्यासाठी व पृथ्वीवरून त्यांचा नायनाट करण्यासाठी त्यांना मिसर देशातून बाहेर नेले' म्हणून तू त्यांच्यावर रागावू नकोस; तुझा राग तू सोडून टाक; तुझ्याच लोकांचा तू नाश करू नयेस; ¹³तुझे सेवक अब्राहाम, इसहाक व याकोब, यांची आठवण कर; तू तुझ्या नांवाने शपथ वाहिली होतीस; तू म्हणाला होतास, 'मी तुमची संतती आकाशातील ताऱ्या इतकी करीन, मी वचन दिलेला देश त्यांना देईन व तो कायमचेच त्यांचे वतन होईल.'"

¹⁴तेव्हा परमेश्वराला लोकांबद्दल वाईट वाटले आणि आधी म्हळ्याप्रमाणे त्याने त्यांचा नाश केला नाही.

¹⁵मग मोशे पर्वतावरून खाली उतरला; कराराच्या दोन सपाट पाट्या त्याच्या जवळ होत्या; त्या पाट्यावर पुढे व मागे अशा दोन्ही बाजूंना आज्ञा लिहिलेल्या होत्या. ¹⁶देवाने स्वतःच त्या पाट्या तयार केल्या होत्या व त्याने स्वतःच त्यांच्यावर कोरून आज्ञा लिहिलेल्या होत्या. ¹⁷यहोशवाने लोकांचा गोंगाट ऐकला व तो मोशेला म्हणाला, "छावणीत लोकांच्या लढाईसारखा आवाज ऐकू येत आहे." ¹⁸मोशेने उत्तर दिले, "एखाद्या सैन्याच्या विजयाचा हा आवाज नाही

किंवा एखाद्या सैन्याच्या पराभवाचा हा आक्रोश नाही; मला जो आवाज ऐकू येत आहे तो नाचगाण्यांचा आहे."

¹⁹मोशे छावणीजवळ येऊन पोहोचल्यावर त्याने ते सोन्याचे वासरू व लोकांच्या नाच गाण्यांचा धिंगाणा पाहिला आणि तो भयंकर संतापला; त्याने आपल्या हातातल्या दगडी पाट्या खाली फेकून दिल्या; तेव्हा त्या डोंगराच्या पायथ्यावर पडून फुटल्या व त्यांचे तुकडे तुकडे झाले. ²⁰नंतर लोकांनी बनविलेले ते सोन्याचे वासरू मोशेने तोडून फोडून टाकले व ते अग्नीत वितळवले; त्याचा कुटून त्याने भुगाभुगा केला; मग तो त्याने पाण्यात टाकला व ते पाणी त्याने इब्राएल लोकांस प्यावयास लावले.

²¹मोशे अहरोनास म्हणाला, "ह्या लोकांनी तुझे असे काय केले होते की तू त्यांना असे भयंकर पाप करावयास लावलेस?"

²²अहरोन मोशेला म्हणाला, "स्वामी, असे माझ्यावर रागावू नका; हे लोक जे वाईट ते करावयास तत्पर असतात, हे आपणास माहीत आहे. ²³लोक मला म्हणाले, 'मोशेने आम्हाला मिसर देशातून काढून बाहेर आणले; परंतु आता त्यांचे काय झाले हे आम्हाला माहीत नाही; तेव्हा आमच्यापुढे चालतील असे देव तू आमच्यासाठी करून दे.'"

²⁴तेव्हा मी त्यांना सांगितले, 'जर तुम्हाकडे सोन्याची कुंडले असतील तर ती मला द्या.' तेव्हा लोकांनी मला त्यांच्याकडील सोने दिले; मी सोने भट्टीत टाकले आणि तिच्यातून हे वासरू बाहेर आले!"

²⁵मोशेने पाहिले की अहरोनाने लोकांवरचे नियंत्रण ढिले केले त्यामुळे ते बेभान होत गेले आणि त्यांच्या मूर्खपणाच्या आचरणाचा तमाशा त्यांच्या शत्रूंनी पाहिला. ²⁶तेव्हा मोशे छावणीच्या दाराजवळ उभा राहिला आणि म्हणाला, "ज्या कोणाला परमेश्वराच्या मागे यावयाचे असेल, त्याने मजकडे यावे," आणि लगेच लेवी वंशाचे सर्व लोक मोशेकडे पळत गेले.

²⁷मग मोशे त्यांना म्हणाला, "इब्राएलाचा देव परमेश्वर काय म्हणतो ते मी तुम्हांस सांगतो, 'प्रत्येक माणसाने आपली तलवार घ्यावी आणि छावणीच्या एका टोकापासून दुसऱ्या टोकापर्यंत अवश्य जावे आणि प्रत्येक माणसाने आपला भाऊ, मित्र व शेजारी यांना अवश्य जिवे मारावे.'"

²⁸लेवी वंशाच्या लोकांनी मोशेची आज्ञा पाळली आणि त्या दिवशी सुमारे तीन हजार इब्राएल लोक मेले. ²⁹मग मोशे म्हणाला, "आपली मुले व आपले भाऊ यांच्याविरुद्ध तुम्ही उठला आणि स्वतःला कृपापात्र केलेत"

³⁰दुसऱ्या दिवशी सकाळी मोशेने लोकांना सांगितले, "तुम्ही भयंकर पाप केले आहे! परंतु आता मी परमेश्वराकडे पर्वतावर जातो; काही तरी करून कदाचित् परमेश्वराकडून मला तुमच्या पापांची क्षमा मिळविता येईल." ³¹तेव्हा मोशे माघारी परमेश्वराकडे जाऊन म्हणाला, "परमेश्वरा, कृपा करून माझे ऐक; ह्या लोकांनी

आपणासाठी सोन्याचे देव केले हे फार वाईट पाप केले; ³²तरी आता तू त्यांच्या ह्या पापांची क्षमा कर! परंतु जर तू त्यांच्या पापांची क्षमा करणार नसशील तर मग तू लिहिलेल्या जीवनी पुस्तकातून माझे नांव काढून टाक. ³³परंतु परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "जे मजविरुद्ध पाप करतात केवळ त्या लोकांचीच नांवे मी माझ्या पुस्तकातून काढून टाकतो. ³⁴तेव्हा तू आता खाली जा आणि मी सांगतो तेथे लोकांना घेऊन जा; माझा दूत तुजपुढे चालेल व तुला मार्ग दाखवील जेव्हा पाप केलेल्या लोकांना शिक्षा करण्याची वेळ येईल तेव्हा त्यांना शिक्षा केली जाईल." ³⁵लोकांनीच आपल्यासाठी अहरोनाला सोन्याचे वासरु बनवावयास सांगितले म्हणून परमेश्वराने लोकांवर भयंकर रोगराई आणली.

"मी तुमच्या बरोबर येणार नाही"

33 मग परमेश्वराने मोशेला सांगितले, "तू आणि तुझ्या बरोबर मिसर देशातून तू आणलेले लोक, तुम्ही येथून पुढच्या प्रवासास निघा; आणि जो देश मी तुझ्या संततीला देईन अशी मी अब्राहाम, इसहाक व याकोब यांना शपथ वाहिली होती त्या देशाला तुम्ही जा. ²तुमच्यापुढे चालण्यास मी माझ्या दूताला पाठवीन आणि कनानी, अमोरी, हिती, परिज्जी, हिब्वी व यक्सी लोकांचा मी पराभव करीन व त्यांना तुमचा देश सोडावयास भाग पाडीन. ³तेव्हा तुम्ही दुधामधाच्या देशास जा; मी तुमच्याबरोबर येणार नाही कारण तुम्ही फार ताठमानेचे लोक आहात जर मी तुमच्या बरोबर आलो तर तुम्ही मला रागाला आणाल. कदाचित मी जर मी आलो तर रस्त्यातच तुम्हाला नष्ट करीन."

⁴ही वाईट बातमी ऐकल्यावर लोक फार दुःखी झाले आणि त्यानंतर कोणीही आपल्या अंगावर दागदागिने घातले नाहीत; ⁵कारण परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "तू इझ्राएल लोकांस असे सांग, 'तुम्ही फार ताठमानेचे लोक आहात; मी तुमच्या बरोबर थोडा वेळ जरी प्रवास केला तरी मी तुम्हाला नष्ट करीन; म्हणून तुम्ही तुमचे दागदागिने काढून ठेवा; मग तुमचे काय करावयाचे ते मी ठरवीन.'" ⁶म्हणून हारेब पर्वतापासून (सीनाय पर्वतापासून) पुढे इझ्राएल लोकांनी दागदागिने घालणे बंद केले.

दर्शन मंडप

⁷मोशे छावणी बाहेर बऱ्याच अंतरावर तंबू लावत असे. मोशेने त्याला 'दर्शन मंडप' असे नांव दिले होते; ज्या कोणाला परमेश्वराला काही विचारावयाचे असेल तो छावणीबाहेरील दर्शन मंडपाकडे जाई. ⁸ज्या ज्या वेळी मोशे छावणीतून दर्शन मंडपाकडे जाई त्या त्यावेळी सर्व लोक आपापल्या तंबूच्या दारात उभे राहात आणि मोशे दर्शन मंडपात जाईपर्यंत त्याला बघत. ⁹जेव्हा मोशे तंबूत जाई तेव्हा उंच ढग खाली उतरून येई आणि दर्शन मंडपाच्या

दारापाशी तो उभा राही; ह्याप्रमाणे परमेश्वर मोशेला बोलत असे. ¹⁰जेव्हा लोक दर्शन मंडपाच्या दारात ढग बघत तेव्हा ते आपापल्या तंबूच्या दारात उभे राहून देवाला नमन करीत.

¹¹ज्याप्रमाणे एखादा माणूस आपल्या मित्राशी बोलतो त्याप्रमाणे परमेश्वर मोशेबरोबर समोरासमोर बोलत असे. परमेश्वराशी बोलल्यानंतर मोशे नेहमी आपल्या छावणीत माधारी जाई तरी मोशेचा मदतनीस, नूनाचा मुलगा यहोशवा हा तरुण पुरुष मंडप सोडून बाहेर येत नसे.

मोशे परमेश्वराचे तेज पाहतो

¹²मोशे परमेश्वराला म्हणाला, "ह्या लोकांना घेऊन जाण्यास तू मला सांगितलेस, परंतु तू माझ्याबरोबर कोणाला पाठविणार ते तू सांगितले नाहीस; तू मला म्हणालास, 'मी तुला तुझ्या नांवाने ओळखतो आणि तुझ्याविषयी मी संतुष्ट आहे.' ¹³जर मी तुला खरोखर संतोष दिला असेल तर तू मला तुझे मार्ग शिकव. तुला जाणून घेण्याची माझी इच्छा आहे मग तुला सतत संतोष देणे मला जमेल. हे सर्व लोक तुझे आहेत याची तू आठवण ठेव."

¹⁴परमेश्वराने उत्तर दिले, "मी स्वतः तुझ्या बरोबर येईन व तुला विसवा देईन."

¹⁵मग मोशे परमेश्वराला म्हणाला, "जर तू आमच्याबरोबर येणार नाहीस तर मग आम्हाला या ठिकाणापासून पुढे पाठवू नकोस. ¹⁶तसेच तू माझ्या विषयी व लोकांविषयी संतुष्ट आहेस ते आम्हाला कसे कळेल? जर तू आमच्याबरोबर येशील तर मग मात्र आम्हाला खातरीने कळेल! जर तू आमच्याबरोबर येणार नाहीस तर मग मी व हे लोक त्यांच्यात आणि पृथ्वीवरील कोणत्याही लोकात काही फरक राहणार नाही."

¹⁷मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, "तू मागतेस त्याप्रमाणे मी करीन, कारण मी तुजवर संतुष्ट आहे आणि मी तुला तुझ्या नांवाने ओळखतो."

मोशे परमेश्वराचे तेज पाहतो

¹⁸नंतर मोशे म्हणाला, "आता कृपा करून मला तुझे तेज दाखव.

¹⁹मग परमेश्वराने मोशेला उत्तर दिले, "मी माझे सर्व चांगुलपण तुझ्यापुढे चालवीन; मी परमेश्वर आहे आणि हे माझे नांव मी जाहीर करीन म्हणजे तू ते ऐकशील कारण मी निवडलेल्या कोणावरही दया करीन व त्यांच्यावर प्रेम करीन. ²⁰परंतु तू माझा चेहरा पाहू शकणार नाहीस, कारण माझा चेहरा पाहिलेला कोणीही माणूस जगणार नाही.

²¹"माझ्याजवळ ह्या ठिकाणी एक खडक आहे; तू त्यावर उभा राहा. ²²माझे तेज त्या जगेजवळून पुढे जाईल तेव्हा मी तुला त्या खडकातील मोठ्या भेगेत ठेवीन; आणि मी निघून जाईपर्यंत माझ्या हाताने तुला झाकून; ²³नंतर मी

माझा हात काढून घेईन आणि तू माझी पाठपाहाशील;
परंतु तू माझा चेहरा पाहणार नाहीस.”

नवीन दगडी पाट्या

34 मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “पहिल्या तुटलेल्या दोन पाट्याप्रमाणे आणखी दोन दगडी पाट्या तयार कर म्हणजे पहिल्या दोन पाट्यांवर लिहिलेलीच अक्षरे मी त्या पाट्यांवर लिहीन.

²उद्या सकाळीच तयार हो व सीनाय पर्वतावर चढून ये आणि तेथे पर्वताच्या शिखरावर माझ्या समोर हजर राहा. ³तुझ्याबरोबर कोणालाही चढून वर येण्याची परवानगी नाही; पर्वतावरील कोणत्याच ठिकाणी कोणी माणूस देखील दिसू नये; तसेच तुझ्या जनावरांच्या खिल्लारांना व मेंढ्यांच्या कळ्यांना पर्वताच्या पायथ्याशी देखील चरू देऊ नयेस.”

⁴तेव्हा मोशेने पहिल्या पाट्यांसारख्याच आणखी दोन दगडी पाट्या तयार केल्या; दुसऱ्या दिवशी सकाळीच तो सीनाय पर्वतावर गेला; परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे सर्वकाही करून त्याने त्या दोन दगडी पाट्या आपल्याबरोबर नेल्या; ⁵मोशे पर्वतावर आल्यावर परमेश्वर एका ढगातून त्याच्याकडे खाली उतरला व तो मोशेपाशी उभा राहिला; तेव्हा मोशेने परमेश्वराचे नाव घेतले*.

⁶परमेश्वर मोशेपुढून गेला व म्हणाला, “मी याव्हे म्हणजे प्रभु आहे; मी दयाळू, कनवाळू, मंदक्रोध (लवकर राग न येणारा), महान प्रेमाने पुरेपूर भरलेला व विश्वास ठेवण्यास पात्र असा देव आहे. ⁷परमेश्वर हजारो लोकांवर दया करतो; तो लोकांच्या वाईट कर्मांची त्यांना क्षमा करतो; परंतु तो दोषी लोकांना शिक्षा करावयास विसरत नाही; परमेश्वर फक्त लोकांनाच शिक्षा करतो असे नाही परंतु त्यांची मुले, त्यांची नातवंडे व पतवंडे ह्यांना म्हणजे त्यांच्या तिसऱ्या चौथ्या पिढीपर्यंत, त्यांच्या पूर्वजांच्या अपराधाबद्दल शिक्षा भोगावयास लावतो.”

⁸मग मोशेने ताबडतोब भूमिपर्यंत वाकून परमेश्वराला नमन केले. मोशे म्हणाला, ⁹“परमेश्वरा तू जर मजवर खूप असशील तर कृपा करून आमच्याबरोबर चाल! हे लोक ताठमानेचे आहेत हे मला माहीत आहे; परंतु आम्ही केलेल्या पापाबद्दल तू आम्हाला क्षमा कर! आणि तुझे लोक म्हणून आमचा स्वीकार कर.”

¹⁰मग परमेश्वर म्हणाला, “मी तुझ्या सर्व लोकांबरोबर हा करार करीत आहे; आतापर्यंत पृथ्वीवरील कोणत्याही राष्ट्रासाठी या पूर्वी कधीही केलेले नाहीत ते चमत्कार मी करीन; तुझ्याबरोबर असलेले सर्व लोक पाहातील की मी जो परमेश्वर आहे तो महान सामर्थ्यवान आहे;

मी तुझ्यासाठी जे चमत्कार करीन ते पाहून सर्व लोकांना माझे सामर्थ्य कळेल. ¹¹मी आज तुला ज्या आज्ञा देतो त्या तू पाळ म्हणजे मग मी तुझ्या शत्रूंना तुझ्या पुढून घालवून देईन म्हणजे अमोरी, कनानी, हिती, परिजी, हिब्वी व यबसी ह्यांना तुझ्या देशातून घालवून देईन. ¹²सावध राहा! तू ज्या देशात जात आहेस त्यात राहणाऱ्या लोकांबरोबर कोणत्याही प्रकारे करारमदार करू नकोस; जर तसे करशील तर तुमच्यावर संकट येईल. ¹³परंतु त्यांच्या वेद्या नष्ट करा; ते उपासना करीत असलेले दगडधोंडे तोडून टाका; त्यांच्या मूर्ती फोडून टाका. ¹⁴दुसऱ्या कोणत्याही दैवतांची पूजा करू नका; मी ‘याव्हे’ (कानाह) आहे; हे माझे नांव आहे; मी ईश्यावान देव’ आहे.

¹⁵सावध राहा! या देशातील रहिवाशांबरोबर कोणत्याही प्रकारचे करारमदार करू नका; जर तुम्ही ते कराल तर ते लोक त्यांच्या दैवतांना नमन करताना कदाचित तुम्ही त्यांना साथ देऊन त्यांच्या दैवतांना नमन कराल; ते लोक त्यांच्या पूजेच्या वेळी तुम्हाला भाग घेण्यासाठी बोलावतील आणि तुम्ही त्यांच्या बलिदानातले काही खाल. ¹⁶त्या लोकातील मुलींची तुम्ही आपल्या मुलांसाठी बायका म्हणून कदाचित निवड कराल; त्या मुली तर खोट्या दैवतांची उपासना करत असतील तर, त्या कदाचित तुमच्या मुलांना देखील त्यांची उपासना करावयास लावतील.

¹⁷तुम्ही आपल्यासाठी ओतीव मूर्ती करू नका.

¹⁸बेखमीर भाकरीचा सण पाळ, मी पूर्वी दिलेल्या आज्ञेप्रमाणे नेमलेल्या वेळी अबीब महिन्यातील सात दिवस पर्यंत तुम्ही बेखमीर भाकर खावी कारण ह्याच महिन्यात मिसर देशातून तुम्ही बाहेर आलात.

¹⁹स्त्रीपासून जन्मलेला प्रथम पुत्र माझा आहे; तसेच तुमच्या गुराबोरापैकी गायीचे व मेंढराचे प्रथम जन्मलेले नर माझे आहेत. ²⁰गाढवीचे पहिले शिंगरू खंडणी दाखल एक कोकरू देऊन सोडवून घ्यावे पण त्याला तसे सोडवले नाही तर त्याची मान मोडावी. तुझ्या मुलांपैकी प्रत्येक पहिला जन्मलेला मुलगा मोबदला देऊन सोडवून घ्यावा. कोणी रिकाम्या हाताने माझ्यासमोर येऊ नये.

²¹सहा दिवस तू आपले कामकाज कर परंतु सातव्या दिवशी अवश्य विसावा घे; नांगरणीच्या व कापणीच्या हंगामातही सातव्या दिवशी तू अवश्य विसावा घे.

²²तू सप्तमाहाचा, म्हणजे गव्हाच्या कापणीच्या प्रथम पिकाचा सण पाळ. गव्हाच्या पिकाचे पहिले धान्य या सणासाठी वापर. आणि वर्ष परिवर्तनाच्या काळात सुगीचा सण पाळ;

²³तुमच्या सर्व पुरुषांनी वर्षातून तीनदा प्रभु परमेश्वर म्हणजे झ्याएलाचा देव याच्यासमोर हजर राहावे.

²⁴तुझ्या देशात जाशील तेव्हा तुझ्या शत्रूंना मी तुझ्या देशातून घालवून देईन; मी तुझ्या देशाच्या सीमा वाढवीन; आणि वर्षातून तीनदा तू आपला देव परमेश्वरसमोर

मोशेने ... घेतले शब्दशः “तो परमेश्वराच्या नावाने भेटला” ह्याचा अर्थ कदाचित त्याने परमेश्वराची उपासना केली असा असावा.

हजर राहावयास जाशील त्यावेळी तुझ्यापासून तुझा देश घेण्याचा कोणीही प्रयत्न करणार नाही.

²⁵“माझ्या यज्ञबलीचे रक्त खमीराच्या भाकरीबरोबर अर्पू नये;” आणि वल्हाडण सणाच्या यज्ञपशूच्या मांसापैकी काहीही दुसऱ्या दिवशी सकाळपर्यंत राहू देऊ नये.

²⁶“हंगामाच्या वेळी तुझ्या जमिनीच्या उत्पन्नातील प्रथम पीक, तुझा जो देव परमेश्वर, याच्या मंदिरात आण; “करडू त्याच्या आईच्या दुधात कधीच शिजवू नये.”

²⁷“मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, “मी तुला सांगितलेल्या सर्व गोष्टी लिहून ठेव कारण त्या, मी तुझ्याशी व इझ्राएल लोकांशी केलेल्या कराराच्या त्या गोष्टी आहेत.”

²⁸मोशे तेथे परमेश्वराजवळ चाळीस दिवस व चाळीस रात्री राहिला; त्या दिवसात त्याने अन्न किंवा पाणी घेतले नाही; आणि मोशेने त्या पवित्रकराराची वचने-दहा आज्ञा-त्या दोन दगडी पाट्यांवर लिहिली.

मोशेचा सतेज चेहरा

²⁹मग मोशे, पवित्रकरार लिहिलेल्या त्या दोन दगडी पाट्या घेऊन सीनाय पर्वतावरून खाली उतरला; परमेश्वराशी बोलल्यामुळे त्याचा चेहरा तेजाने तळपत होता, परंतु ते त्याला ठाऊक नव्हते. ³⁰अहरोन व सर्व इझ्राएल लोक यांनी मोशेच्या चेहऱ्यावरील तेजस्वी किरणे पाहिली तेव्हा ते त्याच्या जवळ जाण्यास घाबरले; ³¹परंतु मोशेने त्यांना बोलावले तेव्हा अहरोन व इझ्राएल लोकांचे वडीलजन त्याच्याकडे गेले तेव्हा तो त्यांच्याशी बोलला. ³²त्यानंतर सर्व इझ्राएल लोक मोशेकडे आले आणि त्याने त्यांना परमेश्वराने त्याला सीनाय पर्वतावर दिलेल्या आज्ञा दिल्या.

³³लोकांशी आपले बोलणे संपविल्यावर मोशेने आपला चेहरा आच्छादनाने झाकला. ³⁴जेव्हा कधीही मोशे परमेश्वराबरोबर बोलवयास त्याच्या समोर जाई, तेव्हा तो आपल्या चेहऱ्यावरील आच्छादन काढित असे; मग तो इझ्राएल लोकांकडे येऊन परमेश्वराने दिलेल्या आज्ञा त्यांना सांगत असे. ³⁵मोशेचा तेजाने तळपणारा चेहरा इझ्राएल लोक पाहत तेव्हा तो पुन्हा आपला चेहरा झाकून घेई; आणि तो बोलावयास पुन्हा परमेश्वराकडे जाईपर्यंत आपला चेहरा झाकून ठेवी.

शब्बाथ दिवसाविषयी नियम

35 मग मोशेने सगळ्या इझ्राएल लोकांना एकत्र केले; तो त्यांना म्हणाला, “ज्या आज्ञा तुम्ही पाळल्या म्हणून परमेश्वराने तुम्हाला दिल्या आहेत त्या मी तुम्हाला सांगतो;

²“कामकाजासाठी सहा दिवस आहेत परंतु सातवा दिवस विसाव्यासाठी पवित्र दिवस आहे, तो पाळून विसावा घेतल्यामुळे तुम्ही परमेश्वराचा सन्मान कराल. सातव्या

दिवशी-शब्बाथ दिवशी काम करणाऱ्या कोणत्याही माणसास अवश्य जिवे मारावे. ³शब्बाथ दिवशी तुम्ही राहात असलेल्या जागेत कोठेही तुम्ही विस्तव देखील पेटवू नये.”

पवित्र मंडपात आणावयाची अर्पणे

⁴मोशे सर्व इझ्राएल लोकांस म्हणाला, “परमेश्वराने दिलेल्या आज्ञा अशा. ⁵परमेश्वरासाठी पवित्र अर्पणे गोळा करा; काय द्यावे ह्याविषयी तुम्ही प्रत्येकाने आपल्या मनात ठरवावे आणि मग मनापासून ठरविलेले ते अर्पण परमेश्वराकडे आणावे; सोने, चांदी, पितळ; ⁶निळे, जांभळे व किरमिजी रंगाचे सूत, व तलम सणाचे कापड, बकऱ्याचे केस; ⁷लाल रंगविलेली मेंढ्याची कातडी व तहशाची कातडी, बाभळीचे लाकूड; ⁸दिव्यासाठी तेल, अभिषेकाच्या तेलसाठी आणि सुगंधी धुपासाठी मसाले; ⁹तसेच एफोद व न्यायाचा ऊरपट ह्यात खोचण्यासाठी गोमेद मणी आणि इतर रत्ने आणावी.

¹⁰जे तुम्ही कारागीर आहात त्या तुम्ही परमेश्वराने आज्ञा केलेल्या सर्व वस्तू तयार कराव्यात म्हणजे, ¹¹पवित्र निवास मंडप, त्याचा बाहेरील तंबू व त्यावरील आच्छादान, त्याचे आकडे, फळ्या, अडसर, खांब, व खुर्च्या; ¹²पवित्र कोश, त्याचे दांडे, दयासन व अंतरपाट, ¹³मेज व त्याचे दांडे, त्यावरील सर्व पात्रे व समक्षतेची पवित्र भाकर; ¹⁴प्रकाशाकरिता दीपवृक्ष, त्याची उपकरणे व दिवे, आणि दिव्यासाठी तेल; ¹⁵धूपवेदी व तिचे दांडे, अभिषेकासाठी तेल, सुगंधी धूप, पवित्र निवास मंडपाच्या दारासाठी पडदा; ¹⁶होमवेदी व तिची पितळेची जाळी, दांडे व तिचे इतर साहित्य, पितळेचे गंगाळ व त्याची बैठक; ¹⁷अंगणाभोवतीच्या कनातीचे पडदे, त्यांचे खांब व त्यांच्या खुर्च्या, आणि अंगणाचे दार झाकण्यासाठी पडदा; ¹⁸निवासमंडप व अंगण ह्यांच्यासाठी आधार देणाऱ्या मेखा व तणावासाठी लागणाऱ्या दोऱ्या; ¹⁹पवित्र स्थानात सेवाकरण्यासाठी कुशलतेने विणलेली वस्त्रे आणि याजक ह्या नात्याने सेवाकरण्यासाठी अहरोन याजकाची व त्याच्या मुलांची पवित्र वस्त्रे.”

लोकांनी आणलेली महान अर्पणे

²⁰मग सर्व इझ्राएल लोक मोशेपुढून निघून गेले. ²¹नंतर ज्या लोकांना मनापासून इच्छा झाली त्या सर्वांनी दर्शनमंडपाच्या कामासाठी, त्यातील सगळ्या सेवेसाठी आणि पवित्र वस्त्रासाठी परमेश्वराला अर्पणे आणली. ²²ज्यांना मनापासून देण्याची इच्छा झाली त्या सगळ्या स्त्री पुरुषांनी नथा, कुंडले, अंगठ्या, बांगड्या असे सर्व प्रकारचे सोन्याचे दागिने आणले; ही सोन्याची पवित्र अर्पणे परमेश्वरासाठी आणली.

²³ज्यांच्याकडे निळ्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाचे सूत व तलम सणाचे कापड, बकऱ्याचे केस, लाल

रंगविलेली मेंढ्याची कातडी व तहशाची कातडी होती त्यांनी ते ते आणले. ²⁴चांदी व पितळ अर्पण करणाऱ्या प्रत्येकाने ती अर्पणे परमेश्वरासाठी आणली आणि ज्यांच्याकडे बाभळीचे लाकूड होते त्यांनी ते परमेश्वराला अर्पण केले. ²⁵ज्या स्त्रिया शिवणकाम व विणकाम ह्यात तरबेज होत्या त्यांनी निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाचे कातलेले सूत व तलम सणाचे कापड आपल्या हातांनी विणून आणले. ²⁶ज्या इतर स्त्रियांना मदत करण्याची इच्छा झाली त्या सर्वांनी आपले कौशल्य दाखवून बकऱ्याच्या केसाचे कापड आणले.

²⁷अधिकाऱ्यांनी याजकाचे एफोद व न्यायाचा ऊरपट ह्यांत जडवण्यासाठी गोमेदमणी व इतर रत्ने आणली. ²⁸लोकांनी सुगंधी मसाले व जैतुनाचे तेल देखील आणले त्यांचा उपयोग सुगंधी धूप अभिषेकाचे तेल आणि दिव्याचे तेल यासाठी करण्यात आला.

²⁹ज्या इझ्राएल लोकांना मदत करण्याची मनापासून इच्छा झाली त्या सर्वांनी आपल्या खुषीने परमेश्वरसाठी अर्पणे आणली; परमेश्वराने मोशेला व लोकांना आज्ञा केल्याप्रमाणे वस्तू बनविण्यास त्यांचा उपयोग झाला.

बसालेल आणि अहलियाब

³⁰तेव्हा मोशे इझ्राएल लोकांना म्हणाला “पहा परमेश्वराने यहूदा वंशातील उरी (उरी हा हूरचा पुत्र होता) ह्याचा मुलगा बसालेल ह्याची निवड केली आहे. ³¹परमेश्वराच्या आत्म्याने बसालेल याला भरले आहे त्याला सर्व प्रकारच्या वस्तू बनवण्यासाठी कसब आणि ज्ञान दिले आहे. ³²तो सोने, चांदी आणि पितळ ह्यांच्यापासून कलाकुसरीच्या वस्तू तयार करील. ³³तो हिच्यांना पैलू पाडून हिरे आणि रत्ने जडवून देईल. बसालेल लाकूड कामही करून त्यापासून सर्व प्रकारच्या वस्तू बनवेल. ³⁴परमेश्वराने त्याला आणि दान वंशातील अहिसामाख याचा मुलगा अहलियाब, याला ह्या विशेष कला इतरांना शिकविण्याचे सामर्थ्य दिले आहे. ³⁵कोरीव काम करणारे कुशल सुतार, धातू काम करणारे कारागीर, निव्व्या, जांभळ्या ज्ञान व किरमिजी रंगाच्या सुताच्या कापडावर व तलम सणाच्या कापडावर कशिदा काढणारे, विणकाम करणारे, सर्व प्रकारचे कसबी काम करणारे व कुशल कामाची योजना करणारे अशा सारख्या, सर्व कारागिरीची कामे ते करू शकतात कारण परमेश्वराने त्यासाठी ह्या दोघांना ज्ञान व कसब दिले आहे.”

36 “तेव्हा बसालेल व अहलियाब यांनी आणि परमेश्वराने ज्या इतर कारागिरांना ह्या कामाच्या कसबाचे ज्ञान व समज दिली आहे त्यांनी परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे पवित्र मंडपाचे हे बांधकाम करावे.”

²नंतर बसालेल व अहलियाब यांना आणि ज्या कारागिरांना परमेश्वराने विशेष कसब व ज्ञान दिले होते

त्यांना मोशेने बोलावले, ह्या कामात मदत व सेवा करण्याची त्या लोकांची इच्छा होती म्हणून तेही खुषीने आले. ³इझ्राएल लोकांनी जी जी अर्पणे आणली होती त्यांचा देवाचे पवित्रस्थान बांधण्यासाठी त्यांनी उपयोग केला. रोज सकाळी इझ्राएल लोकांनी अर्पणे आणणे चालूच ठेवले. ⁴शेवटी मग सर्व कसबी कारागीर पवित्रस्थानाचे करीत असलेले आपले काम सोडून मोशेकडे आले व म्हणाले, ⁵“लोकांनी खूप अर्पणे आणली आहेत! अम्हाला ह्या पवित्रस्थानाचे बांधकाम पूर्ण करावयास लागणाऱ्या साहित्यापेक्षा कितीतरी अधिक आमच्यापाशी आले आहे!”

⁶तेव्हा मोशेने सर्व छावणीभर असा हुकूम सोडला की, “कोणाही स्त्रीने किंवा पुरुषाने आता पवित्रस्थानाच्या सेवेसाठी अधिक अर्पणे आणू नयेत.” तेव्हा अशा रीतीने आणखी अर्पणे आणावयास बंदी घालण्यात आली.

⁷लोकांनी हे काम पूर्ण करण्याकरता लागणाऱ्या साहित्यापेक्षा कितीतरी अधिक साहित्य अर्पण केले होते!

पवित्र निवास मंडप

⁸मग त्या कसबी कारागिरांनी पवित्र निवास मंडप बांधण्याचे काम सुरू केले; त्यांनी कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाचे आणि निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताचे दहा पडदे तयार केले व त्यांच्यावर त्यांनी, पसरलेल्या पंखाच्या, करुब दूतांची चित्रे शिवली. ⁹प्रत्येक पडद्याचे मोजमाप सारखेच होते म्हणजे तो चौदावार-गज-लांब व दोन वार-गज-रुंद असे होते. ¹⁰त्या कारागिरांनी त्यापैकी पांच पडदे जोडून एक भाग व दुसरे पांच पडदे जोडून दुसरा भाग असे दोन भाग तयार केले. ¹¹नंतर त्यांनी त्या दोन्हीही भागांच्या शेवटच्या किनारीवर निव्व्या सुताची बिरडी केली; तसेच दुसऱ्या पडद्याच्या किनारीवर ही तशीच बिरडी केली. ¹²त्यांनी एका पडद्याखाली किनारीवर पन्नास बिरडी व दुसऱ्या पडद्याच्या किनारीवरही पन्नास बिरडी केली; ती बिरडी समोरासमोरी होती. ¹³नंतर ते दोन पडदे एकत्र जोडण्यासाठी त्यांनी सोन्याच्या पन्नास गोल कड्या केल्या; त्या कड्यांनी ते पडदे एकत्र जोडल्यावर त्या सर्वांचा मिळून अखंड पवित्र निवास मंडप तयार झाला.

¹⁴नंतर पवित्र निवास मंडप झाकण्यासाठी त्या कारागिरांनी बकऱ्याच्या केसांच्या अकरा पडद्यांचा एक तंबू बनविला. ¹⁵ह्या सर्व पडद्यांचे मोजमाप सारखेच होते म्हणजे पंधरा वार लांब व दोन वार रुंद होते. ¹⁶त्या कारागिरांनी त्यापैकी पाच पडदे जोडून एक भाग व दुसरे सहा पडदे जोडून दुसरा भाग तयार केला. ¹⁷नंतर त्यांनी एका कनातीच्या बाहेरील शेवटच्या पडद्याच्या किनारीवर पन्नास बिरडी व तशीच दुसऱ्या कनातीच्या बाहेरील शेवटच्या पडद्याच्या किनारीवर पन्नास बिरडी केली. ¹⁸हे दोन पडदे जोडून एक तंबू करण्यासाठी त्यांनी पितळेच्या पन्नास गोल कड्या केल्या. ¹⁹मग त्यांनी पवित्र निवास

मंडप झाकण्यासाठी लाल रंग दिलेल्या, मेंढ्यांच्या कातड्याचे व दुसरे तहाशाच्या कमावलेल्या कातड्याचे अशी दोन आच्छादने केली.

²⁰मग पवित्र निवास मंडपाला आधार देण्यासाठी त्यांनी बाभळीच्या लाकडाच्या फळ्या तयार केल्या. ²¹प्रत्येक फळी पंधरा फूट लांब व सतावीस इंच रुंद होती. ²²त्यांनी प्रत्येक फळीच्या दोन बाजूला दोन कुसे केली व उभ्या आडव्या तुकड्यांनी त्या दोन फळ्या जोडल्या; त्यांनी पवित्र निवास मंडपाच्या सर्व फळ्या एकासारख्याच केल्या. ²³त्यांनी पवित्र निवास मंडपाच्या दक्षिण बाजूस लावण्यासाठी वीस फळ्या केल्या; ²⁴मग त्या वीस फळ्यांच्या खाली लावण्यासाठी त्यांनी चांदीच्या चाळीस खुर्च्या केल्या, एका फळी खाली दोन म्हणजे प्रत्येक कुसाखाली एक याप्रमाणे त्या केल्या. ²⁵त्याचप्रमाणे पवित्र निवास मंडपाच्या दुसऱ्या म्हणजे उत्तर बाजूस लावण्यासाठी त्यांनी वीस फळ्या केल्या.

²⁶त्यांनी त्या वीस फळ्यासाठी एकेका फळीखाली दोन या प्रमाणे चांदीच्या चाळीस खुर्च्या केल्या. ²⁷पवित्र निवास मंडपाच्या मागील बाजूस म्हणजे पश्चिम बाजूस लावण्यासाठी सहा फळ्या, ²⁸आणि त्याचप्रमाणे निवास मंडपाच्या कोपण्यासाठी दोन फळ्या त्यांनी केल्या.

²⁹ह्या फळ्या खालच्या बाजूला जोडलेल्या होत्या आणि वरच्या भागी एकत्र गोल कडीला त्या अडकवल्या होत्या; दोन्ही कोपण्यासाठी त्यांनी अशाच फळ्या केल्या. ³⁰तेव्हा पवित्र निवास मंडपाच्या पश्चिमबाजूस एकूण आठफळ्या व प्रत्येक फळी खाली चांदीच्या दोन खुर्च्या अशा सोळा खुर्च्या झाल्या.

³¹त्यांनी बाभळीच्या लाकडाचे अडसर तयार केले-पवित्र निवास मंडपाच्या एका बाजूच्या फळ्यासाठी पाच, ³²दुसऱ्या बाजूच्या फळ्यासाठी पाच आणि पश्चिमेच्या म्हणजे मागल्या बाजूसाठी पांच; ³³आणि त्यांनी फळ्याच्या मध्यभागी लावावयाचा अडसर एका टोकापासून दुसऱ्या टोकापर्यंत पोहोचेल असा केला.

³⁴त्या फळ्या त्यांनी सोन्याने मढविल्या, अडसर लावण्याच्या कड्या सोन्याच्या बनविल्या आणि अडसरही सोन्याने मढविले.

³⁵मग त्यांनी निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताचा आणि तलम सणाच्या कापडाचा एक अंतरपट बनविला व त्यावर करूब दातांची चित्रे शिवून घेतली.

³⁶आणि त्यासाठी त्यांनी बाभळीच्या लाकडाचे चार खांब केले व ते सोन्याने मढविले; त्याच्या आकड्या सोन्याच्या केल्या आणि त्यांच्यासाठी चांदीच्या चार खुर्च्या बनविल्या,

³⁷मग त्यांनी पवित्र निवास मंडपाच्या प्रवेशद्वारासाठी निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताचा व कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाचा नक्षीदार पडदा बनविला. ³⁸व त्या पडद्यासाठी त्यांनी पाच खांब व त्यांच्या आकड्या

बनविल्या; त्यांचा वरचा भाग व त्यांच्या बांधपट्ट्या सोन्याने मढविल्या; आणि खांबासाठी पितळेच्या पाच खुर्च्या बनविल्या.

अज्ञापदचा कोश

37 मग बसालेलाने बाभळीच्या लाकडाचा एक पवित्र कोश (पेटी) बनविला; तो पंचेचाळीस इंच लांब, सतावीस इंच रुंद व सतावीस इंच उंच होता. ²त्याने तो आतून बाहेरून शुद्ध सोन्याने मढविला आणि त्याच्या सभोवती सोन्याचा काठकेला. ³त्याने सोन्याच्या चार कड्या केल्या व त्या चारी कोपण्यांना लावल्या पेटी उचलून नेण्यासाठी त्यांचा उपयोग झाला प्रत्येक बाजूला दोन कड्या होत्या. ⁴मग कोश वाहून नेण्याकरता त्याने बाभळीच्या लाकडाचे दांडे करून ते शुद्ध सोन्याने मढविले. ⁵ते दांडे कोशाच्या दोन्ही बाजूंच्या कड्यात घातले. ⁶नंतर त्याने शुद्ध सोन्याचे दयासन बनविले; ते पंचेचाळीस इंच लांब व सतावीस इंच रुंद होते. ⁷मग त्याने सोने घडवून दयासनाच्या दोन्ही टोकासाठी दोन करूब दूत बनविले ⁸त्याने एक करूब दूत एका टोकासाठी व दुसरा करूब दूत दुसऱ्या टोकासाठी बनवून असे जडविले की करूब दूत व दयासन हे सोन्याच्या एकाच अखंड तुकड्यापासून बनविलेले दिसू लागले ⁹करूबांचे पंख वर आकाशाकडे पसरवलेले होते व त्या पंखांनी दयासन झाकले होते; करूब दातांची तोंडे समोरसमोर असून त्यांची दृष्टी दयासनाकडे लागलेली होती.

पवित्र (विशेष) मेज

¹⁰त्याने बाभळीच्या लाकडाचे मेज बनविले, ते छतीस इंच लांब, अठरा इंच रुंद व सतावीस इंच उंच होते. ¹¹त्याने ते शुद्ध सोन्याने मढविले व त्याच्या सभोवती सोन्याचा काठकेला; ¹²आणि त्याने त्याच्यासाठी तीन इंच रुंदीची एक पाठ केली व त्या पाठीस सभोवती सोन्याचा काठकेला. ¹³त्याच्यासाठी सोन्याच्या चार गोल कड्या करून त्याच्या चारही पायावरच्या चार कोपण्यांना त्या लावल्या. ¹⁴ह्या गोल कड्या त्या पाठीजवळ ठेवल्या, त्या मेज उचलावयाच्या दांड्यासाठी होत्या. ¹⁵मग मेज उचलण्यासाठी त्याने बाभळीच्या लाकडाचे दांडे केले व ते सोन्याने मढविले; ¹⁶नंतर त्याने मेजावरची पात्रे म्हणजे तबके, चमचे, धूपपात्रे व पेयार्पणे ओतण्यासाठी कटोरे व सुरया ही सर्व शुद्ध सोन्याची बनविली.

दीपवृक्ष

¹⁷मग त्याने शुद्ध सोन्याचा एक दीपवृक्ष बनविला; हा दीपवृक्ष, त्याची बैठक, त्याचा दांडा, त्याच्या फुलसारख्या वाड्या, त्याच्या कळ्या व पाकळ्या ही सर्व एकाच अखंड तुकड्याची घडविली. ¹⁸त्या दीपवृक्षाला एका बाजूला तीन व दुसऱ्या बाजूला तीन अशा सहा शाखा होत्या. ¹⁹प्रत्येक

शाखेला बदामाच्या फुलासारख्या तीन तीन वाट्या, कव्व्या व पाकव्यासहित होत्या. ²⁰दीपवृक्षाच्या दांड्याला आणखी चार, बदामाच्या फुलासारखी फुले, कव्व्या पाकव्या होत्या. ²¹ह्या दीपवृक्षावर दांड्याच्या एका बाजूला तीन व दुसऱ्या बाजूला तीन अशा सहा शाखा होत्या; जेथे शाखा मुख्य दांड्याला जोडलेली होती त्या प्रत्येक जोड्याखाली कव्व्या व पाकव्यासहित एक फूल होते. ²²शाखा व फूले असलेला हा संपूर्ण दीपवृक्ष शुद्ध सोन्याच्या एकाच अखंड तुकड्यातून घडविलेला होता ²³ह्या दीपवृक्षावर त्याने सात दिवे बनविले; मग त्याने दिवे मालवण्याचे चिमटे व त्यांच्या ताटल्या ही सर्व शुद्ध सोन्याची बनविली. ²⁴हा दीपवृक्ष व त्याच्या बरोबरची सर्व उपकरणे एक किव्कार म्हणजे सुमारे चौतीस किलोग्रॅम शुद्ध सोन्याची त्याने बनविली.

धूप जाळवण्याची वेदी

²⁵मग त्याने बाभळीच्या लाकडाची एक चौरस वेदी केली; ती अठरा इंच लांब, अठरा इंच रुंद व छत्तीस इंच उंच होती; वेदीवर प्रत्येक कोपऱ्याला एक याप्रमाणे चार शिंगे होती. ती वेदीला अशी जोडली होती की वेदी व शिंगे एका अखंड तुकड्याची बनविलेली दिसत होती. ²⁶त्याने त्या वेदीचा वरचा भाग, तिच्या चारही बाजू व तिची शिंगे सोन्याने मढविली व तिला सभोवती सोन्याचा काठकेला; ²⁷त्या काठाच्याखाली तिच्या दोन्ही बाजूस, त्याने वेदी वाहून नेण्यासाठी दांडे घालण्याकरता सोन्याच्या दोन दोन गोल कड्या केल्या. ²⁸त्याने बाभळीच्या लाकडाचे दांडे केले व ते सोन्याने मढविले.

²⁹नंतर त्याने अभिषेकाचे पवित्र तेल तसेच सुगंधी शुद्ध धूप सुगंधीलोक बनवितात त्या प्रमाणे बनविला.

होमार्पणाकरता वेदी

38 मग बसालेलाने बाभळीच्या लाकडाची एक चौरस होमवेदी बनविली; ती साडेसात फूट लांब, साडेसात फूट रुंद व साडेचार फूट उंच अशी केली. ²त्याने तिच्या प्रत्येक कोपऱ्यास एक, याप्रमाणे चार शिंगे बनविली व ती कोपऱ्यांना अशी जोडली की वेदी व शिंगे एकाच अखंड तुकड्याची बनविलेली दिसू लागली; त्याने ती पितळेने मढविली. ³मग त्याने वेदीची सर्व उपकरणे म्हणजे हंड्या फाबडी, कटोरे, काटे व अग्निपात्रे ही सर्व पितळेची बनविली. ⁴मग त्याने वेदीसाठी पितळेची पडद्यासारखी जाळी बनविली व ती वेदी भोवतीच्या काठाखाली अशी बसवली की ती खालपासून वेदीच्या तळाच्या अर्ध्या अंतरापर्यंत वर आली. ⁵मग त्याने पितळेच्या जाळीच्या चारही कोपऱ्यांना दांडे घालण्यासाठी चार गोल कड्या केल्या; त्यांच्यात दांडे घालून वेदी वाहून नेण्याकरता त्या उपयोगी होत्या. ⁶मग त्याने बाभळीच्या लाकडाचे दांडे केले व ते पितळेने मढविले. ⁷वेदी उचलून वाहून नेण्याकरता तिच्या बाजूच्या गोल कड्यात त्याने दांडे घातले; वेदीच्या चारही

बाजूस फव्व्या लावून ती मध्यभागी पोकळ ठेवली. ⁸दर्शन मंडपाच्या दारापाशी सेवा करणाऱ्या स्त्रियांनी अर्पण म्हणून आणलेल्या पितळी आरशांचे पितळ घेऊन त्याने गंगाळ व त्याची बैठक बनवली.

पवित्र निवास मंडपाभोवतीचे अंगण

⁹मग त्याने अंगण तयार केले; त्याच्या दक्षिण बाजूला कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाच्या पडद्यांची पन्नास वार लांबीची एक कनात त्याने केली. ¹⁰तिला वीस पितळी बैठका असलेल्या वीस खांबांचा आधार दिलेला होता; खांबांच्या आकड्या व त्यांच्या बांधपट्ट्या चांदीच्या होत्या. ¹¹अंगणाच्या उत्तर बाजूलाही पन्नास वार लांबीची पडद्यांची कनात होती व तीही वीस पितळी बैठका असलेल्या वीस खांबांवर आधारलेली होती; खांबांच्या आकड्या व त्यांच्या बांधपट्ट्या चांदीच्या होत्या.

¹²अंगणाच्या पश्चिम बाजूला पडद्यांची पंचवीस वार लांबीची कनात होती; तिच्यासाठी दहा खांबे व दहा खुर्च्या होत्या; ह्या खांबांच्या आकड्या व त्यांच्या बांधपट्ट्या चांदीच्या होत्या; ¹³पूर्वेकडील रुंदीची बाजू पंचवीस वार लांब होती; ¹⁴अंगणाच्या फाटकाच्या एका बाजूला साडे सात वार लांबीची कनात होती; तिच्या करता तीन खांबे व तीन खुर्च्या होत्या; ¹⁵अंगणाच्या फाटकाची दुसरी बाजूही अगदी तशीच होती. ¹⁶अंगणाच्या सभोवतालचे सर्व पडदे कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाचे होते. ¹⁷खांबांच्या खुर्च्या पितळेच्या आणि आकड्या व बांधपट्ट्या चांदीच्या होत्या; खांबांची वरची टोके चांदीने मढविली होती; अंगणाचे सर्व खांबे चांदीच्या बांधपट्ट्यांनी जोडले होते.

¹⁸अंगणाच्या फाटकाचा पडदा निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताचा आणि कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाचा होता; त्यावर नक्षी विणलेली होती; तो दहा वार लांब व अडीच वार उंच होता; ही उंची अंगणाच्या सभोवतीच्या कनातीच्या उंचीइतकी होती. ¹⁹तो पडदा पितळेच्या चार खुर्च्या असलेल्या चार खांबांवर आधारलेला होता; खांबांवरील आकड्या व बांधपट्ट्या चांदीच्या बनविलेल्या होत्या; खांबांची वरची टोके चांदीने मढविली होती. ²⁰पवित्र निवास मंडपाच्या आणि अंगणाच्या सभोवती असलेल्या सर्व मेखा पितळेच्या होत्या.

²¹मोशेने लेवी लोकांना, पवित्र निवास मंडप म्हणजे कराराचा मंडप तयार करण्याकरता लागलेल्या सर्व सामानाची यादी करण्यास सांगितले होते; अहरोनाचा मुलगा इथामार त्याच्यावर ती जबाबदारी प्रमुख म्हणून सोपविलेली होती.

²²ज्या ज्या वस्तू करण्याविषयी परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिली होती त्या सर्व वस्तू यहुदा वंशातील हुराचा नातू म्हणजे उरीचा मुलगा बसालेल याने बनविल्या; ²³तसेच त्याला मदतनीस म्हणून दान वंशातील अहिसामाख याचा मुलगा अहलियाब हा होता; तो सर्व प्रकारचे कोरीव

काम करणारा कुशल कारागीर होता; तो विणकाम व निव्व्या, व जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या तलम कापडावर कशिदा काढण्याच्या कामात तरबेज होता.

²⁴लोकांनी पवित्रस्थानाकरता परमेश्वराला अर्पण केलेले सोने सुमारे दोन टनाहून जास्त होते *

²⁵लोकांपैकी ज्यांची नोंद करण्यात आली त्या एकूण लोकांनी अर्पण केलेली चांदी पावणेचार टनाहून * अधिक होती. ²⁶वीस वर्षे व त्याहून अधिक वयाच्या पुरुषांची गणती केली तेव्हा ते सहा लाख, तीन हजार, पाचशे पन्नास भरले आणि प्रत्येकाला एक बेका चांदी (म्हणजे पवित्र स्थानाच्या अधिकृत मापाप्रमाणे “अर्धा शेकेल” चांदी) कर म्हणून द्यावी लागली. ²⁷त्यांनी ती चांदी पवित्रस्थानाकरिता शंभर खुर्च्या व अंतरपटाच्या खुर्च्या करण्यासाठी वापरली; त्यांनी प्रत्येक खुर्चीसाठी पंचाहत्तर पौंड चांदी * वापरली. ²⁸बाकीची पन्नास पौंड चांदी * आकड्या बांधपट्ट्या आणि खांबांना मढविण्यासाठी लागली.

²⁹साडे सव्वीस टनाहून अधिक * पितळ परमेश्वरसाठी देण्यात आले. ³⁰त्या पितळेचा दर्शनमंडपाच्या प्रवेश दाराजवळील खुर्च्या, वेदी, तिची उपकरणे व तिची जाळी ह्या करता;

³¹त्याचप्रमाणे अंगणाच्या कनातीच्या खांबांच्या खुर्च्या, प्रवेशद्वारावरील पडद्यांच्या खांबांच्या खुर्च्या, तसेच पवित्र निवास मंडप अंगणाच्या चारही बाजूस लागणाऱ्या मेखा बनविण्यासाठी उपयोग झाला.

याजकांची खास पवित्र वस्त्रे

39 पवित्र स्थानात सेवा करताना याजकांनी घालवयाची, निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताची पवित्र वस्त्रे कारागिरांनी तयार केली; अहरोनासाठीही परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे त्यांनी पवित्र वस्त्रे बनविली.

एफोद

²त्यांनी सोन्याच्या जरीचा आणि निव्व्या, जांभळ्या, किरमिजी रंगाच्या सुताचा व कातलेल्या तलम सणाच्या

जास्त होते म्हणजे शब्दशः ते पवित्र स्थानाच्या वजनाच्या चलनाप्रमाणे, “एकोणतीस किवकार व सातशे तीस शेकेल” एवढे होते.

पावणेचार टनाहून म्हणजे ती “पवित्र स्थानाच्या अधिकृत मापाप्रमाणे” शंभर किवकार व एक हजार सातशे पंचाहत्तर शेकेल भरली.”

पंचाहत्तर पौंड चांदी म्हणजे “एक किवकार” चांदी.

पन्नास पौंड चांदी म्हणजे पवित्र स्थानाच्या अधिकृत मापाप्रमाणे “एक हजार सातशे पंचाहत्तर शेकेल” चांदी.

साडे सव्वीस टनाहून अधिक म्हणजे “सत्तर किवकार व दोन हजार चारशे शेकेल” एवढे.

कापडाचा एफोद तयार केला. ³त्यांनी सोने ठोकून त्याचे पातळ पत्रे केले व ते पत्रे कापून त्याची तार केली आणि ती कुशल कारागिराकडून निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुतात व कातलेल्या तलम सणाच्या कापडात भरली. ⁴त्यांनी एफोदसाठी खांदपट्ट्या केल्या व त्या एफोदाच्या दोन्ही टोकांना जोडल्या ⁵त्यांनी कमरपट्टा विणला व तो एफोदाला अडकवला. हा पट्टाही एफोदाप्रमाणेच म्हणजे सोन्याच्या जरीचा, निव्व्या, जांभळ्या, किरमिजी रंगाच्या सुताचा व कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाचा त्यांनी तयार केला.

⁶कारागिरांनी झिझाएलच्या मुलांची नांवे गोमेद रत्नावर कोरली व ती रत्ने सोन्याच्या कोंदणात बसविली. ⁷मग देवाला झिझाएल लोकांची आठवण राहावी म्हणून त्यांनी ती रत्ने एफोदाच्या खांदपट्ट्यांवर लावली; परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे हे केले.

न्यायाचा ऊरपट

⁸नंतर त्यांनी कुशल कारागिराकडून एफोदाप्रमाणेच सोन्याच्या जरीचा, निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताचा व कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाचा न्यायाचा ऊरपट बनवून घेतला. ⁹न्यायाचा ऊरपट चौरस व्हावा म्हणून तो दुमडला; तो नऊइंच लांब व नऊइंच रुंद असा चौरस होता. ¹⁰मग कारागिरांनी त्या न्यायाच्या ऊरपटावर सुंदर रत्नांच्या चार रांगा बसविल्या; पहिल्या रांगेत लाल, पुष्कराज व माणिक; ¹¹दुसऱ्या रांगेत पाचू नीलमणी व हिरा; ¹²तिसऱ्या रांगेत तृणमणी, सूर्यकांत व पद्मराग; ¹³आणि चौथ्या रांगेत लसणा, गोमेद व यास्फे, ही सर्व रत्ने सोन्याच्या कोंदणात बसविली. ¹⁴झिझाएलच्या (याकोबाच्या) प्रत्येक मुलासाठी एक या प्रमाणे ती बारा रत्ने न्यायाच्या ऊरपटावर होती; एकेका रत्नावर एकेका मुलाचे नांव मुद्रा कोरतात त्याप्रमाणे त्यांनी कोरले होते.

¹⁵दोरीसारखा पीठ घातलेल्या शुद्ध सोन्याच्या साखळ्या त्यांनी न्यायाच्या ऊरपटावर लावल्या. ¹⁶कारागिरांनी सोन्याची दोन कोंदणे व सोन्याच्या दोन गोल कड्या बनवून त्या न्यायाच्या ऊरपटाच्या दोन्ही टोकास लावल्या. ¹⁷मग त्यांनी न्यायाच्या ऊरपटाच्या टोकांस लावलेल्या दोन्ही गोल कड्यात पीठ घातलेल्या सोन्याच्या साखळ्या घातल्या. ¹⁸पीठ घातलेल्या दोन्ही साखळ्यांनी दुसरी दोन टोके सोन्याच्या कोंदणात खोचून त्या त्यांनी एफोदाच्या दोन्ही खांदपट्ट्यांवर समोरच्या बाजूला लावल्या. ¹⁹मग त्यांनी सोन्याच्या आणखी दोन गोल कड्या करून त्या न्यायाच्या ऊरपटाच्या दोन्ही टोकांवर एफोदाच्या आतील बाजूच्या कडेला एफोदाजवळ लावल्या. ²⁰त्यांनी सोन्याच्या आणखी दोन कड्या खांदपट्ट्यांच्या तळाला एफोदाच्या समोर लावल्या. ²¹त्यांनी नंतर न्यायाच्या ऊरपटाच्या गोल कड्या एफोदाच्या गोल कड्यांनी निव्व्या, फितीने अशा बांधल्या की ऊरपट एफोदाच्या पट्ट्यांवर राहावा व तो एफोदावर

घट्ट बसावा; परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे त्यांनी हे सर्व केले.

याजकांसाठी इतर वस्त्रे

²²नंतर त्यांनी एफोदाबरोबर घालावयाचा निव्व्या रंगाच्या सुताचा झगा कारागिराकडून विणून घेतला. ²³त्यांनी झग्याच्या मध्यभागी एक भोक ठेवले व त्या दरम्यान झगा फाटू नये म्हणून त्या भोकाच्या किनारीला सभोवती कापडाचा गोट शिवाला.

²⁴मग त्यांनी त्या झग्याच्या खालच्या घेराभोवती कातलेल्या तलम सणाच्या कापडाची व निव्व्या, जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या कापडाची डाळीबे काढली. ²⁵नंतर त्यांनी शुद्ध सोन्याची घुंगरे केली व ती झग्याच्या खालच्या घेराभोवती डाळीबाच्यामध्ये लावली. ²⁶झग्याच्या खालच्या घेराभोवती घुंगरं मग डाळीब, पुन्हा घुंगरू मग डाळीब याप्रमाणे दोन डाळीबामध्ये एक घुंगरं अशी ती झाली; हा झगा याजकाने परमेश्वराची सेवा करताना घालावयासाठी होता; परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे हे केले.

²⁷कारागिरांनी अहरोन व त्याच्या मुलांसाठी तलम सणाच्या विणलेल्या कापडाचे कुडते केले. ²⁸आणि त्यांनी तलम सणाचे मंदिल, फेटे व चोळणे केले. ²⁹मग त्यांनी तलम सणाच्या कापडाचा व निव्व्या जांभळ्या व किरमिजी रंगाच्या सुताचा कम्मरपट्टा बनविला व त्यावर नक्षी काढली; परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे हे केले.

³⁰मग त्यांनी पवित्र मुकुटासाठी शुद्ध सोन्याची पट्टी केली व तिच्यावर "परमेश्वरासाठी पवित्र" अशी अक्षरे कोरली.

³¹त्यांनी ती सोन्याची पट्टी निव्व्या फिन्तीवर लावली व ती निळी फीत मंदिला भोवती समोर बांधली; परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे हे केले.

मोशे पवित्र निवास मंडपाची पाहिणी करतो

³²अशा प्रकारे पवित्र निवास मंडपाचे म्हणजे दर्शनमंडपाचे सर्व काम पूर्ण झाले. परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिली होती अगदी त्याप्रमाणे झग्राएल लोकांनी सर्व काही केले. ³³मग त्यांनी मोशेला सर्व सामान दाखवले; म्हणजे पवित्र निवास मंडप आणि तंबू व त्याचे सर्व सामान म्हणजे गोल कड्या, आकड्या फळ्या, अडसर, खांब खांबांच्या खुर्च्या (बैठका); ³⁴आणि लाल रंगविलेली मंडप झाकण्याची मेंढ्यांची कातडी व तहशाची कातडी, व अंतरपट; ³⁵आज्ञापटाचा कोशा, तो वाहून नेण्याचे दांडे आणि दयासन; ³⁶मेज, त्यावरील सर्व सामान व पवित्र समक्षतेची भाकर; ³⁷शुद्ध सोन्याचा दीपवृक्ष त्यावरील दिवे व त्याची सर्व उपकरणे व दिव्यासाठी तेल; ³⁸सोन्याची वेदी, अभिषेकाचे तेल, सुगंधी धूप आणि तंबूच्या दारासाठी पडदा; ³⁹पितळेची वेदी व तिची पितळेची जाळी, वेदी वाहून नेण्याचे दांडे व तिची सर्व पात्रे, गंगाळ व त्याची बैठक;

⁴⁰अंगणाचे पडदे व कनाती, खांब व त्याच्या खुर्च्या (बैठका), अंगणाच्या प्रवेश दाराचा पडदा तणावे, मेखा व पवित्र निवास मंडपाच्या व दर्शनमंडपाच्या सेवेसाठी लागणारे सर्व साहित्य;

⁴¹पवित्र निवास मंडप, म्हणजे दर्शन मंडप सेवा करण्यासाठी विणलेली वस्त्रे, अहरोन याजकाची पवित्र वस्त्रे आणि याजक या नात्याने सेवा करण्यासाठी त्याच्या मुलांची वस्त्रे;

⁴²परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिली होती अगदी त्याप्रमाणे झग्राएल लोकांनी सगळे काम केले. ⁴³लोकांनी काम केले ते सर्व मोशेने बारकाईने पाहिले; ते त्यांनी अगदी परमेश्वराच्या आज्ञेप्रमाणे केले होते म्हणून मोशेने त्यांना आशीर्वाद दिला.

मोशे पवित्र निवास मंडप उभा करतो

40 मग परमेश्वर मोशेला म्हणाला, ²पहिल्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी दर्शनमंडपाचा पवित्र मंडप उभा कर. ³आज्ञापटाचा कोशा त्या पवित्र मंडपात ठेव व तो अंतरपटाने झांक. ⁴मग मेज आणून आत ठेव व त्याच्यावरील सामान व्यवस्थित ठेव; नंतर दीपवृक्ष मंडपात आण व त्यावरील दिवे योग्य ठिकाणी ठेव. ⁵सोन्याची धूपवेदी मंडपात आण व ती आज्ञापटाच्या कोशापुढे ठेव आणि पवित्र निवास मंडपाच्या दाराचा पडदा लाव.

⁶दर्शन मंडपाच्या म्हणजे पवित्रनिवास मंडपाच्या दारापुढे होमार्पणासाठी वेदी ठेव. ⁷दर्शनमंडप व वेदी ह्यांच्यामध्ये गंगाळ ठेव व त्यात पाणी भर. ⁸सभोवती अंगण कर व मग त्याच्या प्रवेशदारापाशी पडदा लाव.

⁹अभिषेकाचे तेल घेऊन पवित्र निवास मंडपाला व त्यातल्या सर्व वस्तूंना अभिषेक कर व त्याचे सर्व सामान पवित्र कर म्हणजे तो पवित्र होईल. ¹⁰होमवेदी व तिची सर्व उपकरणे यांना अभिषेक करून पवित्र कर म्हणजे ती परम पवित्र होईल. ¹¹गंगाळ व त्याच्या खालची बैठक ह्यांस अभिषेक कर व त्यांना पवित्र कर.

¹²अहरोन व त्याचे मुलगे ह्यांना दर्शनमंडपाच्या दारापाशी नेऊन त्यांना आंचोळ घाल. ¹³मग अहरोनाला पवित्र वस्त्रे घाल व त्याला तेलाने अभिषेक करून पवित्र कर मग तो याजक या नात्याने माझी सेवा करील.

¹⁴मग त्याच्या मुलांना अंगरखे घाल. ¹⁵त्याच्या बापाला जसा अभिषेक करशील त्याप्रमाणेच त्यांना कर म्हणजे याजक या नात्याने ते माझी सेवा करतील; तू त्यांना अभिषेक केल्यावर ते याजक होतील; ते घराणे पिढ्यान्पिढ्या निरंतरचे याजकपण करीत राहिल."

¹⁶मोशेने परमेश्वराची आज्ञा पाळली व परमेश्वराने त्याला सांगितल्याप्रमाणे सर्वकाही त्याने केले.

¹⁷योग्य वेळी म्हणजे दुसऱ्या वर्षातील पहिल्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी पवित्र निवास मंडपाची उभारणी झाली.

¹⁸परमेश्वराने सांगितल्याप्रमाणे मोशेने पवित्र निवास मंडप

उभा केला; प्रथम त्याने खुर्च्या (बैठका) बसवून घेतल्या, मग त्याने त्यांच्यावर फळ्या लावल्या, अडसर लावले व त्यांचे खांब उभे केले; ¹⁹त्यानंतर पवित्र निवास मंडपावरचा तंबू केला, मग वरच्या तंबूवर त्याने आच्छादन घातले; परमेश्वराने आज्ञा केल्याप्रमाणे मोशेने हे सर्व केले.

²⁰मोशेने करार घेऊन आज्ञापटाच्या कोशात ठेवला व कोशाला दांडे लावून त्याच्यावर दयासन ठेवले. ²¹मग मोशेने तो कोश पवित्र निवास मंडपात नेला आणि योग्य ठिकाणी अंतरपट लावून आज्ञापटाचा कोश झाकला; अशा रीतीने त्याने पवित्र कोश सुरक्षित केला; परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे त्याने हे केले. ²²मग मोशेने पवित्र निवास मंडपाच्या उत्तर बाजूस दर्शन मंडपात अंतरपटाच्या समोर मेज ठेवले; ²³मग त्याने त्याच्यावर परमेश्वरासमोर समर्पित भाकर ठेवली; परमेश्वराने आज्ञा दिल्याप्रमाणे त्याने हे केले. ²⁴मग त्याने पवित्र निवास मंडपाच्या दक्षिण बाजूस दर्शनमंडपात मेजासमोर दीपवृक्ष ठेवला. ²⁵नंतर त्याने परमेश्वरासमोर दीपवृक्षावर दिवे ठेवले; परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे त्याने हे केले.

²⁶मग त्याने दर्शनमंडपात अंतरपटासमोर सोन्याची वेदी ठेवली. ²⁷नंतर त्याने तिच्यावर सुगंधी धूप जाळला; परमेश्वराने मोशेला आज्ञा केल्याप्रमाणे हे झाले. ²⁸मग त्याने पवित्र निवास मंडपाच्या दाराला पडदा लावला.

²⁹त्याने पवित्र निवास मंडपाच्या दर्शन मंडपाच्या दारापाशी होमवेदी ठेवली व तिच्यावर होमार्पणे व अन्नार्पणे

वाहिली; परमेश्वराने मोशेला आज्ञा दिल्याप्रमाणे त्याने हे केले.

³⁰मग त्याने दर्शनमंडप आणि वेदी ह्यांच्यामध्ये गंगाळ ठेवले व धुण्यासाठी त्यात पाणी भरले. ³¹मोशे, अहरोन व अहरोनाची मुले त्यात आपापले हातपाय धूत असत; ³²ते दर्शनमंडप व वेदीपाशी जाताना प्रत्येक वेळेस आपले हातपाय तेश्चे धूत असत; परमेश्वराने मोशेला आज्ञा केल्याप्रमाणे त्यांनी हे केले. ³³मग त्याने पवित्र निवास मंडपाभोवती अंगणाची कनत उभी केली व अंगणात वेदी बसवली आणि अंगणाच्या फाटकास पडदा लावला; ह्या प्रकारे परमेश्वराने सांगितल्या प्रमाणे मोशेने सर्व काम संपविले.

परमेश्वराचे तेज

³⁴मग दर्शन मंडपावर मेघाने छाया केली व पवित्र निवास मंडप परमेश्वराच्या तेजाने भरून गेला. ³⁵दर्शनमंडपावर मेघ राहिला व परमेश्वराच्या तेजाने पवित्र निवास मंडप भरून गेला म्हणून मोशेला आत जाता येईना.

³⁶पवित्र निवास मंडपावरील मेघ वर जाई तेव्हा इझ्राएल लोक आपला पुढील प्रवास सुरु करित; ³⁷परंतु तो मेघ पवित्र निवास मंडपावर असे पर्यंत लोक तेथून हलत नसत; तो वर जाई पर्यंत ते तेथेच थांबत. ³⁸परमेश्वराचा मेघ दिवसा पवित्र निवास मंडपावर राही आणि रात्री त्यात अग्नी असे त्यामुळे सर्व इझ्राएल लोकांना आपल्या प्रवासात तो दिसत असे.

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>